Revitalizarea bisericii
Viorel Iuga

Citatele biblice folosite în această carte au fost preluate din traducerea Bibliei în limba română — versiunea Cornilescu

Dedic această carte slujitorilor
şi membrilor bisericilor evanghelice
care tânjesc după o viaţă spirituală
din belşug şi luptă zilnic pentru
călăuzirea şi plinătatea Duhului Sfanţ.

Iuga Viorel
Strada Iustin Marşieu 20-22
310156 Arad
viuga@rdslink.ro

Iubiţi fraţi colaboratori,
Văzând frământarea multor slujitori cu privire la viaţa creştină în particular şi la viaţa bisericii, m-am gândit să vă ofer acest material. Probabil că unii l-aţi răsfoit deja sau îl aveţi în bibliotecă. Dacă nu, m-aş bucura să vă faceţi timp să îl răsfoiţi. Dacă Domnul îl va folosi să vă ofere măcar o idee, daţi-I Lui toată slava. Dacă materialul nu vă foloseşte, poate găsiţi pe cineva căruia îi poate fi de folos.
Ii mulţumesc cu această ocazie şi fratelui care a făcut posibilă tipărirea acestui material. Domnul să îl răsplătească şi să ne ajute pe toţi să trăim în casă, în societate şi în adunarea sfinţilor o viaţă din belşug.

Cuprins

Cuvânt înainte

Având în vedere că materialul acesta vede lumina tiparului ca urmare ii multor rugăciuni, a unui îndelungat studiu şi a implicării multor oameni, nu îmi pot permite să vi-1 ofer fără un cuvânt de mulţumire **tdresat:**
Familiilor membrilor din comitetul Bisericii Creştine Baptiste „Speranţa" Arad, pentru rededicare şi pentru disponibilitatea implicării în revitalizarea bisericii,
Tuturor membrilor Bisericii „Speranţa" pentru atmosfera de linişte şi încurajare pe care o creează şi o promovează,
Soţiei mele, Didina Eugenia Iuga, care, ca întotdeauna, cu mult sacrificiu, îmi oferă tot timpul necesar activităţii din biserică şi timpul alocat scrisului,
Doamnei profesoare Elita Blăgău, care, cu foarte multă răbdare şi competenţă, a citit şi corectat acest material ori de câte ori a fost necesar,
Lui Dumnezeu, Cel care a înfiinţat Biserica, a condus-o veacuri la rând şi S-a angajat ca printr-un proces de revitalizare permanentă să o conducă din biruinţă în biruinţă, spre ziua glorioasă şi finală.

5enefîciile parcurgerii acestui material

Mi se pare absolut normal ca oricine vede această carte, înainte de a decide să o citească, să-şi ridice întrebarea: Cine şi în ce fel va beneficia parcurgând materialul acesta? Fără a o spune din mândrie sau dintr-un spirit mercantil, permiteţi-mi să fac precizarea că beneficiile sunt multiple şi au în vedere multe categorii de oameni. Pentru o abordare mai uşoară am ales să grupez aceste câştiguri în două mari categorii. Prima categorie cuprinde beneficiile aduse de informaţii sau beneficiul informaţional. Prin urmare, parcurgerea acestui curs te va ajuta să găseşti răspuns la următoarele întrebări:
1. Cum arată o biserică după voia lui Dumnezeu? Cum o vede El? Cum o văd oamenii? La această întrebare se va răspunde principial, urmând ca fiecare biserică să aplice aceste principii conform contextului în care trăieşte.
2. Cum arată bisericile creştine baptiste astăzi? Sunt ele aşa cum le vrem noi? Sunt ele aşa cum le doreşte Domnul Isus? Cine este sau cine sunt cei care decid care este

starea reală?
3. Care sunt cauzele care au determinat ajungerea bisericilor creştine baptiste în situaţia actuală? Putem vorbi despre cauze interne? Putem vorbi despre cauze externe? Era normal să trecem printr-o astfel de situaţie? Ce răspuns oferă Biblia şi istoria la această întrebare?
4. Care este calea prin care se potrevitaliza bisericile creştine baptiste? Există o posibilitate de revitalizare? Există o soluţie unică pentru toate bisericile? Cine este cel care decide ce, când şi cum trebuie să facem pentru a revitaliza bisericile?

IO

11

5. Care sunt factorii implicaţi în acest proces? Este important să definim rolul fiecăruia şi să ni-1 îndeplinim? Cine fixează rolurile şi cine urmăreşte împlinirea lor?
6. Cât durează un astfel de proces? Este normal să aşteptăm rezultate imediate? Ce putem face pentru a nu abandona procesul început? Putem să ştim când s-a încheiat revitalizarea?
7. Care este costul unui astfel de proces? Există un anume cost? Ce înseamnă aceasta din punct de vedere spiritual? De câtă investiţie financiară şi umană va fi nevoie?
8. **Care sunt cele mai frecvente greşeli şi cum pot fi evitate?** Au fost alţi creştini care au parcurs acest drum înaintea noastră? Ce putem învăţa de la aceştia? Ce ar trebui accentuat şi ce ar trebui prevenit? Se poate vorbi de greşeli doar într-un anume domeniu sau se poate greşi la orice nivel şi pe întreg parcursul drumului re vitalizării?
9. Revitalizăm programe sau oameni? Este adevărat că sunt programe care urmate cu stricteţe garantează revitalizarea? Au dreptate acei oameni care afirmă că nu doar programele sunt importante şi că elementul cheie este omul? Putem vorbi despre o combinaţie între programe şi oameni? Ce putem spune despre nevoia intervenţiei divine?
în urma parcurgerii şi aplicării învăţăturii din acest material, nădăjduiesc să avem parte şi de **beneficiul transformaţional.** Astfel, mă rog lui Dumnezeu ca într-un timp cât mai scurt să se înmulţească numărul:
1. **Păstorilor cu inima întoarsă spre Dumnezeu şi biserică**. Astăzi , din nefericire, trebuie să recunoaştem că sunt şi unii slujitori cu inima îndreptată spre câştiguri materiale, spre realizarea propriilor interese, spre o muncă uşoară sau spre o glorie deşartă. Alţii sunt interesaţi mai mult în şcoli şi diplome, funcţii cultice şi uneori spre etalare personală. Materialul acesta îşi propune să ajute pe aceşti păstori să se reîntoarcă spre Dumnezeu şi spre lucrarea din biserica locală şi apoi, împreună cu toţi ceilalţi slujitori, să caute ca prin tot ceea ce fac să glorifice Numele Domnului şi să slujească Biserica lui Cristos aflată în păstorirea lor.
2. Bisericilor cu inima întoarsă spre Dumnezeu pentru o închinare autentică şi cu faţa întoarsă spre lume pentru o evanghelizare eficientă. Nu de puţine ori ne este dat să observăm cu durere că sunt biserici interesate mai mult în construcţii luxoase şi în confort intern. Altele promovează sau întreţin concurenţa cu bisericile surori. Nu puţine sunt bisericile interesate doar spre conservarea valorilor prezente, fără a gândi, a se ruga şi a lucra la realizarea unui viitor mai frumos şi mai glorios.
3. Oamenilor întorşi cu inima spre Dumnezeu Mă rog ca materialul acesta să îi ajute pe cât mai mulţi creştini să păşească într-o nouă etapă a înţelegerii lui Dumnezeu, a înţelegerii lucrării Bisericii şi să se dedice atât cerului, cât şi lucrării lui Cristos de pe pământ.

13

Introducere:

M-am născut în familie de creştini baptişti şi am crescut într-o biserică baptistă. Chiar dacă nu am fost de mic ceea ce ar fi trebuit să fiu, am fost cu inima în biserică şi am cunoscut cu lux de amănunte viaţa ei. Am ştiut doctrina bisericii, am cunoscut părţile ei frumoase şi am trăit o parte din frământările ei. Apoi, ca tânăr, am cunoscut foarte multe biserici baptiste, ştiind atât crezul, cât şi viaţa lor. Astăzi sunt păstor baptist într-o biserică reprezentativă în ţara noastră şi unul dintre oamenii care ştiu câte ceva din ce se întâmplă în bisericile din cultul baptist.
Am început cu aceste precizări încercând să subliniez că, în cele ce afirm, nu vorbesc nedocumentat. Mulţi păstori, conducători de biserici, mulţi creştini îşi vor reaminti că am discutat împreună acest subiect şi am rămas pe gânduri când împreună am constatat realităţi nedorite în bisericile noastre. Prin urmare, deşi îmi asum întreaga responsabilitate pentru ceea ce afirm şi nu m-aş supăra să fiu corectat în multe dintre afirmaţiile mele, vă rog să reţineţi că nu sunt singurul care gândesc în felul acesta.
Având deci o imagine destul de realistă (şi nu foarte bună) asupra a ceea ce se petrece în bisericile baptiste române (se poate citi liniştit bisericile neoprotestante din România şi bisericile româneşti din diaspora), îmi pun foarte serios şi vă rog să vă puneţi cu seriozitate întrebarea: **Care este viitorul bisericilor noastre?** Dacă Domnul Isus nu revine curând, cum vor arăta bisericile noastre în următorii 20 de ani? Ce vor găsi oamenii în adunările noastre?
Sunt conştient că poate fi şi chiar există o anumită diferenţă între o biserică creştină baptistă şi alta, aceasta depinzând foarte mult

9

r-

1-1

15

de păstorul ei, de conducerea locală şi, uneori, chiar de anumite împrejurări, în acelaşi timp, trebuie să recunoaştem că există destul de multe puncte comune care ne vor ajuta să răspundem întrebării ridicate.
Cartea aceasta se întinde pe 7 capitole. **Capitolul întâi** va încerca să-1 lămurească pe cititor ce avem în minte când vorbim despre revitalizarea bisericii. **Al doilea capitol,** într-un mod mai puţin plăcut, va prezenta şi argumenta nevoia de revitalizare. **Capitolul al treilea** ne conduce spre lucrurile pozitive şi se ocupă cu prezentarea lucrurilor absolut necesare unui proces de revitalizare. în **capitolul al patrulea** vom prezenta ţelul urmărit în procesul revitalizării unei biserici. Deoarece la orice ţintă se ajunge pe o anume cale, în **capitolul al cincilea** vom discuta despre calea revitalizării. **Capitolul al şaselea** se ocupă de strategia revitalizării, mai concret de paşii care trebuie făcuţi pe calea revitalizării înspre atingerea ţelului propus. Având în vedere rolul important al păstorului în procesul revitalizării, **ultimul capitol** se adresează în mod special acestei categorii de lucrători.
înainte de a vă lăsa să parcurgeţi în linişte acest material, consider că trebuie să mai fac câteva precizări:
Cartea aceasta ne pune la lucru. Ea cere multă muncă, mult timp şi multă răbdare. Materialul nu oferă sugestii care au în vedere rezultate de moment. Dacă nu vrem să lucrăm intensiv şi cu perseverenţă, chiar dacă am citi-o, nu am câştiga mare lucru.
Consider că este necesar să vă avertizez şi de pericolele care pot veni în urma citirii acestui material. Dacă tu ca cititor nu eşti dispus să aplici ceea ce ţi se cere, atunci vei fi ispitit să critici pe păstori, pe lucrători, să critici biserici şi programe, fără a te critica şi schimba pe tine. Ca şi în cazul altor materiale pe care le-ai citit, poţi să rămâi doar cu teoria fără a practica ceea ce înveţi. Personal, m-aş bucura să nu vă lăsaţi prinşi în aceste ispite.

Dacă vreţi cu adevărat ca parcurgerea materialului să vă fie de **Folos, atunci** este nevoie de multă rugăciune, multă practică, multă răbdare, multă smerenie şi multă, multă seriozitate.
Ştiu că întotdeauna au existat în biserică anumiţi oameni, cazuri izolate, care, deşi au purtat numele de baptist, au trăit altfel decât baptiştii. Problema actuală nu este, însă, de aceeaşi natură. Astăzi nu vorbim numai despre cazuri răzleţe, ci despre prezenţe nedorite tot mai vizibile şi de proporţii. Astăzi, nu de puţine ori, conducătorii bisericilor sunt cei care promovează asemenea stări şi practici sau, dacă nu le promovează, le admit fără prea multe remuşcări. Spre surprinderea multora, probleme de genul celor amintite nu mai sunt considerate excepţie, ci ca fiind ceva absolut normal. Aceasta trebuie să ne dea mult de gândit!
Sunt conştient că unii nu veţi fi de acord cu cele spuse anterior. Personal cred că dacă sunt unii membri care spun că nu este nevoie de revitalizare în bisericile noastre, o pot face din următoarele motive: unii nu ştiu cum arată o biserică vie, alţii nu vor să recunoască realitatea tristă şi probabil că unii nu vor să se implice în revitalizare, deoarece se simt bine trăind prin comparaţie cu alte biserici mai slabe decât biserica din care fac parte.
Dacă sunt unii conducători sau păstori care nu recunosc că este nevoie de revitalizare în biserica pe care o slujesc, sau alte biserici pe care le cunosc, o pot face din următoarele motive: ruşine, mândrie, frică, incapacitate, iar uneori chiar din lenevie.
Nu sunt străin de faptul că multe biserici duc o luptă pentru sfinţenie şi evanghelizare. Cunosc părţile pozitive chiar şi în bisericile pe care din şi cu dragoste îndrăznesc să le critic. Dragii mei, chiar dacă situaţia în unele biserici nu este rea, vă rog să nu uitaţi că Domnul aşteaptă de la noi mai mult şi slavă lui Dumnezeu că lucrul acesta este posibil.
Având ca motto cuvântul din Apocalipsa 2.4-5a — ***„JDarceam împotriva ta, este că ţi-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ţi dar aminte de unde ai căzut; pocăieşte-te, şi întoarce-te la faptele tale dintâi"*** — scopul acestui material este să trezească, să îndemne la pocăinţă, să conducă la dedicare şi să echipeze pe toţi aceia care vor să facă. din Biserica Domnului Isus, ceea ce a intenţionat El. Vă ofer acest ma-
L6
terial cu multă bucurie şi cu rugăciunea ca Domnul să îl folosească pentru fiecare acolo unde consideră El că vă poate ajuta să îl glorificaţi mai mult şi să îi slujiţi mai bine pe cei din jurul vostru.

Păstor vioreiiuga Cap. 1 • Definirea revitalizării

înainte de a vorbi despre revitalizare cred că este absolut normal să explic de ce am ales acest termen şi ce aveam în minte când m-am referit la revitalizarea unei biserici. Am ales termenul **REVITALIZARE** şi nu am folosit un termen oarecum sinonim, deoarece cred că se potriveşte mai bine tuturor bisericilor. Dacă aş fi ales să vorbesc despre **trezire,** unii s-ar grăbi să spună, pe bună dreptate, că ei nu sunt adormiţi. Alţii ar putea susţine că sunt doar anumite vremuri de har, în care se poate produce trezirea, şi prin urmare, dacă nu trăim astfel de vremuri, nu este normal să ne aşteptăm la o intervenţie divină. Dacă aş fi ales să vorbesc doar despre **rededicare,** atunci aş exclude din start lucrarea de evanghelizare, care în nici un caz nu poate fi exclusă din procesul revitalizării. Alegând termenul **înviorare,** ar exista riscul să ne mulţumim cu o anumită tulburare a apei care, ce-i drept, ar putea „vindeca pe primul venit", dar nu ar aduce aşa cum ne dorim de fapt, vindecarea tuturor.
în înţelesul meu, revitalizarea este procesul prin care bisericile, indiferent de starea în care se află, pot şi trebuie să ajungă într-o stare după voia lui Dumnezeu.
Revitalizarea este procesul prin care întreaga viaţă a unei biserici locale este ridicată

la un nivel superior **celui anterior.** Aceasta înseamnă că, indiferent cât de bine s-ar considera o biserică, ea tot mai poate afla anumite domenii în care să se întărească şi să progreseze.
Pentru o înţelegere mai clară a termenului, aş vrea să ne gândim la următoarele ilustraţii. Revitalizarea înseamnă a trece:
- De la nevoia de a fi slujit la posibilitatea de a sluji altora,
- De la cârje şi târârea picioarelor la o alergare înflăcărată spre ţintă,

- De la cărbuni fumegând la flăcări vii care aprind şi mistuie,
- De la crengi uscate şi frunze îngălbenite la un pom plin de sevă şi plin de roadă,
- De la reanimare la o viaţă normală, abundentă,
- De la hibernare la vânătoare.

Altfel spus, re vitalizarea unei biserici în funcţie de starea prezentă, înseamnă aducerea, readucerea sau ridicarea nivelului vieţii spirituale în biserica respectivă.

Aplicaţie practică!

1. încearcă să dai o definiţie proprie revitalizării creştinului şi revitalizării bisericii.
2. Pe ce se bazează această definiţie?
3. încearcă să scrii într-o frază înţelegerea noastră despre revitalizare.
4. Analizează care sunt lucrurile pe care le vedem la fel şi care sunt lucrurile ce diferă.

Notă! Nu uita că dacă vrei să înţelegi mesajul nostru din acest material, atunci trebuie să ţii cont de faptul că noi vom folosi termenul revitalizare în înţelegerea noastră şi nu după definiţia ta proprie!

Cap. 2 • Necesitatea revitalizării bisericii

Sunt convins că unii dintre cei care vor vedea acest material, vor întreba cu multă sinceritate: De ce trebuie să vorbim despre re vitalizarea bisericilor? Care este problema cu bisericile noastre de avem o oarecare nemulţumire? Cine şi în ce bază afirmă că bisericile trebuie să treacă prin procesul revitalizării? După cum vă aşteptaţi, eu sunt unul dintre cei care susţin această afirmaţie. Vă spuneam în introducere că nu fac această afirmaţie gratuit. Mai mult, voi îndrăzni să afirm că **bisericile baptiste se află într-un uşor declin spiritual** care, în timp, ne poate duce la dezastru dacă nu ne oprim şi nu ne întoarcem imediat în locul şi la starea în care ne vrea Mântuitorul. Dacă pe unii v-a şocat această afirmaţie, vă rog să reţineţi (şi chiar să verificaţi) că afirmaţia aceasta este susţinută de mulţi membri din biserici, de foarte mulţi lucrători din biserici, de un număr mare de păstori şi chiar de segmentul societăţii care cunoaşte istoria bisericilor baptiste. Dar ca să nu rămânem prea mult la partea teoretică, să privim cu sinceritate şi deschidere la argumentele pe care le prezint în continuare şi care cred că vă vor convinge de necesitatea revitalizării.

I. Situaţia prezentă în teren

Primul pas care vă va ajuta în a vedea dacă este legitim să vorbim sau nu de revitalizarea bisericilor este **analiza a ceea ce se întâmplă astăzi în viaţa bisericilor.**

1. Situaţia membrilor bisericilor

Afirmaţia că bisericile baptiste sunt într-un declin şi că au nevoie urgentă de revitalizare, repet, se bazează atât pe ceea ce am constatat personal, dar mai ales pe ceea ce am concluzionat în urma

chestionarelor oferite păstorilor şi a discuţiilor avute cu păstori reprezentativi în bisericile din ţara noastră. Rezultatele chestionarelor şi discuţiilor arată vădit că situaţia bisericilor creştine baptiste locale, în ţara noastră, este caracterizată de următoarele elemente:

1.1. LA NIVEL DE INDIVID **Lipsa interesului în evanghelizare**

Din nefericire, trebuie să constatăm cu durere că mulţi membri din bisericile noastre sunt lipsiţi de dorinţa de a face evanghelizare. Unii îşi motivează această stare prin lipsa de timp. Ei sunt foarte aglomeraţi şi nu au timp să se ocupe de salvarea altora. Alţii afirmă că ar dori să facă ceva în acest domeniu, dar că le este ruşine sau se simt incapabili. Sunt membri în bisericile noastre care pur şi simplu consideră că ei nu sunt chemaţi la această lucrare. Ea aparţine păstorului, comitetului sau celor care au anumite daruri deosebite. Din motivele amintite sau alte motive, am ajuns să avem membri care nu numai că nu se implică în evanghelizare, dar nici nu vin la serviciile de evanghelizare sau dacă vin, atunci singurul lucru care îi interesează este să vadă ce va predica păstorul şi care va fi reacţia ascultătorilor.

Lipsa interesului în cunoaşterea şi aplicarea Cuvântului

Dacă în generaţia creştinilor în vârstă a fost un anumit interes pentru Scriptură, astăzi, din discuţiile purtate cu creştinii şi urmărind viaţa lor, am putut constata destul de uşor că Biblia: se citeşte puţin, se studiază puţin şi se împlineşte puţin. Oamenii sunt mulţumiţi (cei care sunt mulţumiţi) cu ceea ce aud la biserică sau cu ceea ce mai prind citind o anumită carte. Sunt şi din aceia care petrec mult timp studiind părerile altora despre anumite pasaje sau subiecte biblice, dar nu îşi fac timp să stea personal în prezenţa lui Dumnezeu şi în faţa Cuvântului Său. Astfel, nu este de mirare că tot mai mult ne este dat să auzim oameni invocând „principii biblice" care nu au nimic de-a face cu ceea ce afirmă Scriptura.

Fuga după senzaţional

Deşi acest aspect se poate observa mai peste tot, el se vede
foarte bine în oraşele unde sunt mai multe biserici neoprotestante. în ultimul timp, nu sunt pline bisericile unde se predică Evanghelia întreagă, ci mai degrabă sunt pline acele locuri unde are loc sau se spune ceva deosebit. Este tot mai greu să găseşti astăzi oameni dedicaţi bisericii locale şi care să rămână în luptă pentru progresul bisericii respective. Se poate observa relativ uşor că oamenii dedicaţi unei biserici locale sunt tot mai puţini şi creşte tot mai mult numărul acelora care pot fi numiţi vânători de spectacole. Sunt creştini care, indiferent ce s-ar face în biserica în care sunt membri, dacă în altă parte se face ceva mai spectaculos, ei vor fi acolo. Aceasta nu este adevărat doar la membrii care nu au o anumită activitate. Spiritul acesta a început să-i prindă şi pe unii dintre lucrătorii bisericii. Un lucru şi mai grav este acela că unii creştini, fugind după senzaţional şi deosebit, au ajuns să nu mai filtreze evenimentele la care participă. Deoarece ei caută şi apreciază deosebitul, vor fi prezenţi în locul unde se petrece ceva deosebit, indiferent că ceea ce se face este bine sau rău.

Mulţumirea de sine

Este uimitor să vedem cât de mulţi oameni sunt astăzi relativ mulţumiţi cu starea lor spirituală, deşi ei sunt conştienţi că nu sunt ceea ce ar trebui să fie. Această stare poate avea mai multe explicaţii. Pe de o parte spuneam că nu există dorinţă şi interes în citirea Cuvântului . Aceasta înseamnă că oamenii nu se verifică în „oglindă" şi nu îşi dau seama de adevărata lor stare. Pe de altă parte sunt mulţi creştini care trăiesc prin comparaţie cu alţii. Din nefericire, este relativ uşor pentru ei să afle termeni de comparaţie mai mici sau mai puţini valoroşi decât ei. Aceasta le dă o anumită linişte şi mulţumire de moment, păstrându-i în starea respectivă.

Starea permanentă de nemulţumire în domeniul material

în ciuda faptului că altora le spunem că Dumnezeu este în controlul tuturor lucrurilor şi că El decide ce şi cât avem, astăzi se micşorează numărul creştinilor care au o inimă mulţumitoare pentru situaţia lor materială. Unii sunt nemulţumiţi datorită faptului că se compară cu cine nu ar trebui. Alţii sunt nemulţumiţi datorită faptului

că nu îşi pot stăpâni anumite dorinţe şi astfel se aventurează în goana după aur, fără să gândească prea mult la preţul plătit. După revoluţia din 1989, auzim tot mai frecvent de creştini care practică ilegalitatea în viaţa socială. Ne sustragem tot mai mult de la plătirea tuturor impozitelor, furăm lemn din pădure, neglijăm legea dreptului de autor, trecem uşor peste incorectitudini la serviciu, ne angajăm în mai multe locuri de muncă la negru, nu mai dăruim partea Domnului, ne închidem inima faţă de cei nevoiaşi etc. Interesant că în loc să ne gândim la o schimbare a acestor stări, pe măsură ce trece timpul, le considerăm ca parte din normalitatea vieţii.

Lipsa interesului pentru intrarea în lucrare „cu normă întreagă"

Cu toate că acum avem şcoli teologice cu condiţii deosebite şi cu număr de locuri nelimitat de cei din afară, tinerii din bisericile baptiste se dedică în foarte mic număr lucrării lui Dumnezeu. Chiar şi printre cei care se dedică lucrării cu Evanghelia, în anumite cazuri încă din timpul studiilor unii studenţi se gândesc ce altă afacere pot să facă pe lângă lucrarea de păstor sau misionar. Toţi cunoaştem cazuri când absolvenţii şcolilor teologice nu s-au angajat în lucrarea spirituală pentru care s-au pregătit, ci fac alte lucruri care deocamdată li se par mai profitabile.

Rugăciune limitată sau formală

Mai nou, pentru unii creştini, atât rugăciunea în particular, cât şi cea publică sunt folosite doar la nevoie, doar pentru anumite domenii şi nu de puţine ori ceasurile de rugăciune sunt chiar neglijate. Mulţi creştini se roagă atunci când au timp, dar prea puţini îşi planifică, îşi pun deoparte, timp special pentru rugăciune.

Conduita credincioşilor se apropie vădit de a celor necredincioşi

Când spun aceasta nu am în minte anumite forme de manifestare, ci fondul oamenilor. în discuţiile cu credincioşii mai în vârstă, ajungem să auzim că astăzi unii baptişti sunt mai necredincioşi şi mai răi decât credincioşii bisericilor istorice de acum 50 de ani.

Imoralitatea în rândul creştinilor creşte

în rândul tinerilor aceasta este determinată de atitudinea părin-

ţilor, de filmele şi programele imorale vizionate,revistele, casetele sau dischetele porno etc. Cu durere trebuie să recunoaştem că nu doar tinerii o apucă pe căi imorale. Auzim tot mai mult de familii cu probleme şi de oameni de toate vârstele care, pe o cale veche sau mai nouă, se cufundă în păcatul imoralităţii.

Oamenii îşi caută „scuze biblice" pentru o trăire nebiblică Ceea ce este mai grav mi se pare faptul că sunt creştini care caută să găsească susţinere biblică pentru trăirea lor lumească. Astăzi se vorbeşte atât de mult de libertatea în Cristos încât mai că înţelegem că este bine să ne permitem aproape totul. Nu trebuie să uităm nici acele categorii care, în baza unui verset din Scriptură scos din context sau răstălmăcit, trăiesc murdar şi au pretenţia că sunt curaţi. **Mulţumirea creştinilor cu o trăire la limita inferioară** Sunt interesaţi doar în mărturia lor, fără să îşi pună problema maturizării, a răsplătirii, a exemplului pentru alţii etc. Să trăiesc ca să nu pierd cerul...

Note personale!

Ce ai descrie deosebit în domeniul menţionat?

Ce este diferit în biserica din care faci parte?

Lucrurile acestea ameliorează sau accentuează nevoia revi-talizării?

1.2 LA NIVEL DE FAMILIE

Astăzi **relaţia între mulţi soţi** este caracterizată de spiritul de independenţă. Tot mai mult se vede lipsa comunicării şi este evidentă lipsa dragostei şi a înţelegerii. în cazul multor familii, lipsa colabo-

rării şi a susţinerii reciproce este în plină ascensiune. Soţii îşi împlinesc rolurile după modelul lumesc şi nu după cel biblic. Sunt tot mai puţine familii care se roagă împreună. Numărul celor care trăiesc independent de celălalt este în continuă creştere. în multe familii, **relaţia părinte-copil** este tot mai rece, mai superficială şi mai puţin preţuită. Unii părinţi, chiar creştini, nu sunt interesaţi în educaţia creştină a copiilor lor. Unii copii sunt aproape străini faţă de părinţi şi pentru ei „respectul pentru părinţi" nu se mai încadrează în normalitatea vieţii. Mulţi părinţi sunt supraaglomeraţi şi străini de viaţa copiilor lor. Copiii au viaţa lor privată, care mai devreme sau mai târziu aduce părinţilor mari şi neplăcute surprize.

Note personale!

Ce ai descrie diferit în domeniul menţionat?

Ce este diferit în biserica din care faci parte?

Lucrurile acestea ameliorează sau accentuează nevoia re-vitalizării?

1.3. LA NIVEL DE CONDUCĂTORI SPIRITUALI Dacă ne referim la păstorii dedicaţi, trebuie să constatăm că numărul celor descurajaţi este în continuă creştere. în această categorie sunt păstori de toate vârstele. Ei nu sunt descurajaţi în primul rând de mersul societăţii, ci de mersul bisericii pe care o slujesc. Ei sunt descurajaţi de atitudinea şi viaţa celor din poporul lui Dumnezeu. Activitatea slujitorilor bisericilor arată că se măreşte numărul predicatorilor şi scade numărul păstorilor. Oamenii nu mai sunt inte-
resaţi foarte mult în individ, ci interesul este canalizat spre mulţimi. Se încearcă tot mai multe lucrări menite să atingă mulţimi sau grupuri şi se neglijează lucrările care au în vedere cunoaşterea şi ajutarea directă a individului. Se vorbeşte tot mai mult de păstorirea turmei şi nu de păstorirea individuală a oilor.

Pe de altă parte este trist să constatăm în rândul slujitorilor neglijarea pregătirii spirituale, fiind evident interesul în diplome teologice şi realizări materiale. Este dureros să constatăm intrarea unora în lucrarea de păstorire sau misiune cu multă uşurinţă. Este neplăcut şi nefast să constatăm că sunt păstori care nu au şi nici nu acceptă un anumit sistem de control, că nu dau socoteală nimănui. Ce ne spun conducătorii spirituali lipsiţi de seriozitate, supraaglomeraţi în proiecte materiale şi căderea mai frecventă a conducătorilor? Faptul că astăzi se vorbeşte mai mult despre viaţa conducătorilor bisericilor decât despre membrii bisericilor nu ar trebui să ne dea de gândit? Este neplăcut să acceptăm realitatea, dar ştim că sunt unii conducători religioşi interesaţi în a păstra relaţii care le aduc avantaje materiale, chiar dacă acestea sunt în detrimentul lucrării lui Dumnezeu. Faptul că sunt tot mai frecvente conflictele între conducătorii bisericilor nu ar trebui să ne dea de gândit?

Note personale!

Ce ai descrie diferit în domeniul menţionat?

Ce este diferit în biserica din care faci parte?

Lucrurile acestea ameliorează sau accentuează nevoia re-vitalizării?

1.4. ÎN CADRUL FORMAŢIILOR MUZICALE Din nefericire şi în acest domeniu atât de important şi de ziditor am început să avem: concurenţă, lipsă de seriozitate şi dedicare, comportament lumesc, repertoriu învechit, prezenţa facultativă la repetiţii etc. Acestea, ca şi multe alte lucruri asemănătoare, în loc să motiveze biserica la o închinare vie şi autentică, o motivează la spectatorism.
Note personale!
Ce ai descrie diferit în domeniul menţionat?
Ce este diferit în biserica din care faci parte?

Lucrurile acestea ameliorează sau accentuează nevoia re-vitalizării?
1.5. LA NIVELUL GRUPELOR DE VÂRSTĂ
Cred că nu greşesc foarte mult afirmând că patru expresii pot defini destul de bine grupele de vârstă din bisericile noastre:
Copii obraznici, care au puţin respect faţă de părinţi, faţă de învăţători şi faţă de membrii bisericii. Ei sunt interesaţi în joacă şi recompense. Nu de puţine ori nu mai ştim cum şi cu ce să îi mai atragem spre activităţi bisericeşti.
Tineret puţin, orientat greşit sau dezinteresat. Dacă ne gândim că tinerii spun ceva cu privire la viitorul bisericii, atunci trebuie să fim destul de îngrijoraţi. Este timpul să ne ocupăm cu seriozitate de evanghelizarea tineretului, ca astfel să avem speranţe pentru viitor. Mulţi dintre tinerii bisericilor evanghelice sunt orientaţi spre împlinirea propriilor idealuri. Acestea, de cele mai multe ori, se îndreaptă înspre o profesie care are în vedere în primul rând câştigul material şi nu câştigul Evangheliei. Unii dintre tinerii noştri sunt anemici, dezinteresaţi sau extremişti. Care sunt idealurile lor? Care sunt relaţiile lor cu ceilalţi din biserică? De multe ori, din nefericire, avem mare dreptate când spunem că ei sunt viitorul bisericii, deoarece mulţi dintre ei nu vor să se implice în viaţa bisericii de astăzi.
Adulţi supraaglomeraţi. Oamenii maturi din bisericile noastre sunt de acord că trebuie făcut ceva, dar nu prea mai au timp pentru aceasta. Cum spuneam, unii sunt prea aglomeraţi cu lucruri materiale, iar alţii sunt prea prinşi de probleme religioase.
Bătrâni obosiţi. Printre aceştia, unii sunt caracterizaţi de duhul de critică, alţii sunt plini de oboseală, de dezamăgire şi nu puţini trăiesc în trecut. Astăzi, mulţi dintre bătrânii bisericii au uitat că ei sunt cei pe care Dumnezeu vrea să îi folosească ca modele şi că ei ar trebui să dea direcţie şi viziune bisericii.
Note personale!
Ce ai descrie diferit în domeniul menţionat?
Ce este diferit în biserica din care faci parte?
Lucrurile acestea ameliorează sau accentuează nevoia revi-talizării?
1.6. LA NIVEL DE ADUNARE
Cu toate că situaţia diferă între bisericile de ţară sau oraş sau chiar între diferite zone ale ţării, totuşi în viaţa bisericilor se poate constata:

Investirea exagerată în activităţi interne. Se pune mare accent pe ceea ce ne place şi nu neapărat pe ceea ce ar fi atractiv pentru prieteni sau pe ceea ce ar fi eficient pentru lucrarea de evanghelizare. Astăzi suntem orientaţi mai mult spre noi înşine, decât spre lumea care trebuie câştigată pentru Cristos!
Accentul exagerat pe construcţii. Aproape fiecare biserică vrea să facă ceva nou, să adauge ceva la clădire şi astfel investeşte valori mari în acest domeniu.

Dărnicie facultativă. Pe zi ce trece se înmulţeşte numărul păstorilor care au probleme financiare. Aceasta se explică şi prin slaba dărnicie a membrilor bisericii. Mulţi dintre membrii bisericilor nu practică zeciuiala şi îi consideră exageraţi pe cei care o practică şi o predică. în istoria biblică este evident că dărnicia era legată de ataşamentul poporului faţă de Dumnezeu. Vremurile de decădere au însemnat abandonarea parţială sau totală a slujitorilor templului. Vremurile de trezire au adus cu ele şi un belşug de dărnicie. Dărnicia scăzută este o dovadă evidentă a răcirii dragostei pentru Dumnezeu!
Post rar. în multe biserici postul este înţeles greşit, practicat greşit sau chiar neglijat.
Lipsa interesului în evaluare şi revitalizare. Oamenii fac alergie la întrebări, chestionare sau la afirmaţia că în unele domenii ar fi necesară o anumită îmbunătăţire.
Membri puţini implicaţi în lucrări spirituale. Constatarea celor mai mulţi slujitori ai bisericilor arată că în biserici a crescut mult numărul consumatorilor şi a scăzut numărul membrilor activi. Lucrul acesta este valabil atât pentru activitatea internă a bisericii, cât şi pentru lucrările ei din viaţa de fiecare zi.
Relaţii nebiblice între membrii bisericii. Este trist să constatăm că între membrii bisericii există răceală, bârfă, lipsă de sensibilitate **faţă** de starea celuilalt etc.
Frecvenţa la biserică fluctuantă şi în decădere. în ciuda faptului **ca** mulţi dintre conducătorii bisericilor fac eforturi mari ca să orga-

nizeze programe deosebite, oamenii găsesc tot mai multe ocazii când să lipsească motivaţi de la serviciile de închinare ale bisericii.
Activitatea credincioşilor a scăzut. Afirmaţia aceasta este valabilă atât pentru activitatea din cadrul bisericii, cât şi pentru cea din afară, la toate categoriile de slujitori şi pentru toate categoriile de vârstă.
Muzica bisericească se apropie tot mai mult de muzica lumească. Generaţia tânără, care este normal să fie motivată la cântare pune tot mai mult accentul pe ritm, plăcere şi mai puţin pe mesajul transmis.
Apar tot mai mulţi creştini de duminică sau de sărbători.
Aceasta nu se aplică doar la prezenţa la biserică, ci şi la trăirea concretă. Pentru unii, conduita din biserică diferă foarte mult de cea cotidiană.
Relaţii stricate între păstori şi lucrătorii bisericii. Se vede lipsa colaborării şi sunt prezente acuzările reciproce.
Succesul este evaluat pe căi greşite şi după criterii greşite.
Această realitate este valabilă atât în cazul păstorilor, cât şi în cazul bisericilor. Cei mai mulţi apreciază cantitatea, vorbindu-se tot mai puţin de calitatea vieţii sau calitatea lucrării.
Este accentuată mai mult forma şi nu fondul. Cei în vârstă vor să menţină totul aşa cum a fost pe vremea lor şi cum au fost obişnuiţi. Tinerii vor să schimbe totul, indiferent dacă schimbarea aduce bine sau rău.
Ne apropiem cu paşi repezi de bisericile istorice. Este interesant să remarcăm că înaintaşii noştri au scos în evidenţă caracteristicile credinţei baptiste. Astăzi, se pare că prin anumite metode vrem să arătăm tot mai mult că suntem la fel ca ceilalţi, în loc să continuăm să arătăm că suntem diferiţi în puncte majore de doctrină şi, evident, de viaţă.
Orientarea greşită a bisericii. Astăzi se măreşte num&rul bisericilor care se orientează spre lucrări şi lucrători care costă cât mai puţin posibil. Este urmărită în primul rând economia fondurilor

bisericii şi nu calitatea lucrătorilor şi eficienţa lucrărilor pe care trebuie să le facă aceştia. Din nefericire, în unele adunări Dumnezeu nu mai are mult de spus în alegerea slujitorilor. în general, în cele mai multe biserici este multă rutină, moleşeală şi un accentuat spirit de spectator.

Note personale!

Ce ai descrie diferit în domeniul menţionat?

Ce este diferit în biserica din care faci parte?

Lucrurile acestea ameliorează sau accentuează nevoia revi-talizării?

1.7. PRIN PRISMA ACTIVITĂŢII EXTRA-BISERICEŞTI

De cele mai multe ori, în cazul multor biserici acestea se rezumă la participarea unor membri la serviciile de înmormântare. Ce altceva ar trebui făcut? Evanghelizare personală, misiune, trăire corectă la locul de muncă şi în societate, milostenie, ajutor celor care au nevoie etc.

*2. Relaţiile **între** bisericile **locale***

Biblia ne spune că între bisericile locale trebuie să existe respect, colaborare şi ajutor reciproc. O biserică trebuie să se bucure de succesul alteia şi să simtă cu necazul altora. Ele ar trebui sâ se roage reciproc pentru ajutor divin şi să se inspire la lucruri bune. Astăzi, din nefericire, nu de puţine ori, relaţiile între bisericile locale sunt: inexistente, reci, de concurenţă şi nu de puţine ori neprincipiale şi nebiblice.

Note personale!

Ce ai descrie diferit în domeniul menţionat?

Ce este diferit în biserica din care faci parte?

Lucrurile acestea ameliorează sau accentuează nevoia revi-talizării?

*3. Situaţia **păstorilor** şi **relaţiile între** păstori*

în loc ca toţi păstorii să fie ceea ce spune Cuvântul, astăzi unii păstori au devenit prestatori de servicii. Ei nu mai au viziune şi nici interes. în cazul unora, trebuie să vorbim despre păstorire la fără frecvenţă sau teleghidată. Tot mai puţini sunt cei pe care să îi poţi face să locuiască în mijlocul turmei, dar nici nu pregătesc pe cineva pentru o lucrare competentă în mijlocul turmei. Dacă facem referire la relaţii, acestea pot fi adesea dirijate de interese personale sau dirijate de firea pământească. Chiar dacă este neplăcut, trebuie să vorbim de individualism, concurenţă, invidie, bârfă, acuzare sau lipsă de colaborare.

Note personale!

Ce ai descrie diferit în domeniul menţionat?

Lucrurile acestea ameliorează sau accentuează nevoia revi-talizării?

II. Deosebirea dintre situaţia prezentă şi planul lui Dumnezeu pentru biserică

O a doua dovadă că revitalizarea este necesară şi urgentă vine **din diferenţa între ceea ce avem în teren şi ceea ce ar trebui să fie în viaţa bisericilor.** Analiza domeniilor luate în discuţie ne conduce în mod obligatoriu la cel puţin două concluzii. în primul rând, constatăm cu durere că în bisericile noastre **există lucruri care nu au ce căuta** în viaţa unei biserici. Astfel, trebuie să recunoaştem existenţa: nepăsării, a urii, a invidiei, a mândriei, a concurenţei, a nevegherii şi a uşurătăţii în slujire. Nu de puţine ori avem spectacole care înlouiesc închinarea, certuri şi partide, avem oameni care urmăresc interesele lor personale şi oameni cu influenţă lumească. Când greşim este mult mai vizibilă şi populară atitudinea de justificare decât pocăinţa şi nu de puţine ori bisericile sunt caracterizate de spiritul de turmă. Cu aceeaşi durere trebuie

să recunoaştem că **lipsesc din viaţa bisericilor lucruri care ar trebui să fie prezente.** Dacă privim viaţa normală a unei biserici, atunci în adunările noastre ar trebui să existe: viziune, patos, părtăşie, dragoste, dedicare şi spirit de sacrificiu. O adunare de oameni mântuiţi ar trebui să fie plină de viaţă, cu durere pentru cei căzuţi şi suferinzi, să aibă înţelegere pentru cei care greşesc accidental. Bătrânii din biserici ar trebui să ofere modele sfinte şi să sfătuiască înţelept. Tinerii ar trebui să fie devotaţi în slujire şi dornici să înveţe din experienţa trecutului. în biserică ar trebui să existe încredere între fraţi, respect pentru slujitorii Cuvântului şi unitate în slujire. Discrepanţa între ceea ce ar trebui să fie şi să aibă bisericile şi între ceea ce suntem şi avem ne conduce în mod obligatoriu la concluzia că revitalizarea este un proces absolut necesar şi cât se poate de urgent. Probabil că pentru a vă aduce o oarecare linişte este momentul să facem câteva precizări.

Ştiu că întotdeauna au existat în biserică anumiţi oameni, cazuri izolate, care, deşi au purtat numele de baptist, au trăit altfel decât baptiştii. Problema actuală nu este, însă, de aceeaşi natură. Astăzi nu vorbim despre cazuri răzleţe, ci despre prezenţe tot mai vizibile şi mai

numeroase. Astăzi sunt cazuri când conducătorii bisericilor sunt cei care promovează astfel de stări şi practici sau le admit fără prea multe remuşcări. Astăzi ele nu mai sunt considerate excepţii, ci ceva absolut normal. Aceasta trebuie să ne dea mult de gândit!

Sunt conştient că mulţi nu veţi fi de acord cu cele spuse anterior, deoarece credeţi că procentul negativ despre care am vorbit este mic şi nu ar trebui să îl băgăm în seamă. Personal cred că dacă sunt unii **membri** care spun că în bisericile noastre **nu este nevoie de revitalizare**, o pot face din următoarele motive: nu ştiu cum arată o biserică vie, nu vor să recunoască realitatea tristă, nu vor să se implice în revitalizare sau trăiesc prin comparaţie cu alte biserici mai slabe. Dacă sunt unii **conducători** sau **păstori** care **nu recunosc că este nevoie** de revitalizare în biserica pe care o slujesc sau în alte biserici, ei o pot face din următoarele motive: ruşine, mândrie, frică, incapacitate ori lenevie.

De asemenea, **sunt convins** că unora nu vă place faptul că am abordat acest subiect într-o carte la care au acces şi alţii. Aş vrea să atrag atenţia că oamenii din afara bisericii au constatat de mult timp declinul nostru. Mai mult, ei au văzut şi mândria noastră care ne împiedică să recunoaştem realitatea. Dacă unii vor vedea acest material, cred că se vor bucura şi ne vor aprecia văzând că, în sfârşit, vrem să ne pocăim. Dacă sunt unii care nu au ştiut aceste lucruri, personal nu cred că cineva, cu dorinţa după sfinţenie, poate fi speriat sau deranjat de dorinţa noastră de a creşte tot mai mult în asemănarea cu Domnul Isus.

Nu sunt străin nici de faptul că multe biserici duc o luptă pentru sfinţenie şi evanghelizare. Cunosc părţile pozitive, chiar şi în bisericile pe care le critic. Domnul aşteaptă chiar şi de la acestea mai mult şi slavă Domnului că este posibil! Lucrul acesta este valabil şi pentru biserica pe care o păstoresc. Biserica „Speranţa" este una dintre bisericile care continuă să aibă nevoie de revitalizare. Şi noi mai avem de parcurs mult din drumul revitalizării. Avem multe lucruri de îmbunătăţit şi, cu ajutorul Domnului, lucrăm la aceasta. Dorinţa şi rugăciunea noastră este ca cei ce aţi făcut primii paşi pe acest drum să nu vă

opriţi. Ceilalţi alăturaţi-vâ acestui gând, porniţi pe drumul revi-talizării şi cu siguranţă Domnul ne va folosi pe toţi la revitalizarea vieţii spirituale româneşti.

Note personale!

Ce ai descrie diferit în domeniul menţionat?
Ce este diferit în biserica din care faci parte?

Lucrurile acestea ameliorează sau accentuează nevoia revi-talizării?

m. Dorinţa de a ne asigura un viitor glorios

Dovada a treia că revitalizarea este importantă şi urgentă se află în fiecare dintre noi. Sunt convins că toţi ne dorim şi dorim bisericii **un viitor glorios.** Lucrul acesta nu este valabil doar atunci când privim spre veşnicie. Mi se pare absolut normal ca un părinte să îşi dorească pentru copiii lui o biserică plină de viaţă, o biserică unde copiii lor vor putea sluji şi vor fi slujiţi. Este absolut normal să nu ne simţim bine ca minoritate, ci să tânjim şi să lucrăm pentru a ajunge la momentul când un segment mai mare din populaţie să aibă o relaţie personală şi proaspătă cu Domnul Isus Cristos. Bucuria noastră este enorm de mare când constatăm din Cuvânt că Domnul promite Bisericii Lui un viitor glorios. Lucrul care trebuie totuşi să ne menţină atenţia este că Domnul nu promite un viitor glorios unei organizaţii sau oricărui tip de biserică. El promite binecuvântări numai Bisericii Lui, ceea ce ne obligă să revenim ca biserică la modelul Scripturii şi la o trăire zilnică după inima Domnului Isus. Cu alte cuvinte, datorită

faptului că Domnului îi plac bisericile sfinte şi vii, noi trebuie să revenim la o astfel de stare, ceea ce înseamnă revitalizare şi implicit binecuvântare. Nu, acestea nu sunt afirmaţii gratuite sau făcute cu superficialitate. **Cuvântul lui Dumnezeu** ne dă dreptul şi ne îndeamnă să credem în revitalizarea bisericilor. Să ne gândim la cazuri de persoane care au fost reumplute de puterea lui Dumnezeu şi au făcut apoi o lucrare deosebită. Printre aceste persoane se numără: Moise, Ghedeon, Uie, Neemia şi ucenicii Domnului Isus. Toţi aceştia au avut momente bune în viaţa lor de slujire, ca apoi să vină şi vremurile de criză. Cuvântul ne arată în cazul fiecăruia felul în care Dumnezeu aduce vremuri de înviorare şi astfel viaţa lor este diferită, iar slujirea lor devine mai eficientă. Apoi să nu uităm nenumăratele exemple din viaţa poporului Israel. Deşi Dumnezeu 1-a ales ca să fie permanent un popor pus deoparte, o lumină pentru neamuri, de foarte multe ori naţiunea aceasta decade în relaţia ei cu Dumnezeu. Nu puţine sunt cazurile în care Dumnezeu afirmă că ei trăiau chiar mai rău decât neamurile din jurul lor. Indiferent cât de mare a fost căderea acestei naţiuni, când aceasta s-a întors cu sinceritate la Domnul, au fost readuse vremurile de binecuvântare. în sensul acesta, putem vorbi despre pocăinţa din timpul lui Moise, întoarcerile la Dumnezeu de pe vremea judecătorilor, a împăraţilor şi a profeţilor. Să nu uităm nici Bisericile prezentate în Apocalipsa. Este uşor să înţelegem din mesajul adresat fiecăreia că multe dintre acestea nu mai erau în starea dorită de Domnul. După mustrarea adusă, provocarea Domnului era: ***„Adu-ţi dar aminte de unde ai căzut; pocăieşte-te, şi întoarce-te la faptele tale dintâi".*** Slavă Domnului că oriunde am fi, există şansa pocăinţei şi întoarcerii!

Pe de altă parte, cred că oricine citeşte istoria Bisericii creştine vede că în fiecare veac bisericile care au decăzut au putut reveni la o viaţă plenară dacă s-au pocăit şi s-au apropiat de Dumnezeu. Chiar şi istoria contemporană ne pune în faţă cazuri de biserici care, prin apropierea de Dumnezeu, experimentează revitalizarea şi în mod implicit şi binecuvântarea lui Dumnezeu.

Dacă unii consideră că insistenţa asupra necesităţii revitalizării ne-a luat prea mult timp, permiteţi-mi să vă aduc aminte că **omul nu investeşte în lucruri despre care nu este convins că trebuie să le facă.** Ca să meargă cineva la medic trebuie să

recunoască faptul că este bolnav şi că boala îl distruge. Ca să ceară cineva ceva chiar de la Domnul trebuie să recunoască faptul că are nevoia respectivă şi să creadă că Domnul îl poate ajuta. Ca să se pocăiască cineva, trebuie să recunoască întâi că este păcătos şi că păcatul îl duce în Iad. Dacă vrem revitalizare, atunci **este imperativ să ajungem la concluziile leproşilor** din 2 împăraţi 7:3-4. Ei spuneau: „La ce să şedem aici până vom muri? Dacă ne vom gândi să intrăm în cetate, în cetate este foamete şi vom muri; şi dacă vom sta aici, de asemenea, vom muri. Haide, deci, să ne aruncăm în tabăra Sirienilor... dacă ne vor lăsa cu viaţă, vom trăi..." Astăzi bisericile trebuie să ajungă foarte curând la trei convingeri. Prima: **dacă mergem înapoi MURIM** ! Bisericile de astăzi sunt chemate să înceteze a mai spune: *„Fraţilor, trebuie să ne întoarcem la ceea ce a fost biserica în trecut"* sau, dacă fac această afirmaţie, să îşi facă timp şi să explice la ce se referă. Noi nu ne putem întoarce la obiceiurile înaintaşilor sau la anumite metode specifice de slujire. Nu ne mai putem întoarce la mersul pe jos, la predicarea în pieţe, deoarece acestea, în unele societăţi au dispărut, iar în altele această metodă de evanghelizare nu mai este eficientă. Una era să evanghelizezi pe cei care mergeau în piaţă pentru a sta de vorbă cu oamenii şi alta este să încercăm evanghelizarea vânzătorului aglomerat cu clienţii. Sunt cazuri când nu mai poţi face evanghelizare umblând de la o uşă la alta, deoarece nu ţi se deschide sau te supui la anumite riscuri. în acelaşi timp, putem şi trebuie să revenim la nişte principii bune, dar şi acestea trebuie reactualizate. Rămâne principiul că fiecare creştin trebuie să facă evanghelizare. Rămâne valabil principiul că Evanghelia trebuie să ajungă la fiecare. Deci, noi nu putem merge înapoi căutând metode standard, nici în Biblie, nici în istoria noastră. Nu mai putem cere la studiul biblic să citească cei care nu ştiu să citească bine, dar putem prelua principiul de a-i ajuta pe cei

care sunt în nevoie. Nu putem să reînviem cursurile de altoit, dar putem face cursuri de calculatoare.

A doua convingere absolut necesară: dacă stăm pe loc MURIM

! Noi trebuie să fim foarte atenţi la următorul aspect: faptul că noi nu ne schimbăm nu înseamnă că societatea rămâne pe loc. Dacă noi nu ne schimbăm, nu ne va trebui mult timp să realizăm că nu mai putem să fim folositori nici măcar copiilor noştri. Trebuie să ne deschidem ochii mari şi să vedem că generaţia pe care intenţionăm să o slujim este în continuă schimbare. Sigur că nu mă refer aici la schimbarea mesajului. Mesajul nostru rămâne permanent: Cuvântul lui Dumnezeu, Sfânta Evanghelie. La Ea nu putem adăuga nimic şi nu avem voie să scoatem absolut nimic. Eu fac referire aici la acele schimbări care vor face mesajul mai clar şi mult mai accesibil generaţiei prezente. Vorbim de acele schimbări în metode care pot face închinarea mai plăcută şi mai atractivă pentru oamenii generaţiei prezente.

Convingerea a treia trebuie să fie prinsă în cuvintele: **dacă mergem înainte, AVEM ŞANSE** spre viaţă şi belşug! Spre deosebire de cei de atunci, în cazul nostru, **suntem siguri că şansele nu doar de a supravieţui, ci chiar de a prospera, sunt mari**. Siguranţa aceasta vine din asigurarea Domnului Isus. *„Duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate neamurile... învăţaţi-i să păzească totce v-am poruncit. Şi iată căEu Sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Amin.* "Matei 28:19

Chiar dacă situaţia actuală este mai puţin plăcută, nu înseamnă că trebuie să ne pierdem speranţa, ci dimpotrivă să ne înarmăm cu credinţa necesară şi să pornim imediat la lucru. Dacă nu luăm noi deciziile, timpul le va lua pentru noi, dar nu într-un mod aşteptat şi nici plăcut. Trebuie, deci, să luăm decizii şi să decidem bine, iar I)umnezeu ne va binecuvânta cum nici nu ne-am aşteptat.

în acest proces de revitalizare sunt câteva întrebări foarte importante care trebuie să găsească un răspuns urgent şi corect: Unde să începem? Care sunt schimbările necesare? Cine poate face aceste

schimbări? Care este costul acestora? Cum va arăta biserica după ce am făcut schimbările respective? Nădăjduiesc ca la aceste întrebări să aflăm răspunsul Scripturii în capitolele următoare. Până atunci însă, avem o temă practică pe care v-aş sugera să nu o ocoliţi.

Aplicaţie practică!

într-un spirit de dragoste şi cu multă rugăciune:

1. **analizează** starea bisericii din care faci parte. Care sunt lucrurile ce ar trebui scoase, pentru ca biserica să fie pe placul Domnului? Care sunt lucrurile bune care trebuie păstrate? Ai putea sugera anumite lucruri care, adăugate bisericii, ar aduce o schimbare vizibilă şi profitabilă? Ia în calcul atât programele, cât şi oamenii!
2. **discută** aceste lucruri cu Domnul şi cu păstorul bisericii. Fii deschis pentru discuţie, înţelegător şi fii gata să ajuţi la orice schimbare bună care îl glorifică pe Dumnezeu şi revitalizează Biserica lui Cristos, din care faci şi tu parte.

Cap. 3 • Imperativele revitalizării bisericii

în capitolul precedent am căutat insistent **să demonstrez nevoia revitalizării bisericilor** evanghelice în general şi a bisericilor creştine baptiste în special. îmi place să cred că cei mai mulţi, chiar dacă gândiţi diferit, aţi reţinut ideea că **situaţia în care suntem este diferită de cea în care ar trebui să fim.** Având în vedere însă că revitalizarea nu se face pe generalităţi, ci pe lucruri specifice, vă propun parcurgerea următorului drum:

I. Stabilirea diagnosticului pentru starea prezentă

Pentru a porni pe drumul revitalizării, trebuie neapărat să cunoaştem situaţia în care suntem, ca biserică locală. Noi am vorbit la nevoia revitalizării despre lucruri în general. A sosit timpul ca acum să vedeţi specific care este situaţia bisericii dumneavoastră. în sensul acesta trebuie să vedeţi unde sunteţi din punct de vedere financiar, spiritual, organizatoric, vizionar,relaţional etc. Aceste informaţii le puteţi afla de la lucrătorii bisericii, de la membrii bisericii, de la aparţinătorii bisericii şi de la mulţi alţii care ne cunosc. Metodele de culegere a informaţiilor pot fi multiple, precum: discuţii directe, discuţii indirecte, chestionare şi analiza manifestării celorlalţi faţade noi. Ele trebuie culese de membrii bisericii, de lucrătorii bisericii şi de păstor. Informaţiile adunate trebuie analizate atât de conducerea bisericii, cât şi de biserică în general.

***)**

Aplicaţie!

1. în ce măsură crezi că ştii viaţa reală a bisericii din care faci parte?
2. Pe ce te bazezi când afirmi procentul acesta?
3. Cum ai descrie într-o frază biserica din care faci parte?

-

n. Pocăinţa şi întoarcerea sinceră spre Dumnezeu

Cred că dacă suntem sinceri cu noi înşine, va fi uşor să recunoaştem că din starea în care suntem **nu ne poate scoate decât intervenţia miraculoasă a lui Dumnezeu.**

Afirm aceasta bazat pe cel puţin două motive. Având în vedere că am degenerat destul de mult şi de o bună bucată de vreme unii **ne-am obişnuit cu această stare,** este deci destul de greu să dorim schimbarea ei. Apoi este relativ simplu să găsim astăzi, chiar aproape de noi, credincioşi cu mai multe greşeli decât noi, aşa că, nu de puţine ori, suntem ispitiţi să ne simţim chiar bine. Pe de altă parte, se poate vedea clar că **orice revitalizare a pornit prin lucrarea lui Dumnezeu.** Este nevoie deci, din nou, de acea suflare a Duhului despre care vorbeşte Ezechiel, care să adune oasele uscate şi împrăştiate şi să învie trupurile noastre moarte. Bazat pe cele afirmate cred că înainte de orice studiu, trebuie să ne pocăim noi, lucrătorii, şi să chemăm imediat bisericile la **o pocăinţă sinceră şi reală.** Prin aceasta înţeleg să ne recunoaştem starea în care suntem, să ne recunoaştem vinovăţia pentru ajungerea în această stare şi să ne mărturisim dorinţa sinceră de a ieşi din starea aceasta. (Mă bucur să pot spune că aceasta a început deja cu unii păstori şi lucrători. Ştiu păstori şi lucrători, şi slavă Domnului nu puţini, care sunt adânc frământaţi de situaţia bisericii pe care o păstoresc şi de situaţia bisericilor în general. Mai mult, ei sunt sincer îndureraţi de starea lor spirituală, de starea familiilor lor şi cer insistent Domnului iluminare în a vedea drumul care trebuie urmat pentru a deveni ceea ce ne vrea El. Această dorinţă trebuie să continue cu fiecare păstor, cu fiecare lucrător din biserică, cu fiecare membru, deci şi cu tine cel care citeşti şi cu cei din jurul tău. Te întrebi când se va realiza aceasta? Dă-mi voie să te întreb: tu eşti gata să te pocăieşti acum? Eşti gata să aduci un duh de pocăinţă în familia şi în biserica ta? Dacă eşti convins că nu sunt domenii unde poţi să te pocăieşti sau te îndoieşti că ai nevoie de pocăinţă, te rog încetează să mai trăieşti prin comparaţie cu alţii. Citeşte mai atent Cuvântul şi ascultă cu mai multă atenţie predicile. Da, chiar şi predicile tale. Vreau să spun că mie îmi prinde foarte bine acest lucru. Vei vedea că Domnul îţi va spune multe prin Cuvânt. Apoi prinde curaj şi întrebă pe creştinii care te cunosc, începând cu membrii familiei: Credeţi că aş putea să mă pocăiesc într-un anume domeniu? Vei fi impresionat profund de răspunsul lor!)

Aplicaţie!

1. Crezi în iertarea lui Dumnezeu şi în'intervenţia Lui pentru binecuvântare în urma unei pocăinţe sincere? Pe ce te bazezi în ceea ce afirmi?
2. Eşti gata să fii primul care se pocăieşte şi se rededică lui Dumnezeu? De ce?
3. Crezi că sunt lucruri de care te poţi pocăi chiar dacă ai încercat să trăieşti permanent o viaţă sfântă? Cum argumentezi atitudinea ta?
4. Putem vorbi despre o pocăinţă a sfinţilor datorită păcălo-şeniei celor ce au neglijat neprihănirea? în ce bază afirmi?

ffl Rugăciunea şi postul pentru intervenţia divina

După ce ne-am pocăit şi am chemat bisericile la pocăinţă, **trebuie să îl implorăm pe Dumnezeu să intervină în revitalizarea bisericilor.** Fiecare baptist trebuie să înceapă să se roage lui Dumnezeu pentru revitalizarea bisericii din care face parte şi pentru revitalizarea tuturor bisericilor baptiste. Fiecare familie baptistă ar trebui să mijlocească înaintea lui Dumnezeu pentru grăbirea acestui eveniment Fiecare biserică baptistă ar trebui să înceapă un program de rugăciune în care să ceară Domnului să intervină miraculos în revitalizarea vieţii personale a tuturor membrilor ei, precum şi a bisericilor surori. La cel puţin un serviciu divin din timpul săptămânii ar trebui să avem un moment de rugăciune special pentru această cauză Fiecare comunitate baptistă locală ar trebui să ceară bisericilor ca să mijlocească împreună lunar pentru un duh de înviorare. Având în vedere că în practica noastră foarte multe biserici au

serviciul de participare la Cina Domnului în prima duminică din lună, am putea să folosim chiar această duminică pentru post şi rugăciune cerând revitalizarea bisericilor.

Cred că aici merită să privim la exemplul deosebit din cartea profetului Ioel. în situaţia dezastruoasă în care se aflau, sfatul prorocului este: *„Dar chiar acuma, zice Domnul, întoarceţi-vă la Mine cu toată inima, cu post, cu plânset şi bocet! Sfîşiap-vâmimile*
nu hainele, şi întoarceţi-vă la Domnul, Dumnezeul vostru. Căci El este milostiv şi plin de îndurare, îndelung răbdător şi bogat m bunătate, şi-Ipare rău de relele pe carele trimite. Cine ştie dacă nu Se va întoarce şi nu Se va căi? Cine ştie dacă nu va lăsa după El o binecuvântare, daruri de mâncare şi jertfe de băutură pentru Domnul, Dumnezeul vostru? Sunaţi cu trâmbiţa în Sion! Vestiţi un post, chemaţi o adunare de sărbătoare! Strângeţi poporul, ţineţi o adunare Sfântă! Aduceţipebătrâni,strângeţicopiii,şichiarprunciidelaţaţă! Să iasă mirele din cămara lui, şi mireasa din odaia ei! Preoţii, slujitorii Domnului, să plângă între tindă şi altar, şi să zică: «Doamne, îndură-Te de poporul Tău! Nu da de ocară moştenirea Ta, n-oface de
batjocura popoarelor! Pentru ce să se zică printre neamuri: „ Unde este Dumnezeul lor?»"Ioel 2:12-17

Aplicaţie!

1. Crezi în răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunea unui singur om? De ce?
2. Eşti gata să fii tu omul prin care Domnul să înceapă revitalizarea întregii biserici? De ce?
3. Care crezi că este preţul cerut de Domnul pentru aceasta?
4. Care sunt lucrurile pe care decizi să le faci de azi înainte pentru revitalizarea bisericii?
5. Crezi că în biserică sunt şi alţi oameni sfinţi, şi doritori după sfinţenie? Cine?
6. Eşti gata să te rogi cu ei şi să lucrezi cu ei la sfinţirea bisericii?
7. Eşti gata să iei iniţiativa, să îi cauţi şi să începeţi să practicaţi ceea ce ştiţi? Când începi?

IV. Identificarea greşelilor anterioare

Chiar dacă nu este plăcut, cei care doresc revitalizarea bisericii Irebuie să îşi facă timp şi, cu multă înţelepciune şi sinceritate, să identifice factorii care ne-au adus aici. Lucrul acesta este cu atât mai i mportant cu cât trebuie să recunoaştem cu bucurie şi mulţumire că la

început bisericile baptiste au prosperat şi au avut un impact pozitiv asupra societăţii în care au trăit. O privire atentă în trecut aduce în discuţie următoarele aspecte:

1. Sistemul social

Deseori ne scuzăm cu sistemul în care am trăit. Este cunoscut că sistemul comunist nu admitea iniţiative nici în biserică, nici în afara ei. Deoarece nu au fost permise adunări de evanghelizare, întâlniri în case sau alte locuri, deoarece a fost interzisă oferirea Bibliei sau a literaturii religioase, unii dintre membrii bisericilor au devenit comozi, iar alţii şi-au irosit timpul şi energia în disputele pe anumite teme religioase. Sigur, vorbind despre ani buni, trebuie să recunoaştem că biserica a pierdut din gândirea iniţială şi a început să considere normală întoarcerea spre sine.

Tot pe seama sistemului trebuie să punem şi lipsa de păstori pentru toate bisericile. Având o singură şcoală teologică, iar numărul de locuri de la Seminar şi felul în care

cineva intra în lucrare fiind strict controlate, păstorii aveau foarte mult de lucru şi nu puteau face faţă lucrărilor din biserici. De multe ori datorită contextului nefavorabil şi al numărului mare de biserici, unii păstori au devenit împăr-ţitori de cină şi persoane oficiale, care oficiau actele de cult. Aceasta a făcut ca multe biserici să fie nepăstorite sau prea puţin păstorite. Chiar dacă sistemul comunist a avut o influenţă negativă asupra bisericilor, să nu admitem gândul că numai sistemul social influenţează viaţa bisericilor.

2. Influenţa Vestului

Atunci când facem referire la lucrurile care au venit din Vest, trebuie să fim cinstiţi şi să menţionăm două aspecte. Pe de o parte, este cinstit să recunoaştem că din Vest au venit şi lucruri bune, dar pe care nu am vrut să le preluăm. Toţi cei care au vizitat bisericile din Vest ştiu despre dărnicia acestora, despre punctualitatea acestora, despre respectul acestora pentru slujitorii lor şi despre implicarea sacrificatoare în diferite domenii a multor membri din biserică. Din nefericire nu am prea găsit oameni care să se întoarcă acasă şi să

spună: am văzut aspectele pozitive de dincolo şi sunt gata să le aplic în viaţa mea. Pe de altă parte, trebuie să recunoaştem că după revoluţia din 1989 au venit din Vest şi anumite lucruri ce au dezavantajat lucrarea Evangheliei. Problema a fost că noi nu am ştiut prea bine cine erau oamenii cu care am lucrat şi care au semănat principiile şi practicile respective. Probabil nici nu ne-am interesat suficient şi nici nu am fost conştienţi de toate interesele lor. în alte cazuri noi nu am fost conştienţi că şi acolo, la ei acasă, lucrurile sau ideile exportate de ei la noi erau considerate de oamenii credincioşi păgubitoare Evangheliei.

3. Schimbările din viaţa păstorilor şi a conducătorilor de biserică

în cazurile mai recente, motivul principal al decăderii bisericilor trebuie căutat şi în păstorii şi colaboratorii acestora. Din nefericire, chiar dacă este vorba de un număr mic, suntem obligaţi să vorbim despre slujitori ai bisericilor care sunt mulţumiţi cu slujba pe care o fac indiferent cum arată aceasta. Alţii s-au implicat în lucruri extra-bisericeşti care le consumă timpul şi nu mai alocă timpul necesar rugăciunii şi studiului care să îi pregătească pentru lucrarea ce trebuie făcută. Sunt slujitori care de cele mai multe ori fac ceea ce le dictează situaţia, în loc să facă ceea ce au planificat pentru biserică. Unii slujitori au uitat că lucrarea pe care o fac este lucrarea Domnului. Au uitat că depind 100% de El. Aceasta îi face să caute programe, cărţi, predicatori, chei secrete şi nu prezenţa şi puterea lui Dumnezeu. Avem şi lucrători din numărul celor care încearcă să imită personalităţi şi lucrări care au dat rezultate în alte locuri, fără. să îşi pună problema dacă acestea vor da rezultatele dorite de Domnul şi în cazul nostru. Deoarece unii slujitori îşi compară lucrarea lor cu cea a evangheliştilor, ei pun accentul pe numărul convertiţilor şi neglijează celelalte aspecte privind păstorirea bisericii. Nu putem să-i neglijăm nici pe lucrătorii aceia care nu sunt conştienţi că societatea degradată influenţează biserica şi trebuie luptat pentru păstrarea bisericii pe drumul ei sfânt. Cei care nu sesizează pericolul este logic

că nici nu atacă problemele sociale şi felul în care trebuie abordate ele în lumina Bibliei. Deoarece încă mai vorbim despre păstori cu mai multe biserici, trebuie să menţionăm că în mod greşit unii încearcă să folosească aceleaşi metode pentru fiecare biserică, iar ele nu funcţionează. Trebuie să recunoaştem că unii slujitori, deşi au o viziune pentru biserică nu o împărtăşesc sau nu ştiu să îşi împărtăşească viziunea lor cu biserica. Altora le este frică să împărtăşească deschis toate lucrurile cu biserica,

deoarece dacă ar vorbi despre necesitatea revitalizării, oamenii rău voitori ar pune-o pe seama lor...

4. Mentalitatea membrilor faţă de schimbare

Dacă suntem sinceri trebuie să recunoaştem că am ajuns unde suntem şi datorită membrilor bisericilor. Astăzi avem în biserică oameni care refuză din start orice schimbare. Motivele pot fi mai multe, dar atitudinea este aceeaşi şi nescuzabilă. Unora le este frică de schimbare. Altora le este teamă că dacă acceptă ideea schimbării, va veni ziua când vor trebui să se schimbe şi ei. Unii nu au trăit niciodată altfel, deci efectiv, ei nu văd ce ar putea fi mai bun. Alţii ştiu că schimbarea cere un preţ, iar ei nu vor să investească şi să plătească preţul schimbării. Nu cred că este cazul să vorbim despre acei membri care consideră că dacă ideea de schimbare nu vine de la ei, sigur nu poate ieşi ceva bun.

5. ***Mentalitatea membrilor faţă de lucrare***

Să nu uităm că şi felul în care a fost văzută lucrarea lui Dumnezeu din biserici a cauzat unele neajunsuri. Cu durere trebuie să îmi amintesc despre biserici în care comitetul era un fel de sobor, care avea menirea de a-1 judeca pe păstor. în loc să îl aprecieze, impulsioneze şi urmeze, unii din comitet erau cei dintâi care băgau beţe în roata lucrării. S-a lansat în mod nebiblic şi irealist ideea că păstorul trebuie să facă toate lucrurile sau să fie implicat în absolut toate activităţile şi de acum ceilalţi stăteau ca spectatorii să evalueze dacă păstorul face sau nu toate lucrurile. Cum era de aşteptat, un astfel de sistem nu a dus la bine şi nici nu va funcţiona vreodată. Scriptura ne mvaţă că lucrarea lui Dumnezeu trebuie făcută de toţi,într-un spirit

de dragoste, de colaborare şi în dependenţă de Tatăl ceresc. Cred că mai trebuie menţionat aici şi un alt aspect. în ultimii ani, datorită crizei sociale şi a lipsei spiritului de sacrificiu, unele biserici în loc să îşi aleagă păstorii după chemare, pregătire şi călăuzire, şi-au ales păstorii după sponsori. Cea mai frumoasă „evanghelie" pe care o pot auzi unii este că vine cineva să îi slujească fără bani. Această gândire a făcut ca să intre în lucrare oameni fără nici o chemare şi acum bisericile respective suferă mult.

Aplicaţie!

1. Cunoşti bine istoria bisericii din care faci parte? Pe ce te bazezi când afirmi asta?

2. Poţi spune că biserica a avut în trecut o viaţă mai bună? în ce domenii?

3. Cărui fapt crezi că s-au datorat lucrurile respective?

4. Care crezi că sunt lucrurile care au adus schimbările despre care vorbeşti?

5. în ce bază faci aceste afirmaţii?

V. Clarificarea idealului spre care tindem

Ştiu că toţi aşteptaţi să vedeţi dacă există o cheie a revitalizării bisericii şi care este aceasta. Toţi am dori să ni se poată prezenta o

formulă care aplicată uşor, să aducă rezultate uimitoare şi dacă se poate imediat. Totuşi, aş vrea să ne punem sincer întrebarea: **Dacă plecăm la drum, ştim unde vrem să ajungem?** Este adevărat că nu ne place biserica lâncezândă sau muribundă. La fel de adevărat este că nu ne place nici biserica plină de viaţă pentru lucruri care nu sunt în responsabilitatea ei şi care nu contribuie la împlinirea mandatului ei pentru generaţia prezentă. Indiferent cât de mult ne-am grăbi înspre un alt fel de biserică, cred că înainte de a porni la drum trebuie să ne reamintim **cum arată o biserică revitalizată.** în felul acesta, vom şti permanent spre ce tindem, iar când vom ajunge la capătul drumului, vom putea verifica dacă am realizat ceea ce ne-am dorit sau nu.

Cred că a sosit momentul şi trebuie să fac următoarea precizare: Când vorbim despre

biserici revitalizate, nu vorbim despre biserici care intră în acelaşi şablon. în materialul de faţă noi ne vom referi doar principial la aspectele care caracterizează o astfel de biserică, urmând ca fiecare biserică să aplice principiile acestea în felul în care se poate face mai bine înţeleasă de cei pe care îi slujeşte. Cu alte cuvinte, noi ne vom ocupa doar de inima bisericii, urmând ca felul în care o biserică exprimă ceea ce are în inimă să fie caracteristic locului, timpului, darurilor şi împrejurărilor în care aceasta lucrează.
Precizarea aceasta vine în urma faptului că **Scriptura nu ne oferă un model unic de biserică locală.** Oamenii care caută o biserică model trebuie să îşi ridice serios următoarele întrebări: Avem undeva, în Sfânta Scriptură, vreo menţiune că Dumnezeu ar fi lăsat un anume model de biserică pentru toate generaţiile? Găsim o anumită învă-ţătură care poate fi luată ca model pentru toate bisericile locale? Avem dreptul să luăm o biserică nou testamentară ca model pentru biserica noastră? Este prezentată viaţa unei biserici atât de detaliat şi pentru o perioadă suficient de lungă încât să poată fi preluată ca model? Poate fi o biserică din generaţiile trecute preluată ca model pentru bisericile din generaţia noastră? Dacă da, atunci care dintre ele? Biserica din Ierusalim, din Samaria, din Antiohia sau cea din Corint? Nu cumva ar trebui să ne modelăm după Biserica din Tesa-

Ionic, din Atena sau cea din Efes? Şi dacă se pune problema alegerii unei biserici ca model, după ce criterii vom face alegerea respectivă? Se pare că la toate aceste întrebări, dacă răspundem cu sinceritate, atunci răspunsul este: Nu, nu avem nici o învăţătură completă şi nici un model de biserică universală. Mântuitorul şi ucenicii vorbesc despre anumite aspecte ale vieţii de biserică, dar nici un pasaj nu are pretenţia de a dezvolta toate aspectele ce implică înfiinţarea, organizarea, conducerea, consolidarea şi creşterea unei biserici locale. Pe de altă parte, trebuie să recunoaştem că Biblia nu prezintă nici un model de biserică universal valabil în toate aspectele, pentru toate bisericile locale din toate locurile şi din toate generaţiile.
Ce înseamnă aceasta: că rămânem în voia soartei sau a propriei noastre gândiri şi alegeri? Cu siguranţă Nu! Dumnezeu nu ne-a dat toate detaliile privind viaţa de biserică deoarece nu era nici posibil şi nici nu era nevoie. în schimb, Domnul ne-a lăsat în Scriptură, atât prin învăţătură directă, cât şi în exemple de biserici, principiile de bază după care se înfiinţează, organizează, conduce, consolidează şi creşte fiecare biserică. Astfel, în aflarea caracteristicilor unei biserici vii sau revitalizate, cred că trebuie neapărat să studiem **învăţătura Domnului Isus despre biserică, simbolurile** folosite pentru biserică şi cazuri de **biserici prezentate în Scriptură.** învăţătura Mântuitorului o putem afla în: Matei 16.18-19, Ioan 14-17 etc. Bisericile prezentate în Scriptură, de la care se pot învăţa atât lucruri care trebuie urmate, cât şi situaţii care trebuie evitate, pot fi: Biserica din Ierusalim (Fapte 2.4-2), B iserica din Antiohia (Fapte 11.19-), B iserica din Tesalonic (1 şi 2 Tesaloniceni) şi Bisericile din Asia Mică (Apocalipsa 2 şi 3). Cât priveşte simbolurile bisericii trebuie să ne amintim că biserica este prezentată în Scriptură ca: trup, mireasă, clădire, sfeşnic, un popor ales care să poarte numele Domnului etc. Ce învăţăm din comparaţiile acestea?
Studiul cazurilor amintite şi studiul pasajelor de învăţătură biblică scot în evidenţă şi cu multă claritate principiile referitoare la: intrarea în biserică prin naşterea din nou, realizată de Duhul lui

Dumnezeu în urma pocăinţei personale şi a credinţei în jertfa Domnului Isus. Apoi se prezintă mărturisirea publică a transformării noastre prin botezul creştin şi necesitatea participării fiecărui mântuit la Cina Domnului. Cuvântul continuă să ne prezinte necesitatea creşterii în viaţa de credinţă spre modelul lăsat de Mântuitorul. Pasajele biblice continuă cu: supremaţia dragostei frăţeşti, obligativitatea dărniciei creştine, obligaţia fiecărui mădular de a se implica în transmiterea Evangheliei, necesitatea permanentă a sfinţeniei şi multe alte lucruri de acest gen.
Trebuie să facem precizarea că la aceste aspecte, indiferent de epoca în care trăim şi conjunctura în care ne trăim viaţa, nu putem schimba absolut nimic. Ele sunt principii veşnice pentru viaţa fiecărei biserici.
Pe de altă parte, putem observa că Biblia nu este categorică şi nici explicită când este vorba de alte domenii care se subordonează principiilor universal valabile. Astfel, trebuie să fim sinceri şi să recunoaştem că există posibilitatea schimbării de la o generaţie la alta sau chiar de la o biserică la alta în: modul în care ne rugăm, modul în care cântăm, modul în care ne îmbrăcăm, modul în care predicăm Evanghelia, modul în care organizăm viaţa şi serviciile bisericii, modul în care ne împlinim îndatoririle faţă de semeni şi modul în care ne împlinim îndatoririle cetăţeneşti.
Nu, aspectele menţionate nu trebuie să ne sperie crezând că fiecare o poate lua razna sau după cum îl taie capul. Repet ceea ce spuneam adineauri: aceste aspecte schimbătoare se subordonează şi trebuie subordonate principiilor veşnice ale Bisericii. Astfel, dacă luăm exemplul **cântării,** noi putem decide procentul cântării în serviciile bisericii, putem decide dacă vom cânta doar cântări comune sau vom folosi şi formaţii muzicale, putem decide versurile unei cântări şi melodia pe care o cântăm, dar nu putem schimba cu nimic rolul cântării în adunarea sfinţilor. Orice cântare, indiferent în ce împrejurări şi cine ar cânta-o în biserică, trebuie să aducă glorie lui Dumnezeu şi să motiveze pe cei prezenţi la o

închinare autentică. Astfel, tot ceea ce vom decide trebuie să se subordoneze acestui scop.
Dacă ne referim la **îmbrăcămintea creştinului** trebuie să recunoaştem că în Biblie nu ni se spune decât să ne îmbrăcăm cuviincios şi să nu purtăm hainele sexului opus. Faptul că unele porunci se adresează doar femeilor, nu înseamnă că noi, bărbaţii, ne putem îmbrăca oricum. Nimeni nu poate decide ce stil de îmbrăcăminte şi ce culoare trebuie să alegem ca să fim mai pe placul Domnului, dar cu siguranţă că există un principiu biblic foarte clar: îmbrăcămintea noastră să nu împiedice cu nimic mărturia noastră creştină, nu are voie să ispitească pe nimeni la păcat şi nu trebuie să conturbe cu nimic închinarea celuilalt frate, a celeilalte surori sau a oricărui închinător din adunare.
Dacă ne referim la **răspândirea Evangheliei,** noi ştim că nu există metode de mărturisire stas. Evanghelia trebuie predicată pretutindeni şi fiecăruia prin metodele pe care le considerăm a fi cele mai eficiente. Dar în acelaşi timp, suntem conştienţi că nu putem schimba cu nimic sinceritatea cu care o facem,conţinutul mărturiei şi puterea pe care ne bazăm în transmiterea acesteia.
Putem continua în felul acesta cu orice aspect al vieţii noastre cotidiene. Vom afla multe domenii pe care nu le vom găsi menţionate în Sfânta Scriptură, dar care trebuie să fie practicate în baza principiilor Biblice. Astfel, Biblia nu ne spune ce fel de casă să ne construim sau în care cartier al oraşului, nu ne spune ce tip de maşină să ne cumpărăm, nu ne spune ce şcoală să frecventăm sau ce loc de muncă să alegem. în acelaşi timp însă ne spune foarte clar că tot ceea ce facem trebuie să aibă în vedere înţelegerea voii lui Dumnezeu, glorificarea lui Dumnezeu, mântuirea semenilor şi

zidirea Bisericii Domnului Isus Cristos.
Având în vedere cele spuse anterior şi luând în considerare că labloul bisericii revitalizate poate fi prezentat din multe puncte de vedere, am ales un mod foarte uşor de abordare a unei biserici revitalizate. în cele ce urmează vom privi la *o* biserică vie şi biblică

prin cele două mari domenii accentuate de Domnul Isus: **atitudinea faţă de Dumnezeu şi atitudinea faţă de semeni.** în ce priveşte **atitudinea faţă de oameni** trebuie să menţionez următoarele aspecte: ***1. Atitudinea bisericii faţă de Cuvânt***
O biserică revitalizată **doreşte Cuvântul.** Ea ştie valoarea Lui pentru viaţă şi pentru veşnicie. Biserica vie crede în puterea transformatoare a Cuvântului atât în cazul membrilor, cât şi în cazul celor din afara ei. Biserica plină de viaţă foloseşte toate ocaziile obişnuite şi caută ocazii noi când să stea în faţa Cuvântului.
O biserică revitalizată **asimilează Cuvântul.** Membrii unei biserici revitalizate cunosc faptul că doar simpla auzire a Cuvântului nu le foloseşte decât pentru osândă. Astfel, ei strâng Cuvântul lui Dumnezeu în mintea şi sufletul lor. Se îmbibă cu Cuvântul lui Dumnezeu pentru a putea beneficia de permanenta înnoire a minţii.
O biserică revitalizată **împlineşte Cuvântul.** Deşi sunt multe ocazii în care biserica şi membrii ei sunt confruntaţi cu mersul acestei lumi, biserica revitalizată se organizează şi activează doar după principiile Cuvântului. Aceasta se referă la fiecare membru al bisericii şi în absolut toate domeniile ei de activitate.
O biserică revitalizată **mărturiseşte Cuvântul.** Porunca Mântuitorului de a duce Evanghelia până la capătul pământului este împlinită de membrii bisericii cu bucurie. Membrii bisericii revitalizate sunt convinşi că doar Cuvântul prezintă calea transformării spirituale şi a drumului spre veşnicie. Aceasta îi face pe toţi, fiecare prin mijloacele lui, metodele pe care le consideră adecvate şi darurile lui, să nu obosească mărturisind Cuvântul la timp şi ne la timp.
Toate aceste lucruri şi acţiuni au o singură explicaţie. Biserica revitalizată crede cu toată inima că Sfânta Scriptură este Cuvântul întreg, inspirat şi infailibil al lui Dumnezeu. Astfel, atitudinea ei faţă de Cuvânt arată concret atitudinea ei faţă de însuşi Dumnezeu.
2. Atitudinea bisericii faţă de post şi rugăciune
Biserica revitalizată crede în puterea postului unit cu rugăciunea şi le practică. Ea face lucrul acesta în comun ca biserică şi în

particular cu membrii, familiile ei sau în grupuri mai mici. Ea practică aceste lucrur în funcţie de obiectivele ei planificate sau în funcţie de situaţiile apărute pe parcurs.
3. Atitudinea bisericii faţă de slujitorii ei
O biserică revitalizată cunoaşte importanţa şi rolul slujitorilor ei. Aceasta o face să îi aleagă pe slujitorii vrednici şi competenţi. O dată aleşi, biserica îi susţine în rugăciune şi cu alte mijloace necesare. Ea nu uită să îi încurajeze, să îi respecte şi să îi urmeze.
4. Atitudinea bisericii faţă de închinare
Dacă am fi nevoiţi să alegem un singur cuvânt care exprimă caracteristica de bază a bisericii revitalizate, atunci acesta ar fi închinarea. într-o astfel de biserică toate acţiunile ei au drept scop glorificarea lui Dumnezeu prin ascultarea poruncilor Lui. Astfel, biserica revitalizată iubeşte, promovează şi practică închinarea privată, închinarea familială şi închinarea împreună cu toţi membrii ei. O biserică revitalizată va avea în vedere ca fiecare întâlnire a credincioşilor să îl glorifice pe Dumnezeu. Formaţiile muzicale dintr-o biserică revitalizată lucrează la motivarea şi păstrarea unei

închinări autentice. Biserica plină de viaţă vede atât activitatea de duminica, cât şi cea din timpul săptămânii ca un domeniu şi un aspect al închinării înaintea Creatorului şi Mântuitorului nostru. Ea ştie că singur El merită cinstit şi prin urmare caută să îi ofere permanent şi pretutindeni toată gloria.

5. *Atitudinea bisericii faţă de dărnicie*

Mulţi creştini greşesc considerând dărnicia ca un raport al nostru cu semenii şi nu cu Dumnezeu. Este important să ne reamintim că deşi dărnicia noastră este folosită pentru binele semenilor noştri, ea este poruncită de Dumnezeu. Dărnicia este un drept pe care Şi 1-a stabilit Dumnezeu şi prin urmare, nerespectarea cerinţei Saleîn acest domeniu nu ne face vinovaţi faţă de semeni, ci faţă de însuşi Dumnezeu. Aceasta îi dă dreptul să spună prin prorocul Maleahi că cine nu îi aduce zeciuiala îl fură şi îl înşeală. Conştienţi de acest aspect, membrii bisericilor revitalizate oferă dărnicia lui Dumnezeu,

practică dărnicia biblică cu bucurie şi folosesc dărnicia cu scop evanghelistic, sub călăuzirea Duhului Sfânt.

6. Relaţiile între membrii bisericii

Deşi suntem ispitiţi să punem relaţia cu fraţii la domeniul semenilor mântuiţi, trebuie să ne aducem aminte că Domnul Isus Se identifică cu Biserica Lui. Astfel, relaţia noastră cu fraţii arată clar relaţia noastră cu şi faţă de El. Astfel,într-o biserică revitalizată fraţii **se consideră fraţi cu aceleaşi drepturi.** Toţi au dreptul la viaţa din belşug. Toţi au dreptul să vină înaintea Tatălui. Toţi au dreptul să beneficieze de toate binecuvântările pregătite pentru ei. Toţi au dreptul la puterea lui Dumnezeu şi la viaţă veşnică. Membrii bisericilor revitalizate **se consideră fraţi cu aceeaşi valoare.** Ei sunt conştienţi că Dumnezeu îi iubeşte la fel de mult pe fiecare dintre ei. Chiar dacă unii sunt mai apreciaţi aici, cu siguranţă că inima lui Dumnezeu bate la fel pentru toţi. Cei mântuiţi care formează bisericile vii **se consideră fraţi cu responsabilităţi diferite.** Acestea sunt în funcţie de darurile pe care le-a aşezat Dumnezeu în fiecare mădular al trupului Său. Membrii bisericilor revitalizate **se consideră fraţi care trebuie să-şi poarte de grijă reciproc.** Aceasta se aplică atât în domeniul spiritual, cât şi în domeniul material. Biserica este o familie sfântă, în care bucuria unui membru este bucuria tuturor şi durerea unui membru devine durerea fiecăruia care ia cunoştinţă de aspectul respectiv. Nu în ultimul rând, membrii bisericii revitalizate **se consideră fraţi pentru veşnicie**. Ei ştiu că mai devreme sau mai târziu vor fi împreună în cer, în faţa Tatălui şi a Mielului. Aceasta îi încurajează şi ajută să caute să aibă relaţii bune de aici, iar o dată ce le au, să le păstreze.

7. Relaţia bisericii cu bisericile surori

O biserică în care pulsează viaţa lui Cristos va respecta fiecare biserică indiferent de mărimea sau realizările acesteia. Ea ştie că poate învăţa de la fiecare şi poate colabora cu fiecare. Dacă o soră a ei este mai slabă, se simte obligată să o ajute şi astfel să se vadă în lume că fraţii nu sunt fraţi doar de nume, ci de inimă şi pentru orice vreme.

în ce priveşte **atitudinea faţă de semeni,** biserica revitalizată simte responsabilitatea socială şi încearcă să o împlinească pe toate planurile şi mijloacele posibile. Astfel, ea cere şi promovează **respectul pentru fiecare om.** Membrii unei biserici revitalizate sunt învăţaţi că fiecare om are o valoare inestimabilă, deoarece Dumnezeu a aşezat-o în noi. Deoarece aceste valori sunt degradate prin păcat, rolul credincioşilor este acela de a conlucra cu Dumnezeu în recuperarea valorilor umane pierdute. Chiar dacă nu se va realiza aceasta imediat, creştinii sunt chemaţi să îşi respecte şi să îşi iubească semenii. Biserica revitalizată arată atât prin acţiunile ei, cât şi prin mesaj **respect**

deosebit pentru fiecare familie. Creştinii ştiu că Dumnezeu este Cel ce a instituit familia şi a făcut-o pentru binele nostru. Aceasta îi motivează la a lucra ca fiecare familie să fie un colţ de rai pe pământ. O biserică revitalizată cere membrilor ei o **conduită model atât la locul de muncă, cât şi oriunde în societate.** Creştinii trebuie să fie cei dintâi în fapte bune. Ei trebuie să lucreze nu din spiritul obligaţiei, ci de dragul lui Cristos şi ca unii care ştiu că au să dea socoteală înaintea lui Dumnezeu. Din punct de vedere al seriozităţii şi al sfinţeniei ei nu trăiesc diferit viaţa de biserică şi viaţa cotidiană. Ei sunt convinşi că sunt permanent înaintea lui Dumnezeu şi încearcă să trăiască conform acestei credinţe. Modelul lor suprem este exemplul pământesc al Mântuitorului nostru Isus Cristos. B iserica revitalizată cere membrilor **implicarea lor şi ajutarea lor la evanghelizarea societăţii.** Este unanim cunoscut că Mântuitorul S-a coborât la noi pentru a ne aduce Vestea Bună. Această Evanghelie trebuie să ajungă la fiecare om şi este datoria noastră să facem lucrul acesta. Deşi implicarea membrilor unei biserici în evanghelizare va fi diferit, deşi rezultatele vor fi diferite, fiecare membru al unei biserici i cvitalizate trebuie să se implice în răspândirea veştii că omul poate fi răscumpărat prin pocăinţă şi credinţa în Jertfa Domnului Isus Cristos. Nu în ultimul rând, biserica revitalizată cere celor care o formează **implicarea în diferite sectoare umanitare.** Creştinii revitalizaţi ştiu că nu se pot opri la vorbe. Ei sunt chemaţi să fie călăuza orbului, mâna

ciungului, piciorul şchiopului, urechea surdului şi limba mutului. Ei ştiu că în casa lor trebuie să găsească adăpost şi străinul, la masa lor trebuie să aibă un tacâm şi săracul, în planurile lor să fie prins şi orfanul, văduva şi nevoiaşul. Este adevărat că acestea nu pot fi şi nici nu trebuie să fie făcute de un singur creştin. Biserica revitalizată cere implicarea tuturor, dar fiecare avem responsabilitatea să lucrăm pe măsura puterilor noastre şi a cerinţelor lui Dumnezeu.

Dacă din anumite motive unora vă place mai puţin acest mod de vizionare a unei biserici, puteţi să decideţi unde vreţi să ajungeţi ca biserică şi în alt fel. Oricare ar fi metoda, va trebui să vizualizaţi ce se va schimba în viaţa bisericii în cel puţin următoarele domenii:

a. *La nivel de individ*

Membrii bisericii ar trebui să fie caracterizaţi de: interes în evanghelizare, interes în cunoaşterea şi aplicarea Cuvântului, dorinţa de creştere în credinţă, o stare de mulţumire în ce priveşte lucrurile materiale, dorinţa după rugăciune, o conduita sfântă etc.

b. La nivel de familie

Familiile celor credincioşi trebuie să fie caracterizate de o relaţie bună între soţi, o relaţie bună între copii şi o relaţie bună părinte şi copil. Copiii trebuie să asculte de părinţi, iar părinţii să fie interesaţi în educaţia creştină a copiilor.

c. La *nivel de conducători spirituali*

Aici trebuie să existe un spirit de echipă, înţelegere, confidenţă, colaborare, ajutor şi respect reciproc, dorinţă de creştere şi umilinţă.

d. In cadrul formaţiilor muzicale

Fie că vorbim de formaţie ca întreg, fie că vorbim de cei care o formează, trebuie să existe: seriozitate, dorinţa după cântări spirituale , elan şi bucurie, interes pentru întreaga colectivitate şi motivaţie corectă.

e. La nivelul grupelor de vârstă

Aici ar fi normal să privim spre un tineret interesat şi sfânt, spre adulţi implicaţi şi eficienţi şi spre bătrâni înţelepţi şi activi. /". *La nivel de adunare*

Pe lângă cele menţionate anterior aş mai aminti: o investire echilibrată în activităţi interne, accent temperat pe construcţii, frecvenţă bună la serviciile bisericii,întâlniri pline de viaţă şi orientate spre slujire, nu spre consum.

Aplicaţie!

1. Dacă ai fi întrebat ai putea să explici într-o frază cum ai vrea să arate biserica din care faci parte?
2. Care sunt lucrurile care te-au determinat să alegi idealul acesta?

--

VI. Alegerea drumului care ne va duce acolo

Acum că ştim unde suntem şi suntem siguri unde vrem să ajungem, nu ne mai rămâne decât să întrebăm ca apostolul Toma: care este calea într-acolo?

Dacă aşa cum am văzut nu există un model de biserică universală, detaliat şi exemplificat, atunci **putem afirma că există un model de revitalizare a unei biserici?** Cu siguranţă nu. Nu există un model complet, dar există foarte multe surse care ne oferă principiile care trebuie respectate într-un astfel de proces. Prin urmare, întrebarea noastră este de **unde putem adopta principiile pentru revitalizarea bisericii?**

Noi sugerăm preluarea principiilor şi a lucrurilor practice în ce priveşte revitalizarea spirituală din patru surse. Deoarece bisericile sunt formate din indivizi, recomandăm studiul unor **cazuri de oameni** care au fost revitalizaţi. Apoi, trebuie continuat cu câteva cazuri **de** biserici, care au trecut prin procesul revitalizlrii spirituale. Aceasta ne va ajuta să învăţăm cum să fim în flăcări ca adunare. Dacă este nevoie, continuaţi să urmăriţi cazuri de revitalizare preluate din

naţiunea lui Israel. Cu toţii ştim că această naţiune a experimentat în repetate rânduri atât îndepărtarea de Dumnezeu, cât şi întoarcerea către El. Analiza experienţei lor ne poate fi folositoare în multe domenii. în final, dacă va mai fi cazul, priviţi la câteva exemple de revitalizare a unor **organizaţii sau instituţii contemporane** să vedeţi dacă nu cumva din nou fiii întunericului sunt mai înţelepţi decât fiii luminii.

Pe mine analiza pasajelor biblice şi analiza istoriei m-au condus la următoarea concluzie: orice proces de revitalizare, din orice generaţie şi la orice nivel, porneşte din Dumnezeu. El este Cel care alege un om pe care îl reaprinde pentru lucrarea şi planul Său. Acest om va influenţa pe cei apropiaţi lui, aceştia pe cei apropiaţi lor şi astfel revitalizarea se va întinde ca un foc ce nu mai poate fi oprit. Din această concluzie înţelegem foarte clar că revitalizarea unei biserici trebuie să parcurgă următorii paşi concreţi: Revitalizarea păstorului, revitalizarea omului cheie de lângă el, revitalizarea comitetului bisericii, revitalizarea tuturor lucrătorilor Bisericii şi revitalizarea fiecărui membru din biserică.

Aş vrea să fac precizarea că, deşi aceşti paşi se referă în mod deosebit la biserici mari, şi în bisericile mai mici se va urmări aceeaşi ordine.

După ce am văzut aceste lucruri, când alegem concret strategia vom vedea că este nevoie de multă rugăciune şi post. Suntem chemaţi să analizăm mai multe strategii, să parcurgem în minte drumul până la capăt şi să vedem care dintre ele aduc în mod realist şi sigur rezultatul dorit. Când ajungem aici, suntem ispitiţi să alegem ceva ce va promite rezultate imediate. Pentru a nu cădea în anumite greşeli, trebuie să vă atenţionez asupra următoarelor lucruri:

- Revitalizarea se face în jurul lui Cristos, nu în jurul unor oameni, prin urmare

alegeţi strategia în care sunteţi siguri că Se implică Isus.
- Revitalizarea se face prin puterea lui Dumnezeu cu participarea noastră, prin urmare alegeţi strategia de care sunteţi sigur că o va binecuvânta Domnul.
- Revitalizăm oameni, nu programe, prin urmare alegeţi strategia care are în centru oamenii.
- Revitalizăm indivizi, nu grupări, prin urmare alegeţi strategia care are în vedere individul, nu numai biserica în general.
- Revitalizarea se face în timp, nu instantaneu, alegeţi deci strategia care vă duce pas cu pas spre ceea ce doriţi.
- Revitalizarea este un proces continuu, nu sporadic. Alegeţi acea strategie care vă oferă continuitate.
- Revitalizarea are în vedere întreaga biserică, nu doar un anumit sector, prin urmare alegeţi strategia care îi prinde pe toţi membrii bisericii.
- Revitalizarea începe cu ce avem, înainte de a vorbi despre oameni noi şi de a introduce noi programe. Prin urmare, alegeţi strategia care vă permite să plecaţi la lucru imediat şi cu ceea ce aveţi.
- Revitalizarea are scopul de a uşura şi nu de a îngreuna viaţa bisericii, prin urmare alegeţi acea strategie care pare mai simplă şi accesibilă, nu pe cea mai complicată.

Aplicaţie practică!

1. Acum când ai în minte idealul pentru biserică, ar trebui să te opreşti şi să vezi cum se poate realiza acesta în biserica din care faci parte. Care sunt lucrurile şi acţiunile pe care le sugerezi?
2. întoarce-te acum la tema precedentă şi vezi care este diferenţa între ceea ce ţi-ai dorit tu pentru biserică şi ceea ce ţi-am propus noi. Mai sunt lucruri ce trebuie schimbate deoarece nu sunt bune? Care sunt ele?

3. Care sunt lucrurile ce trebuie introduse pentru a da mai multă viaţă şi culoare bisericii?
4. Care sunt sugestiile tale pentru ca biserica să devină aşa cum ovreaCristos?
5. în ce poţi şi în ce doreşti să te implici?
6. Care este calea care te va duce acolo unde vrei?

Cap. 4 • Ţelul revitalizării — O biserică plină cu oameni plini de Duhul «Sfânt

Pentru a face un anumit lucru, indiferent despre ce domeniul vorbim, este foarte important să ştim exact ce vrem să facem. Dacă dorim să ajungem într-un anumit loc, trebuie să avem foarte clar în minte unde vrem să ajungem. în felul acesta vom putea păstra direcţia, vom putea să ne evaluăm înaintarea, vom fi în stare să le explicăm altora unde mergem şi la nevoie vom şti să cerem ajutor. Claritatea direcţiei ne va ajuta să perseverăm pe drumul început şi ne va ajuta să ne verificăm periodic dacă am rămas sau nu pe drumul pe care am pornit. Ţelul revitalizării unei biserici poate fi exprimat în fraze diferite. Unii ar putea vorbi despre **o biserică misionară.** Alţii pot vorbi despre **o biserică după inima lui Isus**. Poate sunt unii cărora le-ar plăcea să aibă **o biserică după modelul bisericilor primare.** Ştiu că sunt oameni care doresc **o biserică condusă de Scriptură.** Alţii vor **o biserică făcătoare de ucenici.** Dorind din toată inima transformarea altora, unii îşi **doresc o biserică de oameni transformaţi.** Conştienţi de importanţa harului lui Dumnezeu în viaţa omului, unii îşi doresc **o biserică cu oameni plini de har.**

în continuare vom prezenta un ideal pentru biserică şi considerăm că el acoperă absolut fiecare latură din viaţa unei biserici după inima lui Dumnezeu. Considerăm că o astfel de biserică este după cerinţele Scripturii. Biserica despre care vorbim este **o biserică plină cu oameni plini de Duhul Sfânt.** în perioada când am decis să alegem ţelul acesta ne-am confruntat foarte serios cu câteva întrebări.

I. De ce dorim o asemenea biserică?

La această întrebare este necesar să lămurim cel puţin două aspecte. Primul aspect se referă la **imaginea bisericii** şi răspunde întrebării: **De ce dorim o biserică plină?** Răspunsul nostru are în vedere următoarele motive:

1. Vrem o biserică plină deoarece ne plac adunările pline. Adevărul este că astăzi multe biserici, inclusiv biserica noastră, nu au clădirile pline cu oameni. Sunt suficiente ocaziile în care ne rugăm pentru scaunele goale. In anumite situaţii ne rugăm pentru ele mai mult ca pentru oamenii care au nevoie de ajutorul nostru în rugăciune. Care este motivul acestor rugăciuni dacă nu dorinţa noastră de a vedea biserica plină?

2. Vrem o biserică plină deoarece dorim salvarea multora. **O** dată ajunşi mântuiţi şi înţelegând privilegiile celui mântuit, am dori ca şi alţii să se bucure de ceea ce am aflat noi. începând cu cei din familiile noastre, ne-ar plăcea ca numărul mântuiţilor să crească. Ştim că pe măsură ce creşte numărul mântuiţilor pot scădea multe probleme sociale şi familiale. Toate acestea ne determină să dorim salvarea multora.

3. Vrem o biserică plină deoarece dorim să-Iproducem bucurie Domnului. Este adevărat că Domnul Isus Se bucură de fiecare mântuit şi de orice număr de credincioşi care vin la închinare, dar la fel de adevărat este că Domnul doreşte salvarea tuturor. Dacă biserica ar fi plină cu oameni mântuiţi şi dedicaţi împărăţiei, suntem convinşi că Domnul ar fi mai mulţumit.

4. Vrem o biserică plină din respect pentru cei care au construit clădirea bisericii. Cred că este normal să păstrăm convingerea că atunci când s-au construit pentru bisericile noastre clădiri mari, oamenii respectivi au avut călăuzirea Domnului. Faptul că astăzi avem locuri goale în biserici se datorează şi numărului mare de locuri cu care am construit clădirile bisericii. Cine nu vrea să aibă locuri goale în biserică, trebuie să construiască o clădire mică. Noi credem că păstorii şi oamenii din conducerea bisericilor, atunci când au

construit, au avut în minte dragostea lui Dumnezeu faţă de oameni, puterea Evangheliei şi numărul mare de oameni nemântuiţi. Având în vedere aceste aspecte, considerăm că acum, când avem aceste clădiri mari, este datoria noastră să le umplem, dar nu cu orice fel de oameni. Dumnezeu vrea ca adunările Lui să fie pline cu oameni născuţi din nou, cu oameni pocăiţi şi dedicaţi, adică oameni plini de Duhul Sfânt.

5. ***Vrem o biserică plină deoarece suntem convinşi că bisericile potGpline.*** Din nefericire şi la ora actuală în România încă vorbim de sate, comune şi oraşe fără nici o biserică evanghelică. în fiecare loc din această categorie, trebuie făcută evanghelizare, trebuie plantaţi creştini şi zidite biserici care să fie umplute apoi cu oameni plini de Duhul Sfânt. Chiar atunci când vorbim de oraşele cu multe biserici evanghelice, printre care şi Aradul, trebuie să recunoaştem că procentul de credincioşi evanghelici este foarte mic. Aceasta înseamnă că încă mai există un ogor foarte mare, din care se pot secera multe suflete pentru împărăţia Cerurilor. Această realitate ne confirmă că avem de unde să umplem bisericile prezente şi apoi să începem altele care, la rândul lor, să fie umplute cu creştini plini de Duhul lui Dumnezeu.

6. Vrem o biserică plină deoarece vrem prieteni la fiecare serviciu divin. Chiar dacă din motive obiective nu toţi membrii bisericii pot să fie la închinare, noi considerăm că biserica ar putea să fie plină. Nu trebuie să chemăm musafiri doar la ocaziile speciale. Cei care vin la biserică trebuie să cunoască nu doar sărbătorile bisericii, ci şi viaţa ei de fiecare zi. Apoi, să nu uităm că nimeni nu ştie când şi în ce ocazie va lua cineva decizia pentru Cristos. Au fost atâţia care au luat decizia pocăinţei în seri cu puţini credincioşi la închinare, dar cu o prezenţă reală a Duhului acolo. în măsura în care la fiecare serviciu divin vom avea 15-20% ascultători din afara bisericii, bisericile pot fi pline.

7. Vrem o biserică plină deoarece ţinem să avem o mărturie bună. Trebuie să recunoaştem că, în generai vorbind, atât oamenii din afara bisericii cât şi membrii bisericilor vin cu mai mult elan la o

biserică plină, decât la una cu destul de multe locuri libere. Cum în câştigarea altora pentru Dumnezeu mărturia este importantă, de dragul Domnului şi de dragul oamenilor pe care îi dorim salvaţi trebuie să lucrăm la umplerea bisericilor cu oameni plini de Duhul lui Dumnezeu.

Aplicaţie:

1. Ţi-ar plăcea să faci parte dintr-o biserică plină?
2. De ce?
3. Cu ce fel de oameni ai vrea să fie plină biserica din care faci parte?
4. De ce doreşti astfel de oameni?
5. Crezi că se poate realiza acest lucru? în cât timp?
6. Pe ce te bazezi când faci această afirmaţie?
7. Ce faci tu ca biserica din care faci parte să fie plină cu astfel de oameni?

Al doilea aspect al dorinţei pentru o biserică plină vizează **componenţa bisericii.** El răspunde întrebării: **De ce o biserică plină cu oameni plini de Duhul lui Dumnezeu?** Este normal ca unii să se întrebe de ce să nu căutăm oameni cu alte caracteristici. Sunt biserici care îşi doresc mai mulţi **intelectuali.** Alţii îşi doresc mai mulţi **tineri**

sau mai mulţi **bogaţi.** Sunt biserici cărora le-ar plăcea să aibă mai mulţi oameni cu **influenţă socială.** Noi ne dorim mai mulţi **oameni plini de Duhul lui Dumnezeu.** De ce astfel de oameni, oameni plini de Duhul Sfânt?

Dorinţa noastră se bazează pe următoarele considerente:

1. Oamenii plini de Duhul Sfânt sunt sigur salvaţi. Duhul Sfânt nu umple o persoană care nu îi aparţine lui Dumnezeu şi nu a experimentat naşterea din nou. Omul plin de Duhul Sfânt **este sigur de naşterea din nou.** Aceasta înseamnă că şi-a recunoscut păcatele şi s-a pocăit de ele. Apoi el şi-a mărturisit întoarcerea la Domnul şi credinţa în jertfa Domnului Isus în botez, iar de atunci a încercat să trăiască o viaţă cât mai plăcută lui Dumnezeu.

2. Oamenii plini de Duhul Sfânt sunt vizibil schimbaţi. Un om întors la Dumnezeu şi-a schimbat gândirea, dorinţele şi activităţile. El este caracterizat de: bunătate, răbdare, înţelepciune, sfinţenie, altruism etc. Dorinţa lui este să fie în voia lui Dumnezeu, după modelul lui Isus Cristos. în el Duhul rodeşte dragoste, bunătate, facere de bine, înfrânarea poftelor etc. Omul plin de Duhul **este bucuros că s-a pocăit.** El nu regretă pocăinţa şi nici intrarea în biserică. El nu se sfieşte să arate deosebirile pozitive faţă de lumea păcătoasă în care trăieşte.

3. Oamenii plini de Duhul Sfânt doresc maturizarea spirituală. Este tragic dacă cei

intraţi în biserică se mulţumesc doar cu iertarea păcatelor şi nu sunt interesaţi să crească în cunoaşterea lui Dumnezeu, a Cuvântului Său şi să crească în orice alt domeniu spiritual. Omul plin de Duhul Sfânt **este dornic să crească.** El urmăreşte cunoaşterea lui Dumnezeu şi caută maturizarea spirituală atât în viaţa personală cât şi în viaţa altora.

4. Oameniiphni de Duhul Sfânt cred în treaga Scriptură. Pentru omul plin de Duhul, Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu care ne asigură de iertarea trecutului, de binecuvântările prezentului şi ne arată drumul spre fericirea veşnică. El citeşte Cuvântul, cerând iluminarea Duhului, îl crede şi, cu ajutorul Domnului, doreşte să îl aplice zilnic şi în toate domeniile vieţii.

5. Oamenii plini de Duhul Sfânt sunt interesaţi să încheie şi să păstreze relaţii frăţeşti sănătoase. **Fiecare mântuit ştie câtă** binecuvântare este acolo unde fraţii au relaţii bune. De asemenea, ştim şi ce tragedie poate fi acolo unde fraţii se vorbesc de rău, se neglijează, se ocolesc, nu le pasă de ce se întâmplă cu celălalt etc. Omul plin de Duhul îşi iubeşte fraţii, se bucură de ei, îi ajută şi îi încurajează. El doreşte părtaşi a frăţească şi este răbdător cu cei mai slabi. Dorinţa lui este să ajungă la bucurii mai mari şi în glorie împreună cu fraţii lui. El ştie că folosind darurile Duhului în slujirea fraţilor, îl slujeşte, de fapt, pe Domnul său, pe Isus Cristos.

6. Oamenii plini de Duhul Sfânt sunt interesaţi în mântuirea *semenilor*. Domnul Isus ne-a spus că datoria Bisericii este să ducă Evanghelia până la marginile pământului. Lucrul acesta este posibil doar în măsura în care se implică fiecare membru al bisericii. Uneori ducem Evanghelia la cei de departe, dar îi neglijăm pe cei de aproape, deoarece nu le-o duc vecinii lor care sunt membri în bisericile noastre. Omul plin de Duh Sfânt înţelege că Evanghelia trebuie predicată până la marginile pământului, dar începând „din Ierusalim". El va mărturisi Evanghelia cu bucurie şi în puterea Duhului Sfânt.

7. ***Oamenii plini de Duhul Sfânt sunt călăuziţi de*** **DuAu/. Biblia** ne avertizează că nu ne putem conduce viaţa după firea pământească şi să rămânem plăcuţi lui Dumnezeu. Mulţi ar putea depune mărturie despre problemele pe care le creează în biserici oamenii mânaţi de natura lor veche şi păcătoasă. Cei care vorbesc şi acţionează din fire produc răni şi fac deservicii Bisericii lui Cristos. Omul plin de Duhul îşi răstigneşte firea pământească şi se lasă călăuzit permanent de îndemnurile Duhului Sfânt.

8. Oamenii plini de Duhul Sfânt simt cu cei nevoiaşi. **Dacă** avem ochii deschişi, trebuie să recunoaştem că lumea este plină de oameni nevoiaşi. în ciuda acestor realităţi dureroase, putem întâlni suficienţi creştini care au uitat de milă şi de milostivire. Alţii dăruiesc, dar nu cum trebuie şi nu unde trebuie. Omul plin de Duhul este milos şi îşi va canaliza milosteniile acolo unde vrea Dumnezeu.

9. Oamenii plini de Duhul Sfânt au puterea divină asupra lor.
Mântuitorul i-a avertizat pe ucenici că în lucrarea pe care le-a încredinţat-o vor avea nevoie de putere. Fie că este vorba de viaţa personală, fie că vorbim despre lucrarea cu alţii, avem nevoie de putere divină. Omul plin de Duhul este plin de putere, chiar dacă uneori puterea aceasta se manifestă în slăbiciune fizică.

10. Oamenii plini de Duhul Sfânt accentuează fondul şi nu diferenţele de nuanţă sau de formă. Astăzi, datorită unor aspecte formale, sunt creştini care se ceartă şi biserici care se despart. Când oamenii sunt plini de Duhul Sfânt, atunci nu numele sau forma sunt importante, ci părtăşia în Adevăr şi implicarea comună în lucrarea lui

Dumnezeu. Oamenii plini de Duhul ştiu că forma este o exprimare a fondului şi, prin urmare, vor avea grijă de un fond biblic, care va genera o trăire exterioară plăcută Domnului şi celorlalţi creştini.

1 /. Oamenii plini de Duhul Sfânt primesc încredinţări şi slujbe divine. Dacă privim la biserica primară vom observa că pentru slujbele din biserică apostolii căutau oameni plini de Duhul. Ei ştiau că astfel de oameni pot ajuta biserica în misiunea ei, atât în ce priveşte zidirea celor credincioşi, cât şi în ce priveşte evanghelizarea lumii păcătoase.

12. Oamenii phni de Duhul Sfânt împlinesc porunca: „JFiţipHni* de *Duh". Apostolul Pavel vorbeşte deseori despre plinătatea credinciosului . **El** le scrie efesenilor: *„şi să cunoaşteţi dragostea lui Cristos, care întrece orice cunoştinţă, ca să ajungeţi plini de toată plinătatea lui Dumnezeu"* (Efeseni 3:19). Noi ştim câ Duhul este Dumnezeu şi, prin urmare, dacă vrem să fim plini de Dumnezeu, atunci trebuie să fim plini de Duhul. De asemenea,nu trebuie să uităm că, scriind aceleiaşi biserici, apostolul porunceşte fiecărui mântuit din ea: *„fiţi plini de Duh "* (Efeseni 5.18).

13. Oamenii plini de Duhul Sfânt na sunt plini de alte lucruri. Biblia ne spune că locurile şi domeniile goale din viaţa noastră sunt luate în stăpânire de alte duhuri. Domnul nu locuieşte într-o inimă împărţită. Trebuie să fim foarte atenţi, deoarece inima este umplută

fie de Domnul, fie de Satana. Domnul nu împarte inima unui om cu nimeni. Dacă nu suntem plini de Duhul, atunci vom fi *„plini de orice fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înşelăciune, de porniri răutăcioase"* etc. Cei care au inima umplută de Duhul sunt: plini de bunătate, plini de orice fel de cunoştinţă, plini de încredere etc.

14. Oamenii plini de Duhul Sfânt cred în organizare şi se lasă organizaţi. Omul plin de Duhul ştie că Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al rânduielilor. El se integrează într-o biserică locală. Dacă biserica este mare, se integrează într-un cerc de fraţi şi prieteni, unde slujeşte şi se lasă slujit. Omul plin de Duhul, deşi este interesat de lucrarea lui Dumnezeu de pretutindeni, este loial bisericii locale. Aceasta înseamnă că el participă cu regularitate şi punctualitate la serviciile bisericii şi se implică în lucrările acesteia. Rugăciunile unui astfel de om, participarea lui, prezenţa lui şi dărnicia lui au în vedere în primul rând biserica din care face parte.

15. Oamenii plini de Duhul Sfânt ajuta Biserica la împlinirea scopului ei. Biserica a fost lăsată de Domnul Isus pe pământ cu un scop bine definit. Accentuăm faptul că nu vorbim de mai multe scopuri, ci de unul şi acelaşi scop, dar exprimat diferit. Dacă privim la Biserică, la alăturarea celor mântuiţi ca la o **lumină,** atunci scopul Bisericii este să lumineze cu lumina primită de la Cristos. Dacă privim la Biserică prin imaginea unui **trup,** atunci scopul trupului este să împlinească deciziile Capului, în cazul de faţă deciziile Domnului Isus Cristos. Dacă privim la Biserică în calitatea ei de **mireasă,** atunci scopul ei este să se pregătească pentru nuntă, respectiv pentru întâlnirea glorioasă cu Mirele ei. Dacă privim la Biserică, la ucenicii lui Cristos ca la o **armată,** atunci scopul ei este să poarte războaiele Domnului sub conducerea lui Cristos şi pentru gloria Lui. Având în vedere că Biserica a fost lăsată pe pământ cu un scop bine definit pentru fiecare loc şi pentru fiecare oră din cele 24 de ore zilnice, noi trebuie să descoperim şi să împlinim scopul respectiv. Da, este adevărat, noi nu suntem chemaţi să decidem scopul Bisericii, ci să îl descoperim şi

să îl împlinim. Domnul Isus a stabilit scopul Bisericii pentru toate generaţiile şi pentru toate locurile. Datoria noastră este să descoperim în Scriptură scopul lui Dumnezeu pentru Biserică şi să îl particularizăm la locul şi pentru momentul în care trăim. Este la fel ca în cazul unei companii. McDonald's-ul din Arad, România, nu poate face ceea ce vrea, ci ceea ce trebuie să facă un McDonald's de pretutindeni. Pizza Hut din Bucureşti, nu face ceea ce vrea, ci trebuie să facă ceea ce face Pizza Hut din America. Este adevărat că sunt lucruri diferite, precum aranjamentul interior, programul de funcţionare etc, dar scopul şi produsul finit este acelaşi. La fel este şi cu biserica; ea nu poate face altceva decât ceea ce a decis Isus să facă. Dacă o **biserică face orice altceva, dar nu îşi împlineşte scopul pentru care a fost lăsată pe pământ, nu este biserică.** Pentru ca biserica să fie biserică, oamenii care o formează trebuie să fie plini de Duhul Sfânt. Numai aceştia vor cunoaşte, vor dori să împlinească şi vor avea puterea să împlinească scopul lui Dumnezeu pentru biserica respectivă şi cu biserica respectivă. Cum Duhul Sfânt a venit să continue lucrarea Domnului Isus, numai oamenii plini de Duhul vor putea continua lucrarea începută de Mântuitorul. Scopul vieţii Mântuitorului **a fost să îl proslăvească pe Tatăl** (Ioan 17:4), **împlinind permanent voia Lui** (Matei 5:17, Ioan 4:34, Ioan 5:30, Evrei 10:7). Pentru aceasta El **a luminat,** (Ioan 12:46), **amărturisit adevărul** (Ioan **18**:37), **i-a mântuit pe păcătoşi,** (Matei 18:**11**) şi **le-a dat oilor Sale viaţă din belşug** (Ioan 10:10). La fel ca în cazul Mântuitorului, Biserica este chemată **să îl glorifice pe Dumnezeu Tatăl, împlinind permanent voia Lui pentru Biserică.** Voia Tatălui şi voia Mântuitorului este să contribuim la dezvoltarea împărăţiei cereşti de pe pământ (Matei 28:19-20). Pentru aceasta Biserica trebuie:

a. Să înfrunte forţele întunericului (Matei 16:18);
b. Să facă ucenici din toate neamurile (Matei 28:19);
c. Să fie martorul învierii Domnului Isus Cristos (Fapte 1:8);
d. Să faciliteze îmbărbătarea frăţească (Romani 1:12);
e. Să demonstreze lumii că se poate trăi în sfinţenie (1 Corinteni 1:2);

f. Să ajute la rezolvarea conflictelor între fraţi (1 Corinteni 6:4-5);
g. Să-i ajute pe cei credincioşi să aibă părtăşie la Masa Domnului (1 Corinteni 11:22-34);
h. Să dea învăţătură credincioşilor (Coloseni 4:16);
i. Să caute recuperarea fraţilor care au greşit (Matei 18,Iacov5:19);
j. Să prezinte cât mai multor oameni înţelepciunea lui Dumnezeu (Efeseni 3:10);
k. Să susţină misionari (2 Corinteni 11:8);
1. Să se roage pentru bolnavi (Iacov 5:14);
m.Să-i ajute pe cei care trec prin crize (1 Corinteni 16:1, Evrei 6:10,2 Corinteni 9);
n. Să vegheze asupra învăţăturii curate (Apocalipsa 2:20);
o. Să lupte pentru credinţă (Iuda 3);
p. Să cultive dragostea frăţească (2 Ioan 5);
q. Să vegheze asupra vieţii de credinţă a tuturor (Evrei 12:15, Evrei 10:24);
r. Să-i mustre pe cei neascultători (2 Tesaloniceni 3:14);
s. Să-i mângâie pe cei care sunt în nevoie (1 Tesaloniceni 5:11);
t. Să-i ridice pe cei căzuţi (Galateni 6:1);
u. Să-i disciplineze pe cei răi (1 Corinteni 5:13);
v. S ă îl slăvească pe Domnul Isus (Efeseni 3:21).

Sigur că pe toate aceste lucruri trebuie să le facem mai întâi ca membri ai bisericii, în

particular. Dacă fiecare membru din biserică are aceste responsabilităţi, cu atât mai mult biserica trebuie să-i ajute pe membrii şi pe simpatizanţii ei la împlinirea acestora.
16. Oamenii plini de Duhul Sfânt au putere de discernământ. în aceste vremuri tulburi, cu atât de mulţi înşelători, este deosebit de important să avem puterea de a discerne voia lui Dumnezeu de şoapta celui rău. Creştinul plin de Duhul va cunoaşte Scriptura, va înţelege vremurile şi va deosebi duhurile.
17. Oamenii plini de Duhul Sfânt au o viaţă sfântă şi o conduită de dorit. Biblia vorbeşte mult despre viaţa omului plin de Duhul

Sfânt. Manifestările unor astfel de oameni pot fi prinse în următoarele exprimări:
- în latura spirituală ei pun accentul pe cunoaşterea şi împlinirea voii lui Dumnezeu,
- în latura materială ei muncesc cinstit şi învaţă să se încreadă în Domnul,
- în relaţiile frăţeşti ei simt unul cu celălalt,
- în raport cu statul sunt cetăţeni buni şi se supun atâta vreme cât statul nu interferează cu poruncile lui Dumnezeu,
- în raport cu semenii ei trăiesc pilduitor, îi ajută şi îi evan-ghelizează,
- în raport cu cei din familie îi iubesc, îi respectă şi împreună împlinesc voia Domnului,
- în interiorul zidurilor bisericii participă şi activează în serviciile de închinare,
- în afara zidurilor bisericii, în fiecare zi, trăiesc exemplar şi cu spirit misionar.

Aplicaţie:

1. Ţi-ai dori ca biserica din care faci parte să fie o biserică plină cu astfel de oameni?
2. Eşti un astfel de om?
3. Unde mai ai de lucrat?
4. Eşti gata să începi astăzi să umbli mai mult în ascultare de Duhul?
5. Este familia ta formată din astfel de oameni?
6. Eşti gata să-i ajuţi şi pe alţii să devină astfel de oameni?

7. Ce vei face pentru aceasta?

n. Putem vorbi despre o astfel de biserică?

Sunt sigur că, în timp ce toţi ne-am dori să facem parte dintr-o astfel de biserică, în sufletul nostru ne întrebăm: **Oare este posibil să ajungem acolo?** Ca să aflăm răspunsul corect la această frământare, trebuie să ne întrebăm cu seriozitate: putem vorbi despre biserici care au fost pline cu oameni umpluţi sau plini de Duhul lui Dumnezeu? Avem vreun suport biblic în această privinţă? Este visul acesta născut din studierea Scripturii? Putem conta pe ajutorul lui Dumnezeu în realizarea unui asemenea ideal?
Studiul Bibliei ne conduce cu bucurie la următoarea concluzie: un astfel de vis este realizabil şi este după dorinţa lui Dumnezeu. Afirmaţia aceasta are la bază cel puţin două mari argumente:
1. Argumentai care are în vedere componenţa bisericii. Noi nu trebuie să uităm faptul că biserica este formată din indivizi. în măsura în care fiecare om care face parte din biserică este plin de Duhul lui Dumnezeu, putem vorbi de o biserică plină cu oameni plini de Duhul Sfânt. Biblia abundă în pasaje care nu numai că ne garantează posibilitatea umplerii unui creştin cu Duhul, dar porunceşte des aspectul acesta. Nu trebuie să uităm nici faptul că Dumnezeu ne porunceşte tuturor să fim plini de bunătate, de dragoste şi de adevăr. Cum numai Domnul este bun, este dragoste, şi cum numai El este adevărul, a fi plini de lucrurile amintite înseamnă a fi plin de Dumnezeu.
2. Argumentul istoric. Dacă analizăm istoria Bisericii, vom găsi biserici cu oameni plini de Duhul. Dacă vorbim de Biserica din Ierusalim, trebuie să recunoaştem că

putem vorbi de o biserică plină cu oameni plini de Duhul. Luca spune că la Rusalii şi în zilele următoare toţi credincioşii au fost umpluţi de Duhul (Fapte 2:4).

Chiar dacă după un anume timp trebuie să ne amintim de certuri, de neînţelegeri şi de un Anania şi o Safira, nu putem şterge zilele în care toţi creştinii au fost plini de Duhul. Apoi, dacă ne gândim la cei din Antiohia, vom găsi cu bucurie că şi ei erau plini de Duhul Sfânt (Fapte 13:52). Nu ştim cât a ţinut starea aceasta pentru întreaga biserică, dar cel puţin pentru o perioadă lucrul acesta a fost posibil. Sigur că apoi au apărut şi probleme, ceea ce trebuie să ne facă mult mai veghetori. Nu avem voie să uităm nici rugăciunile lui Pavel pentru plinătatea fiecărui membru din biserică (Efeseni 3:19) şi nici porunca acestuia ca toţi membrii bisericii să fie plini de Duhul (Efeseni 5:18). Rugăciunile lui şi porunca lui arată că plinătatea este posibilă. Având în vedere că plinătatea lui Dumnezeu locuieşte în Domnul Isus, o relaţie serioasă cu Mântuitorul ne va face să ne bucurăm de această plinătate (Ioan 1:16, Coloseni 1:19, Coloseni 2:9). Scriptura ne cheamă la o relaţie serioasă cu Domnul Isus şi ne garantează posibilitatea dezvoltării unei asemenea relaţii.
Argumentele amintite ne asigură că este biblic să vorbim cu siguranţă şi cu linişte despre biserici cu oameni plini de Duhul lui Dumnezeu. Din punctul lui Dumnezeu de vedere aceasta nu este o stare de excepţie, ci este starea normală a fiecărui creştin. în măsura în care toţi membrii bisericii vor fi aşa cum trebuie, biserica va fi plină de oameni plini de Duhul.

HI. Cum poate deveni o biserică locală o adunare plină cu oameni plini de Duhul lui Dumnezeu?

Lucrurile care trebuie făcute diferă în funcţie de situaţia luată în discuţie. Dacă vorbim de **înfiinţarea unei biserici,** atunci primul lucru pe care trebuie să-1 avem în vedere este trimiterea în locul respectiv a unui misionar plin de Duhul Sfânt. El va predica Evanghelia curată şi în puterea Duhului şi va cunoaşte dacă oamenii sunt născuţi din nou sau nu, primindu-i în biserică doar pe cei născuţi din nou. Pentru cei intraţi în biserică el va stabili standardele Scripturii pentru creştinul plin de Duhul Sfânt şi îi va ajuta să trăiască o astfel de viaţă.

Dacă vorbim de **transformarea unei biserici existente,** atunci aici lucrurile sunt puţin mai complicate, dar cu ajutorul lui Dumnezeu sunt posibile. Pentru aceasta trebuie parcurs următorul drum:

1. Păstorul bisericii să fie sau să devină un astfel de om. Cum poate deveni păstorul un om plin de Duhul Sfânt? La fel ca oricare alt membru din biserică. El trebuie să se lămurească teologic şi apoi să aplice în propria-i viaţă ceea ce se cere. O rededicare a lui, atât faţă de Domnul, cât şi faţă de biserica locală, va ajuta la primirea unei noi măsuri de har şi de înţelepciune.

2. Ajutarea familiei păstorului să devină o astfel de familie. Aceasta îl va ajuta mult atât în lucrare, cât şi în mărturie. Pentru aceasta păstorul trebuie să se roage, să fie model şi să investească în motivarea familiei sale şi în transformarea fiecărui membru.

3. Ajutarea membrilor bisericii să devină oameni plini de Duhul. Aici vorbim de:

a. învăţarea lor. în primul rând trebuie să definim foarte clar pentru ei ce este plinătatea. Atunci când vorbim de plinătate, vorbim de o viaţă călăuzită în permanenţă de Duhul, adică de o umblare în învăţătura Duhul Sfânt. Apoi trebuie să îi învăţăm că este posibil să fii plin de Duhul.

b. provocarea lor la o verificare personală. Fiecare membru trebuie ajutat să se

verifice dacă este sau nu un creştin plin de Duhul lui Dumnezeu. Este datoria noastră să îi ajutăm la o analiză serioasă şi biblică a prezentului şi apoi să îi învăţăm cum pot deveni plini de Duhul. Pentru aceasta trebuie să îi ajutăm să îşi creioneze biblic tabloul omului plin de Duhul Sfânt.
c. rededicarea lor sinceră, atât faţă de Domnul, cât şi faţă de lucrarea Lui din biserica locală. Oamenii trebuie să decidă şi apoi să îşi mărturisească decizia.
4. Organizarea bisericii în aşa fel încât oamenii să poată păstra şi folosi umplerea. Omul plin de Duhul trebuie să fie folosit în măsura darurilor Duhului. Biserica este obligată să îl ajute pe fiecare să îşi folosească darurile în mod înţelept.

5. *Primirea în biserică* doar a celor născuţi din nou. Dacă vorbim de o alăturare prin transfer, atunci trebuie să îi primim doar pe aceia de care suntem siguri că sunt plini de Duhul sau care sunt dispuşi să trăiască o viaţă de plinătate. Dacă vorbim de noii convertiţi, atunci este important să îi primim doar atunci când suntem siguri de convertirea lor. Noi trebuie să facem evanghelizare şi să-i primim în biserică doar pe aceia în cazul cărora putem să fim siguri de naşterea lor spirituală. O dată ajunşi în biserică, oamenii aceştia trebuie integraţi în grupuri care să îi ajute la maturizare, iar la vremea potrivită, funcţie de darurile lor, să îi implicăm în diferite lucrări.
6. Veghere permanentă. în calitatea de copii ai lui Dumnezeu suntem chemaţi să veghem asupra noastră şi asupra celorlalţi fraţi şi surori din biserică. Datoria noastră, în funcţie de puterea, slujba şi darurile spirituale, este să ne ajutăm permanent. Apostolul Pavel le spunea celor din **Efes:** *„ştiu că după plecarea mea..."* (Fapte 20:29). Apoi, dacă ne uităm la viaţa de mai târziu a bisericilor care au început frumos, observăm cu durere că în cele mai multe nu erau numai oameni plini de Duhul, ci şi creştini fireşti. Bisericile prezentate în **Apocalipsa** aveau oameni plini de Duhul, dar şi oameni fireşti. Faptul că noi vrem o biserică plină cu oameni plini de Duhul nu înseamnă că diavolul abandonează lupta. El va infiltra şi de-ai lui între noi, ca să ne încerce şi să ne strice reputaţia. Diavolul va încerca să ne creeze probleme ca să ne orienteze spre interior şi nu spre salvarea lumii. Dacă vrem să avem o biserică plină cu oameni plini de Duhul, atunci când am ajuns la acest ideal trebuie să veghem permanent şi în fiecare domeniu. Este nevoie de o veghere personală şi de o veghere a bisericii. Dacă cineva se întreabă cât va dura starea dintr-o asemenea biserică, trebuie să spunem că răspunsul la această întrebare nu poate fi generalizat, ci este particularizat la fiecare biserică. Durata unei astfel de stări **depinde de seriozitatea şi spiritualitatea conducerii bisericii.** Dacă biserica are un păstor plin de Duhul şi o conducere duhovnicească, atunci şansele ca starea aceasta să persiste sunt mari. Dacă vorbim de o conducere lumească şi firească, atunci lucrurile se pot

strica foarte repede. Apoi, starea aceasta **depinde de seriozitatea membrilor în relaţia lor cu Dumnezeu.** Dacă oamenii sunt serioşi, Duhul dă binecuvântare permanentă. Cu siguranţă că starea **depinde de ceea ce fac ca mântuiţi.** Dacă ei ascultă de Duhul şi cresc în toate privinţele, viaţa bisericii va fi deosebită. Dacă o dată intraţi în biserică, oamenii se mulţumesc să fie simpli spectatori sau doar consumatori, viaţa bisericii va suferi. Sunt convins că tuturor ne-ar plăcea să avem permanent o biserică plină cu oameni plini de Duhul. Aceasta, nu uitaţi, vă rog, depinde de noi, de absolut fiecare!

Aplicaţie!

1. Crezi că biserica din care faci parte poate să devină o biserică
plină cu astfel de oameni?

2. în ce condiţii şi în cât timp?
3. Eşti un astfel de om?
4. Este familia ta formată din astfel de oameni?
5. Eşti gata să-i ajuţi pe alţii să devină astfel de oameni?
6. Ce vei face pentru aceasta?

IV. Care sunt aspectele pe care trebuie să le ştie membrii unei astfel de biserici?

Având în vedere că vorbim despre oameni plini de Duhul lui Dumnezeu, considerăm că nu putem înainta până nu lămurim câteva aspecte cu privire la acest subiect. Un membru care doreşte ca biserica lui să fie plină cu oameni plini de Duhul lui Dumnezeu trebuie să fie convins că:

1. ***Este posibil ca un creştin să fie plin de Duhul.*** Scriptura ne arată că a fost posibil la Domnul Isus (Luca 4:1), la apostolul Petru (Fapte 4:8), la Ştefan, (Fapte 6:5), la Barnaba, (Fapte 1 l:24),laSaul (Fapte 13:9) etc. Cartea Faptele apostolilor vorbeşte despre plinătate la toţi membrii bisericii. în ziua Rusaliilor toţi s-au umplut de Duhul (Fapte 2:4). Nu trece mult timp şi din nou se vorbeşte despre umplerea tuturor (Fapte 4:31). Biserica din Antiohia este o altă biserică unde se vorbeşte de umplerea tuturor credincioşilor (Fapte 13:52). Nu trebuie neglijat faptul că prin apostolul Pavel ni se porunceşte tuturor să fim plini de Duhul. *„Nu vă îmbătaţi de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiţi plini de Duh* " (Efeseni 5:18). Rugăciunea lui Pavel pentru biserică este o rugăciune pentru plinătate: *„şi să cunoaşteţi dragostea lui Cristos, care întrece orice cunoştinţă, ca să ajungeţi plini de toată plinătatea lui Dumnezeu"*, (Efeseni 3:19), adică plini de Duhul Sfânt.

Privind la cazurile amintite şi în general la ideea Scripturii despre omul născut din nou şi integrat în biserică, putem înţelege că este absolut biblic să vorbim despre umplerea tuturor credincioşilor, întrebarea este: Suntem aşa cum ne cere Domnul? întotdeauna şi în fiecare ocazie?

*2. **Putem cunoaşte daca avem Duhul.*** De ce vorbim despre a avea Duhul lui Dumnezeu şi nu despre plinătatea Duhului? Trebuie să ne fie clar de la început că atunci când Duhul locuieşte în noi, El vrea să locuiască în toată plinătatea Lui. în Scriptură nu se vorbeşte nicăieri despre sărăcia Duhului, ci numai despre bogăţia acestuia.

Ca să verificăm viaţa noastră sau a altora, prima dată trebuie să luăm în calcul **promisiunile Scripturii.** Cui a fost promis Duhul Sfânt?

a. *Duhul Sfânt va fi **dat** celor care vor crede în Isus* (Ioan 7:37-39). Crezi în Domnul Isus? Atunci de ce te-ai îndoi de prezenţa Duhului în viaţa ta?

b. *Duh ui Sfânt va fi **dat** celor care îl cei* (Luca 11.13). Promis iu-neaeste: cereţi sivi se va da! Ai cerut plinătatea Duhului? A: primit

ceea ce ai cerut? Ce te face să crezi că Dumnezeu nu ţi-a ascultat rugăciunea?

c. *Duhul Sfânt **va fi dat** ucenicilor.* Lumea nu îl poate primi **(Ioan 14.15).** Eşti ucenicul Domnului Isus Cristos? Atunci de ce nu te bucuri de prezenţa Duhului Sfânt care locuieşte în tine?

Apoi trebuie să luăm în considerare faptele istorice. Cui ia fost dat Duhul Sfânt? Istoria biblică arată faptul că Duhul a fost dat:

a. *Tuturor credincioşilor cu viaţa sfântă* (Fapte 2:4). Eşti un asemenea credincios?
b. *Celor ce se pocăiesc, credşise botează* (Fapte 2:38). Apostolul Pavel ştia că este normal **să primeşti** Duhul atunci când ai crezut în Domnul Isus (Fapte 19:2)
c. *Tuturor celor ce ascultă de Dumnezeu* (Fapte 5:22). Asculţi de El?

d. *Credincioşilor din biserică* (Fapte 6:3). Faci parte din Biserică?
Sigur că trebuie să luăm în calcul şi evidenţele. în viaţa celor care au Duhul sunt **evidenţe** şi **manifestări temporare.** Ele au fost pentru locuri şi cazuri specifice. Astfel, vorbim despre vorbirea în limbi, puterea de a face vindecări, tălmăcirea limbilor şi manifestarea altor daruri spirituale. Din nefericire sunt unii extremişti care le evidenţiază numai pe acestea.
Apoi, trebuie subliniat că în viaţa oamenilor plini de Duhul sunt **evidenţe permanente.** Dacă Duhul este în viaţa cuiva, Acesta îi controlează viaţa. Cum se vede lucrul acesta? Deoarece Duhul este Dumnezeu, cei plini de Duhul **au dragoste şi respect faţă de Dumnezeu.** Oamenii plini de Duhul au **dragoste şi respect faţă de Cuvântul** inspirat de Duhul. Deoarece Biserica este născută şi călăuzită de Duhul, cei plini de Duhul au **dragoste şi respect faţă de Biserica lui Cristos.** Având în vedere că Duhul şi Fiul una sunt, **cei umpluţi de Duhul au viaţa legată de Domnul Isus.** De fapt, prezenţa lui Isus în viaţa cuiva aduce plinătatea lui Dumnezeu (Ioan 1:16, Coloseni 1:19, Coloseni 2:9). Creştinul plin de Duhul **este ascultător de Dumnezeu.** El merge unde îl vrea Tatăl (Luca 4:1, Luca 4:14). Cel

plin de Duhul **are curaj în transmiterea Evangheliei** (Fapte 4:8, Fapte 4:31). Dacă se apropie clipa morţii, cel plin de **Duhul moare cu demnitate** (Fapte 7:55). Când dă învăţătură altora, cel plin de Duhul îi învaţă pe oameni să stea lângă Domnul (Fapte **11**:24.).
3. Umplerea cu Duhul este posibilă chiar de la începutul vieţii de credinţă. Umplerea credinciosului se face atunci când primeşte Duhul Sfânt. El este o persoană şi deci nu vine pe fracţiuni sau în proporţii. Nu se poate pune întrebarea cât din Dumnezeu locuieşte în tine; experienţa convertirii lui Pavel (Fapte 9:17) şi a celor din Antiohia (Fapte 13:52), arată că **umplerea cu Duhul** este posibilă chiar de la începutul vieţii de credinţă.
4. Umplerea unui credincios vine din interior şi nu din afară. O singură dată umplerea cu Duhul vine din afară. Aceasta are loc atunci când primim Duhul Sfânt, adică la naşterea din nou. Din acel moment nu mai vorbim de o umplere din exterior, ci de o umplere din interior. Aceasta se va realiza în măsura în care îi vom da voie Duhului să ne golească de ce este rău şi să preia controlul asupra fiecărui lucru şi asupra fiecărui domeniu din viaţă. Acestea sunt cunoscute ca momente de rededicare privată şi publică.
5. *A fi umplut de Duhul nu înseamnă a fi desăvârşit.* Desăvârşirea, în adevăratul sens, va veni doar atunci când vom părăsi această lume. Plinătatea Duhului se manifestă în neputinţele noastre. Ea va fi diferită de la un nivel spiritual la altul şi de la o slujbă la alta. Noi nu vorbim despre desăvârşire, daria nivelul la care suntem trebuie să putem vorbi despre stăpânirea Duhului asupra vieţii noastre şi despre manifestarea Duhului în noi şi prin noi.
6. A fi plin de Duhni nu înseamnă a fi la fel ca ceilalţi. Uneori putem face greşeala să credem că a fi umplut de Duhul înseamnă a fi la fel ca ceilalţi credincioşi. Scriptura ne arată că oamenii plini de Duhul au un caracter divin similar, dar se manifestă diferit. Chiar şi aceeaşi persoană se manifestă diferit, în funcţie de situaţia în care se află. Dacă privim la Rusalii, vedem că cei unsprezece apostoli în plinătatea Duhului au susţinut lucrarea, iar Petru în plinătatea

Duhului predică. Dacă privim la Domnul Isus, care a fost permanent umplut de Duhul, vedem manifestări diferite. Prin urmare, oamenii plini de Duhul se manifestă

diferit de alţii şi chiar de ei înşişi. Ei se manifestă diferit, deoarece situaţiile sunt diferite. Diferenţele acestea sunt legate de vârsta, de natura, de darurile, de capacităţile şi de seriozitatea cu care folosim ceea ce primim. De asemenea, trebuie să ţinem cont şi de planul lui Dumnezeu pentru situaţia sau persoana respectivă. Iată câteva lucruri diferite şi absolut normale în viaţa omului plin de Duhul Sfânt:
- familia în care a crescut şi învăţăturile primite,
- oamenii care l-au influenţat decisiv în viaţă,
- felul şi conjunctura în care a decis să înceapă o relaţie personală cu Dumnezeu şi cu biserica,
- bagajul cunoştinţelor biblice şi felul în care înţelege Scriptura,
- temperamentul şi personalitatea,
- darurile naturale şi spirituale, -situaţia materială,
- maturitatea fizică şi spirituală,
- slujba din societate şi din biserică,
- sprijinul pe care îl are în familie,
- nivelul intelectual,
- starea de sănătate şi felul în care o priveşte,
- gusturile la: îmbrăcăminte, mâncare, oameni, cântări, posesiuni, mesaje etc.
- cultura muzicală şi darul muzical,
- idealurile pământeşti, -imaginea de sine,
- valorile pe care le apreciază etc.

Lucrurile menţionate arată că nu avem nici un motiv să aşteptăm ca oamenii plini de Duhul să fie la fel. Fiecare creştin plin de Duhul trebuie să îşi conducă permanent viaţa după principiile biblice. El va aplica însă aceste principii în funcţie de înţelepciunea dată de Duhul în situaţia şi momentele respective.

7. Plinătatea Duhului se vede într-un caracter duhovnicesc.
Mulţi suntem tentaţi să credem că plinătatea Duhului se vede în primul rând în fapte ieşite din comun. Faptul că apostolii nu vorbesc în fiecare epistolă despre plinătatea Duhului nu înseamnă că unii creştini puteau trăi oricum. Fiecare epistolă cere un caracter divin, ceea ce impune o viaţă trăită prin Duhul. Dacă plinătatea Duhului era o poruncă pentru membrii bisericii, cu atât mai mult este pentru slujitorii bisericii. Totuşi, în epistolele pastorale, apostolii nu cer lucrătorilor plinătatea Duhului, ci un caracter după voia lui Dumnezeu (1 Timotei 3:1-13 şiTit 1:5-9). Prin urmare, cineva poate să nu facă nimic ieşit din comun şi totuşi caracterul sfânt să demonstreze că este o persoană plină de Duhul.

8. Umplerea este un proces continuu. Viaţa cu Domnul este în continuă creştere. Pe măsură ce ne maturizăm, Domnul ne încredinţează noi daruri şi noi slujbe. Toate acestea impun o umplere pe măsura cerinţelor lui Cristos şi a cerinţelor lucrării încredinţate la momentul respectiv.

9. Umplerea cu Duhul este o urmare a trăirii în sfinţenie. Duhul lui Dumnezeu vine acolo unde omul îi aparţine Domnului şi trăieşte voia lui Dumnezeu.

10. Umplerea cu Duhul este o realizare a harului lui Dumnezeu în viaţa noastră.
Este adevărat că Biblia ne cere să trăim curat ca să fim plini de Duhul. Există o responsabilitate personală în curăţie şi Domnul aşteaptă să ne facem partea. La fel de adevărat este însă şi faptul că o astfel de trăire nu stă în puterea noastră, ci în ajutorul lui Dumnezeu. Omul care vrea să îşi facă partea va constata cu bucurie că Duhul îl ajută în biruirea ispitelor şi în trăirea unei vieţi sfinte.

Aplicaţie!

1. Eşti un creştin plin de Duhul Sfânt?

2. în ce bază faci această afirmaţie?

3. Ai anumite nelămuriri? Care sunt ele?
4. Vrei să faci un test care să îţi spună dacă eşti plin sau nu de Duhul lui Dumnezeu? Pune-ţi următoarele întrebări:
a. Sunt născut din nou?
b. Trăiesc o viaţă curată?
c. Umblu în lumina Scripturilor?
d. Caut părtăşia cu Domnul şi cu fraţii?
e. Sunt interesat în împlinirea voii lui Dumnezeu?
f. M-am pocăit de orice greşeală apărută în viaţa de credinţă?
g. îmi răstignesc zilnic firea păcătoasă?
h. Fac orice gând rob ascultării de Cristos?
i. îmi umplu mintea de Cuvântul lui Dumnezeu?
j. Sunt deschis pentru creştere spirituală?
k. îi mărturisesc Domnului că vreau să umblu zilnic în ascultare de Duhul Sfânt?
1. Văd în mine, la nivelul spiritual pe care îl am acum, roadă Duhului?
m.Găsesc în mine dorinţa după o viaţă spirituală mai înaltă?
n. Citesc, cred şi aplic Scriptura?
o. Caut să-i aduc şi pe alţii la o relaţie mai bună cu Domnul?
p. Mă văd dependent continuu de harul lui Dumnezeu?
q. Dau slavă Domnului pentru toate realizările mele?
Dacă răspunsul este pozitiv la aceste întrebări, bucură-te de plinătatea din tine. Duhul este acolo şi Se bucură de viaţa ta care este în continuă creştere şi în continuă umplere. Cine creşte sub Izvor este plin în mod continuu.

Cap. 5 • Calea revitalizării bisericii — Qevi-talizare prin rededicare

Având în vedere că ne-am frământat puţin cu revitalizarea bisericilor, în continuare vă prezentăm o cale scripturală care, cu adaptările necesare, poate funcţiona în revitalizarea oricărui tip de biserică. Datorită faptului că cerinţa majoră a drumului acestuia este rededicarea personală a fiecărui creştin, am ales să numim calea aceasta: **revitalizare prin rededicare!**

I. Suportul biblic pentru rededicare

Deoarece rededicarea nu este un termen biblic, considerăm că este important să începem prin a ne exprima înţelegerea despre acest concept. în înţelesul nostru, rededicarea este actul solemn prin care un creştin îşi exprimă decizia de a fi mai bine şi mai corect în relaţia cu Dumnezeu, cu biserica şi cu semenii. Atunci când vorbim de rededicare avem în minte două categorii de credincioşi. Prima se referă la credincioşii care au greşit sau au coborât standardul vieţii lor spirituale. Rededicarea acestora înseamnă întoarcerea cel puţin la standardul avut anterior. Rededicări de acest fel sunt prezentate în cartea Judecători, cărţile împăraţilor şi ale Cronicilor. Acolo se văd, atât în viaţa privată, cât şi în viaţa naţiunii, păcatul, pedeapsa pentru păcat, pocăinţa şi rededicarea oamenilor, urmând salvarea acestora şi binecuvântarea lui Dumnezeu. (Vezi rededicarea pe timpul lui Asa, 2 Cronici 15.8-, Ioas 2 Cronici 24.1-, Ezechia 2 Cronici 30.1, Iosia 2 Cronici 35,Ezra,Neemiaetc.) A doua categorie, se referă la ere-

dincioşii care au trăit bine în relaţia lor cu Domnul, cu biserica şi cu semenii. Rededicarea acestora înseamnă înaintarea în dedicare în unul sau în mai multe domenii. De asemenea, rededicarea celor neprihăniţi poate însemna şi investirea lor într-o slujbă nouă. Biblia este plină de exemple de rededicare a neprihăniţilor. Aici nu vorbim despre pocăinţa pentru păcat, ci despre o rededicare pentru o viaţă mai sfântă şi o lucrare mai deosebită. Astfel, putem vorbi despre: rededicarea lui Noe (Genesa 8.20-21), rededicarea lui Avram (Geneza 17.1 -), rededicarea lui Iacov (Geneza 31.5), rededicarea lui Moise (Exodul 3.18), rededicarea luilosua (Iosua 5.13,24.15), rededicarea ucenicilor, (Fapte 1-2) rededicarea lui Petru (Ioan 21.15-17) şi rededicarea lui Pavel (Fapte 13).
Dincolo de aceste cazuri specifice, trebuie să ţinem cont că Biblia vorbeşte permanent despre dedicare şi rededicare. Prin profeţi Domnul cerea rededicarea lui Israel. Prin scrierile apostolilor Domnul cerea rededicarea tuturor bisericilor. întreaga Biblie ne spune că Dumnezeu ne vrea cu gelozie pentru El, deoarece Domnul nu suportă inima împărţită. Un pasaj clasic în această privinţă este 2 Cronici 16.9: „Căci Domnul îşi întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întreagă a Lui". în concluzie, dacă vorbim despre suportul biblic pentru rededicare, atunci trebuie să amintim: chemările biblice la rededicare, exemplele celor rededicaţi, normalitatea maturizării în viaţa de credinţă şi normalitatea înaintării în lucrările încredinţate.

Aplicaţie!

1. Eşti gata să studiezi Scriptura pentru a vedea ce spune despre rededicare?
2. Când vei începe?
3. Eşti dispus să aplici ceea ce vei alfa în Scriptură despre acest subiect?
4. Vei fi dispus să împărtăşeşti cu alţii ceea ce vei descoperi despre rededicare?

II. Motivaţia rededicării

A.Motivaţialogică. Fie că vorbim despre indivizi sau despre o instituţie, în înaintarea noastră avem nevoie de un semn de demarcaţie. Dumnezeu a decis zilele, lunile, anii, a făcut ca timpul să fie măsurabil. Omul a stabilit pentru activitatea lui fracţiunile de secunde, secundele, minutele, orele etc. în orice domeniu vorbim despre începuturi şi sfârşituri. în agricultură vorbim despre sezoane, iar în procesul fabricării unui produs vorbim despre etape. în sport vorbim despre reprize şi despre campionate. în viaţa noastră şi în viaţa bisericii avem nevoie de un nou început. Dacă acesta este enunţat oficial nu numai că Dumnezeu ne şterge trecutul, dar ne oferă şi o nouă credibilitate, respectiv o nouă şansă. Apoi, rededicarea este şi o pretenţie a lucrului împreună. Este mult mai normal să îi mărturisesc celuilalt decizia mea şi să îi propun să lucrăm împreună, decât să aştept până va descoperi el schimbarea din viaţa mea şi să mă întrebe ce a generat-o.

B.Motivaţia biblică. întrebarea cu care ne confruntăm, atât ca păstori, cât şi ca mântuiţi, este următoarea: ce poate determina rededicarea unui creştin? Deoarece vorbim despre două categorii de oameni care se rededică, vom explica motivaţia în cazul fiecăreia.

1. Rededicarea celor care au greşit

Rededicarea lui Iov. în cazul acestuia, rededicarea este motivată de înţelegerea că el a greşit comentând deciziile lui Dumnezeu, îndoindu-se de dragostea şi de dreptatea Lui. Chiar dacă Iov nu înţelegea ceea ce se întâmplă, Dumnezeu era drept şi bun. Oare noi nu greşim comentând deciziile şi planul Domnului pentru noi? Când nu avem sănătatea pe care ne-o dorim, serviciul pe care îl vrem, casa pe care o visăm, maşina pe care ne-ar plăcea să o conducem, copiii pe care i-am fi dorit, aprecierile pe care

credem că le-am merita etc., nu comentăm noi hotărârile Domnului? Şi dacă ne numărăm printre urmaşii lui Iov, nu ar fi normal să ne lăsăm conduşi de Dumnezeu spre pocăinţă şi rededicare?

împăraţii lui Israel. în cazul împăraţilor lui Israel rededicarea a venit în urma cercetării lui Dumnezeu. Folosind Cuvântul scris sau

Cuvântul propovăduit de un profet, Dumnezeu le arăta împăraţilor vinovăţia personală, vinovăţia poporului, şi îi chema pe toţi cei care fac parte din poporul Său la pocăinţă şi la întoarcere din toată inima spre Domnul. Când împăraţii au fost mişcaţi de Cuvântul Domnului, ei s-au pocăit, s-au rededicat, au chemat poporul la rededicare şi au intrat într-un nou legământ cu Domnul. Aşa s-a întâmplat pe vremea lui Solomon, Asa, Ezechia, Iosia etc.

Apostolul Petru. Rededicarea apostolului Petru vine în urma faptului că acesta îşi recunoaşte greşeala lepădării, se pocăieşte, îl iubeşte pe Domnul Isus şi vrea să facă Voia Lui. Prin urmare, creştinul care a greşit se rededică, deoarece vrea să repare greşelile şi să atingă cel puţin standardul spiritual avut anterior.

2. Rededicarea celor sfinţi

Rededicarea **lui Noe.** Neprihănitul acesta înţelege că Dumnezeu i-a făcut parte de viaţă şi prin urmare merită să trăiască viaţa pentru El. Ceilalţi au pierit, dar el a avut parte de har. Nu ai putea spune şi tu la fel?

Rededicarea lui Avraam. în cazul lui Avraam rededicarea vine ca răspuns la chemarea lui Dumnezeu pentru rededicare. Avraam înţelege că Dumnezeu este Stăpânul şi intrarea în legământ cu El cere o nouă etapă în relaţia începută cândva în Ur.

Rededicarea lui Iosua. în viaţa lui Iosua întâlnim mai multe rededicări. După ce s-a dedicat ca tânăr, Iosua alege să se rededice pentru slujba de la cort. După moartea lui Moise Iosua se rededică pentru slujba de conducător. La bătrâneţe, din dorinţa de a ajuta poporul să decidă corect, Iosua se rededică pentru slujirea lui Dumnezeu. Iosua îi îndeamnă pe cei din popor să aleagă ce doresc, dar el se oferă ca exemplu sperând ca ei să aleagă ceea ce a ales el însuşi.

Rededicarea lui Solomon. Domnul îi încredinţează lui Solomon o slujbă măreaţă şi grea. El este conştient şi de mărimea ei, dar şi de greutăţile ei. Copleşit de această nouă responsabilitate, Solomon vine şi aduce jertfe. Apoi îi spune Domnului că vrea mai multă înţelepciune. Conştienta că nu poate face bine lucrarea încredinţată fără

ajutorul Domnului îl determină la rededicare. Ne descurcăm noi în lucrări mari şi cu măsura harului primit anterior? Nu avem nevoie de o rededicare ca să primim har pe măsura lucrărilor încredinţate?

Rededicarea lui Neemia şi a celorlalţi compatrioţi. în viaţa acestora se vede dorinţa de a ajuta poporul Domnului să fie ce a fost altădată. în acelaşi timp, ei au fost conştienţi că nu puteau să îi ajute pe cei din Ierusalim dacă nu aveau har în plus. Dorinţa de a-şi ajuta fraţii şi de a face ca să strălucească din nou Numele Domnului peste Ierusalim îl determină la rededicare.

Rededicarea lui Daniel. împreună cu alţi tineri, Daniel este deportat în Babilon. Lumea în care intră Daniel vine cu provocări nemaiîntâlnite. Provocarea lumii moderne dar păcătoase în care a intrat şi dorinţa lui de a se păstra curat, îl determină la rededicare. El nu rămâne doar la o decizie a inimii, ci depune şi o mărturie despre hotărârea lui de a se păstra curat.

Privind la cazurile amintite, putem spune, în concluzie, că omul neprihănit se poate

rededică lui Dumnezeu şi se poate rededică faţă de biserica locală datorită:
/. ***Iubirii lui faţa de Domnul.*** Cel care iubeşte vrea să crească în dragoste şi în manifestarea acesteia.
2. Dorinţei lui de a împlini mai bine aşteptările Domnului. **O** nouă descoperire a Domnului, îl atrage spre noi şi sfinte idealuri, împlinirea acestora depinde de harul primit.
3. Unei noi cercetări a Duhului Sfânt. Aici amintim cazul celor de pe timpul lui Zorobabel. Ei s-au rededicat datorită faptului că Duhul Domnului le-a trezit duhul.
4. Maturizării personale. Când ne-am întors la Domnul, ne-am dăruit Lui şi lucrării Sale la nivelul copilului în Cristos. Pe măsură ce creştem şi ne maturizăm, ne dedicăm la nivelul respectiv. în funcţie de maturizarea noastră, ni se încredinţează daruri şi slujbe noi. Toate acestea pretind o nouă dedicare la un alt nivel.
5. ***Greutăţilor vieţii.*** Cel neprihănit nu este scutit de greutăţile vieţii cotidiene. Când un neprihănit ajunge la greu, el ştie că o

apropiere mai mare de Domnul aduce mai mult har şi mai multe binecuvântări. Rededicarea înseamnă pentru mulţi o exprimare a dorinţei de a fi ajutaţi de Domnul mai mult. Ucenicii Domnului se rededică pentru Isus şi împărăţie tocmai atunci când alţii îl părăsesc pe Isus. Pavel se rededică în mijlocul încercărilor, chiar atunci când i se proorocesc greutăţi şi necazuri.
6. Dorinţei lui după binecuvântări. Cel mântuit ştie că Domnul îşi trimite binecuvântările peste cei şi prin cei cu inima curată. Dumnezeu i-a binecuvântat pe cei a căror inimă a fost întreagă a Lui. Trebuie să recunoaştem că toţi dorim mai multe binecuvântări. Drumul spre ele pretinde o nouă dedicare.
7. Dorinţei lui de a-i sluji mai bine pe alţii. Toţi cei interesaţi în slujirea altora realizează cât de mult depindem de harul lui Dumnezeu şi în această privinţă. Omul care vrea să slujească mai bine şi pe mai mulţi, va dori mai mult har ceresc. Omul care caută o măsură mai mare de har, îi va dărui Domnului mai mult din viaţa lui.
8. Exemplului unui om rededicat. Când întâlnim în viaţă un om binecuvântat şi discutăm cu el despre secretul vieţii lui, vom dori să fim ca el. Cei care şi-au rededicat viaţa lui Dumnezeu experimentează binecuvântări noi, prin urmare exemplul lor ne va îndrepta spre o rededicare personală.
9. Provocărilor unui rededicat. Omul rededicat nu se mulţumeşte cu rededicarea personală. El ştie că Domnul aşteaptă rededicare de la toţi cei care îi aparţin. Din dragoste faţă de Domnul şi faţă de fraţi, la fel ca Moise, omul rededicat va spune fraţilor săi: „Cine este pentru Domnul, să vină la mine!" (Exod 32:26). Chiar dacă rededicarea cere un preţ, provocarea este: „Predaţi-vă azi în slujba Domnului, chiar cu jertfa fiului şi fratelui vostru, pentru ca binecuvântarea Lui să vină astăzi peste voi!" (Exod 32:29).
10. Dorinţei după o relaţie corectă cu Duhul Sfânt. Plinătatea de care am dori să ne bucurăm depinde în mod direct de relaţia pe care o avem cu Duhul Sfânt. Care este relaţia normală a creştinului cu Duhul Sfânt? Vă rog să priviţi în Scriptură în dreptul Duhului Sfânt şi să

vedeţi ce înseamnă să ne raportăm corect la El. Trebuie să fim foarte atenţi. Noi nu avem voie să spunem că ştim atâta cât ştim şi cu asta am încheiat subiectul. Aşa spuneau mulţi evrei contemporani Mântuitorului. Ei ştiau Legea şi se străduiau să o respecte. Unii puteau spune: noi avem învăţătorii noştri la sinagogă. Dacă ei nu cercetează să ne spună mai multe, atunci de ce să cercetăm noi? Suntem chemaţi să ne amintim că relaţia cu Dumnezeu este personală. Dincolo de ceea ce spun învăţătorii

noştri, fiecare creştin este chemat să studieze Scriptura, să se lase iluminat de Duhul şi să trăiască o viaţă pe placul Său. Studiind Scriptura în acest domeniu, am ajuns la câteva concluzii pe care vreau să le împărtăşesc cu dumneavoastră. O relaţie corectă cu Duhul lui Dumnezeu cere:

a. Să îl avem pe Duhul în viaţă. El a venit să locuiască în noi. El locuieşte în cei care cred şi îl ascultă (Ioan 7:39, Fapte 19:2, Fapte 5:32, Fapte 8:18, Fapte 9:17).

b. Să îi ascultăm îndemnurile. Duhul vorbeşte în felurite moduri. Să îl ascultăm atunci când ne este clar, chiar dacă nu ne place (Fapte 13:2, Fapte 16:6). Să îl lăsăm pe Duhul să ne lumineze (Romani 9:1) şi să ne lăsăm învăţaţi de Duhul (1 Corinteni 2:13).

c. Să împlinim bine slujbele primite de la Duhul (Fapte 20:28).

d. Să îi folosim puterea pentru misiune (Fapte 1:8).

e. Să folosim puterea Lui pentru rugăciune (Iuda 1:20).

f. Să folosim puterea Lui pentru o relaţie mai bună cu Tatăl (Efeseni2:18).

g. Să folosim corect darurile Duhului (1 Corinteni 12:4, 1 Corinteni 12:13).

h. Să ne raportăm corect la Scriptură (Fapte 1:16,2 Petru 1:21, Efeseni6:17).

i. Să nu ne împotrivim lucrărilor Sale (Fapte 7:51). j. Să nu luăm decizii fără El (Fapte 15:28, Romani 8:1, Galateni 5:17, Romani 8:6).

k. Să ne comportăm corect faţă de trupurile noastre (1 Corinteni 6:19).

1. Să nu îl întristăm (Efeseni 4:30).

m.Să nu vorbim de rău lucrările Duhului (Matei 12:32).

n. Să umblăm în plinătatea Duhului (Efeseni 3:19,5:18).

în concluzie, lucrarea Duhului se cunoaşte (1 Ioan 4:2) şi plinătatea Duhului se vede (Fapte 6:3, Fapte 11:24). Noi trebuie să ne cercetăm şi să cercetăm şi apoi să îi ajutăm şi pe alţii la o cercetare serioasă (1 Ioan 4:1).

Aplicaţie!

1. Crezi în rededicare?
2. Te-ai rededicat?
3. Ce te-a motivat la rededicare?

-

4. Dacă nu te-ai rededicat, ce te-ar putea motiva la aceasta?
5. Ce s-a schimbat în viaţa ta în urma rededicării?
6. Ce crezi că s-ar schimba în viaţa ta o dată cu rededicarea?

HI. Cerinţele rededicării

Creştinul care vrea să se rededice lui Dumnezeu şi lucrării Sale din biserică sau din afara ei, trebuie să treacă prin următoarele etape:

1. O nouă cercetare a Scripturilor. Este important să vedem din nou ce spune Cuvântul despre viaţa normală a unui mântuit. Este vital să analizăm şi să ne fie clar ce spune Cuvântul despre sfinţii lui Dumnezeu. în această analiză trebuie să acordăm o atenţie deosebită rededicării. Apare ea ca o poruncă biblică? Este ea prezentă în viaţa sfinţilor care ne-au rămas ca exemplu?

2. O nouă cercetare personală. Fiecare creştin trebuie să se analizeze în lumina Scripturii şi sub călăuzirea Duhului Sfânt. El trebuie să îşi cerceteze relaţia lui cu Tatăl, cu Fiul şi cu Duhul Sfânt. El trebuie să vadă care este relaţia lui cu Cuvântul, cu biserica, cu familia, cu semenii, cu guvernul, cu duşmanii etc.

3. Recunoaşterea greşelilor şi pocăinţa. Cercetarea personală poate scoate în lumină anumite greşeli. Putem vedea lucruri pe care le-am comis sau lucruri pe care le-am

omis. Cei care văd că au greşit undeva, trebuie să se pocăiască de fiecare atitudine sau lucru
I nepotrivit. Greşelile noastre nu au scuze. Ele trebuie recunoscute şi aduse la Golgota pentru a fi spălate în Sângele Mântuitorului.
4. ***Disponibilitatea pentru mai mult.*** Afirmam că rededicarea nu îi are în vedere doar pe cei care au greşit, ci şi pe cei care au trăit o
[viaţă neprihănită. Cei care în cercetarea personală nu află greşeli, dar realizează că Dumnezeu a aşezat în ei un potenţial mai mare, trebuie să fie gata să slujească Domnului după cât a investit El în ei. Poate unii vor recunoaşte un potenţial aşezat recent, pe care nu l-au avut în trecut, dar acum este la dispoziţia lor. Când este vorba de împărăţie şi de Domnul, oamenii mântuiţi trebuie să fie deschişi permanent pentru mai mult şi pentru mai bine.
5. ***Disponibilitatea de a plăti un preţ mai mare.*** Implicarea în
(lucrări mai multe sau la un nivel mai mare poate cere un preţ pe măsură. Cel care îl iubeşte pe Domnul Isus şi este interesat în înaintarea împărăţiei lui Dumnezeu trebuie să fie dispus să plătească preţul cerut. Acesta include disponibilitatea de a lucra unde ne cheamă Domnul şi cu colegii pe care ni-i dă Domnul, cu ceilalţi creştini rededicaţi, chiar dacă ei pot fi în anumite privinţe diferiţi de noi. Preţul mai mare poate include şi condiţii diferite de cele în care am lucrat pană acum.
6. Umblarea în călăuzirea Duhului. Creştinul care ia decizia rededicării trebuie să fie conştient că o viaţă creştină normală înseamnă a fi permanent acolo unde ne vrea Duhul lui Dumnezeu. Cei mântuiţi îl au pe Dumnezeu ca Tată şi Stăpân. Cel mai important

lucru pentru ei este să asculte permanent de Vocea Tatălui. Când omul este deschis pentru împlinirea voii divine, Duhul îl va conduce principial sau specific acolo unde vrea El şi unde suntem capabili să împlinim lucrarea Lui.
IV. Urmările rededicării
Am văzut că rededicarea este importantă. Dumnezeu foloseşte astfel de oameni şi biserica are nevoie de ei. Sunt prea mulţi în spatele frontului şi prea puţini pe linia întâi. Prea mulţi sunt în urmă la calabalâcuri şi prea puţini sunt pe front. Apoi am văzut că rededicarea este posibilă. Avem foarte multe cazuri de oameni care au experimentat rededicarea. Aceasta este ceva normal, atât în viaţa celor care au greşit, cât şi în viaţa celor sfinţi. în rândurile anterioare, am văzut ce îi poate determina pe oameni la rededicare şi am aflat că motivaţia rededicării este diferită de la un caz la altul. Acum vreau să ne confruntăm cu o întrebare foarte practică: care sunt urmările rededicării sau ce se schimbă în viaţa unui om care se rededică lui Dumnezeu? Pentru a răspunde acestei întrebări vom lua câteva cazuri de oameni rededicaţi şi vom vedea ce s-a întâmplat în viaţa lor. Vom urmări ce se schimbă în relaţia lor cu Dumnezeu, cu familia lor, cu poporul, cu Biblia, cu semenii etc.
Moise. La cercetarea Domnului, Moise se rededică şi acceptă să plece în Egipt. Ce se schimbă prin această decizie? Moise primeşte o slujbă nouă cu tot ce implică ea: bucurii dar şi sacrificii. Familia lui va suporta alături de el consecinţele implicării. Cortul familiei va fi pus deoparte pentru Domnul. Vor fi multe lacrimi pentru poporul Domnului, pentru iertarea lui şi pentru salvarea lui. De acum înainte vor fi călătorii, dureri, experienţe plăcute etc. Poporul evreu devine acum poporul lui. Moise devine mai legat de Domnul, mai legat de fratele şi sora lui, mai legat de copiii lui Israel etc. De acum înainte se va schimba şi atitudinea oamenilor faţă de el.
Iosua. Acesta acceptă să conducă poporul. De acum înainte se va vedea o dependenţă

mai mare de Domnul. Acum el este îngrijorat

nu numai pentru propria familie, ci şi cum va conduce poporul după voia lui Dumnezeu. Familia lui trebuie să fie de acum un exemplu pozitiv, mai vizibil etc.
Rededicarea poporului pe timpul judecătorilor. în fiecare caz prezentat în cartea Judecătorilor, poporul se pocăieşte şi apoi primeşte binecuvântarea. în cazul lor, aceasta se concretiza în eliberarea de asupritori, ceea ce însemna o viaţă socială, materială şi religioasă mai uşoară.
Rededicarea poporului pe timpul împăraţilor. (Asa — 2 Cronici 15:8-, Ioas — 2 Cronici 24:1-, Ezechia — 2 Cronici 30:1, Iosia — 2 Cronici 35, Ezra — Neemia etc.)
Analizând aceste cazuri care au foarte multe similarităţi, ajungem la următoarea concluzie. Poporul care se rededică îşi schimbă:
1. Atitudinea faţă de Dumnezeu. înainte El era unul dintre zei. I se aduceau jertfe, dar se aduceau jertfe şi altor zei. Acum Domnul devine singurul Dumnezeu. Numai El este cinstit şi numai El este chemat în ajutor.
2. Atitudinea faţă de Cuvântul lui Dumnezeu. înainte de rededicare Cuvântul era abandonat şi chiar pierdut. Alţii aveau Cuvântul scris, poate chiar îl păstrau la un loc frumos, dar era neglijat. După rededicare, Cuvântul este citit, este crezut şi este împlinit.
3. Atitudinea faţă de locul de închinare. înainte de rededicare Templul era părăsit sau cel puţin neglijat. Acum el este reparat, este curăţit, este înnoit şi este întreţinut. Acum aici se aduc jertfe şipreoţii îşi fac slujba aşa cum se cere. Rededicarea îi face pe oameni să decidă că nu va mai fi abandonată Casa Domnului.
4. Atitudinea faţă de dărnicie. înainte de rededicare cei mai mulţi nu îşi mai aduceau dărnicia la Templu sau ea era împărţită cu alţi zei. Alţii adunau pentru ei şi chiar îşi găseau scuze religioase pentru conduita lor. După rededicare, oamenii dau partea Domnului cu bucurie şi cu regularitate.
5. Atitudinea faţă de închinare şi faţă de fraţi. înainte de rededicare prezenţa la sărbători era privită mai mult ca ceva

facultativ. Veneau la închinare cei care se considerau mai sfinţi. După rededicare închinarea este importantă pentru fiecare evreu. El va veni la închinare cu bucurie şi aşa cum cere Legea.
6. Atitudinea faţă de familie. în vremurile în care Domnul era părăsit şi familia suferea. în astfel de vremuri poporul se încuscrea cu popoare străine şi se întemeiau tot mai multe familii mixte. Regulile familiilor erau un amestec din Legea Domnului şi legea altor popoare. După rededicare familia este readusă la ceea ce cere Scriptura. Acum familia se întemeiază numai între membrii poporului sfânt şi ea trebuie să fie păstrată lângă Domnul. Soţii trebuie să respecte rolurile stabilite de Creatorul, iar copiii trebuie crescuţi în Legea Domnului.
Dacă şi la momentul acesta suntem în faza în care încă ne întrebăm dacă să luăm sau nu decizia rededicării, cred că este foarte important să ne întrebăm:
- Este Domnul singurul nostru Dumnezeu? Este El singurul care primeşte slava şi mulţumirile? Este El singurul pe care îl chemăm în ajutor?
- Care este atitudinea noastră faţă de Cuvânt? Cât de mult îl citim, cât îl credem şi cât din ce cunoaştem trăim? Cât de mult dorim să ne fie explicat pe înţelesul nostru?
- Care este atitudinea noastră faţă de biserică? Venim cu plăcere la închinare? Facem ceva ca închinarea să fie mai plăcută şi mai atractivă? Vorbim de bine închinarea?
- Cum stăm cu dărnicia? întrebarea aceasta este importantă, atât din punct de vedere

al credincioşiei noastre, cât şi din punct de vedere al binecuvântărilor. De fiecare dată când oamenii au dăruit, Domnul a adus mari binecuvântări. Priviţi la binecuvântările date lui Ezechia. Nu avem nevoie de ele? Biblia spune că cine seamănă mult, va secera mult. Nu ne trebuie mai mult? Pavel afirmă că cine seamănă din Duhul va secera din Duhul? Chiar vrem să spunem că nu avem nevoie de binecuvântări duhovniceşti?

Nu cumva răspunsul la întrebările de mai sus te conduce la o rededicare?

V. Obiectivele oamenilor rededicaţi

îmi place să cred că nu am uitat obiectivul nostru major: să umplem biserica cu oameni plini de Duhul Sfânt. în atingerea acestui obiectiv sunt câteva lucruri care trebuie urmărite:

1. Să ne menţinem în flăcări pentru Isus,
2. Să ne rugăm zilnic unii pentru alţii,
3. Să ne rugăm zilnic pentru familiile noastre,
4. Să ne rugăm zilnic pentru lucrătorii care au primit provocarea şi au răspuns la provocare,
5. Să ne rugăm zilnic pentru câţiva dintre cei care nu au răspuns la provocare,
6. Să continuăm să-i provocăm şi pe alţii,
7. Să discutăm cu cei provocaţi şi să le răspundem la întrebări,
8. Să-i organizăm pe cei care au răspuns provocării,
9. Să ne hrănim organizat din Scriptură,
10. Să fim fideli, punctuali şi implicaţi în adunările bisericii.

VI. Mărturisirea rededicării

Probabil vă amintiţi că afirmam nu doar nevoia unei decizii în intimitatea noastră cu Domnul, ci şi nevoia de mărturisire a rededicării noastre. Când cerem lucrul acesta suntem confruntaţi cel puţin cu trei întrebări:

l.Dece este necesar să ne mărturisim rededicarea ?

a. Deoarece credem în rezultatele ce vor veni în urma ei. Prin urmare, este important ca toţi cei din jurul nostru să ştie de ce primim binecuvântările respective.

b. Deoarece credem că un rededicat nu poate supravieţui singur. Aşa cum un mântuit are nevoie să se integreze în biserică, cu alţi mântuiţi, tot aşa un rededicat trebuie să se integreze într-un grup de oameni rededicaţi.

c. Deoarece Domnul pune accent pe mărturiile publice. Am văzut că Domnul îi cere lui Petru să îşi mărturisească public rededicarea.

d. Deoarece aşa producem bucurie fraţilor care urmăresc sfinţirea. Cu siguranţă că în biserică sunt oameni sfinţi care, urmărind sfinţirea bisericii, s-au rugat şi pentru noi. Prin mărturisirea rededicării noastre le putem produce bucurie celor care vor ca biserica să fie plină cu oameni plini de Duhul.

e. Deoarece astfel vom putea fi ajutaţi să ne ţinem de cuvânt. Ca oameni cu slăbiciuni, mărturia publică ne ajută să privim cu mai multă seriozitate deciziile luate. Acesta este unul dintre motivele logodnei publice, a căsătoriei publice, a botezului public etc.

f. Deoarece aşa vom putea lucra organizat. Cei rededicaţi vor şti unul de celălalt şi vor lucra împreună pentru obiectivele bisericii. în felul acesta, ei se vor putea ruga şi vor putea stabili obiective comune.

g. Deoarece astfel îi putem ajuta şi pe alţii la rededicare. Cei care au ştiut greşelile noastre, văzându-ne rededicarea, vor avea curaj în propria rededicare în ciuda

greşelilor personale. Cei care ne-au ştiut trăind o viaţă curată, chiar dacă trăiesc în curăţie, vor fi motivaţi să gândească la propria rededicare. Biblia ne cere să influenţăm oamenii spre bine. Rededicarea este un lucru iubit de Domnul şi dacă putem ajuta pe un altul la rededicare este foarte bine.
h. Deoarece însuşi Domnul Isus a depus mărturii în public. Sunt numeroase ocazii în care Domnul a spus deschis că rămâne statornic în hotărârea de a împlini Voia Tatălui.
i. Deoarece dorim să arătăm că suntem în creştere spirituală. Sunt mulţi creştini în viaţa cărora se vede o stagnare din punct de vedere spiritual. Omul în creştere spirituală ia decizii sfinte în funcţie de maturitatea pe care o atinge.
j. Deoarece aşa ne cere Domnul prin păstori. Aici cred că trebuie remarcat un aspect. Sunt creştini în biserici care au o mare apreciere faţă de păstor atunci când acesta le vorbeşte altora. Problema se schimbă însă atunci când păstorul li se adresează lor. Având în vedere această schimbare de atitudine, trebuie să ne întrebăm: este el şi atunci omul lui Dumnezeu? Este cuvântul lui

vrednic de crezare? Nu este normal să ne întrebăm cum de păstorul poate fi folosit de Dumnezeu în mesajele şi direcţiile pentru alţii, dar nu în mesajele sau în sfaturile ce ne vizează pe noi?

2. Cui să ne mărturisim rededicarea ?

Având în vedere lucrurile spuse anterior, cred că rededicarea trebuie mărturisită:
a. Domnului,
b. Familiei,
c. Celorlalţi rededicaţi,
d. Celor pe care vrem să îi influenţăm la rededicare,
e. Celor nemântuiţi care ridică întrebări despre schimbările recente din viaţa noastră.

3. Cum să ne mărturisim rededicarea ?

Pentru ca mărturisirea noastră să fie înţeleasă corect şi să îşi atingă scopul, noi trebuie să mărturisim;
a. Cu un spirit de umilinţă,
b. Cu un spirit mulţumitor,
c. Cu bucurie,
d. Cu nădejde în rededicarea altora,
e. Cu claritate etc.
Cu alte cuvinte, un creştin trebuie să îşi mărturisească rededicarea în aşa fel încât să îl glorifice pe Dumnezeu, să-i inspire pe alţii şi să fie ajutat.

4. Care sunt problemele ridicate de membrii provocaţi la mărturisirea rededicării ?

Lucrând cu oamenii la rededicarea lor şi la rededicarea altora, veţi întâlni pe teren următoarele atitudini:
a. Unii creştini nu au nici o problemă. Ei înţeleg rededicarea şi o văd ca o normalitate în viaţa de credinţă. Ei au luat decizia rededicării şi sunt dispuşi să spună ce s-a petrecut în viaţa lor, chiar cu multă bucurie.
b. Alţii spun că ei au luat decizia, dar nu o mărturisesc deoarece vor fapte nu vorbe. Sigur că unii se referă în primul rând la faptele

altora, fapte făcute dacă s-ar putea chiar în locul lor. Dacă facem referire la principiul în sine, trebuie să admitem că aceasta este o gândire extremistă şi nebiblică. Din punct de vedere al Bibliei, vorbele şi faptele trebuie să meargă împreună. Domnul Isus nu a fost omul vorbelor doar şi nici numai al faptelor. El a vorbit şi a lucrat, dar vorbele şi

faptele Lui au mers în acelaşi sens. în cazul creştinilor Domnul nu a aşteptat doar fapte, ci şi vorbe, dar ele trebuie să meargă în aceeaşi direcţie.
c. Sunt unii care au luat decizia rededicării, dar le este frică să o mărturisească de teama greşelilor posibile în viitor. Dacă ne gândim la viitor şi la greşeli, atunci cu siguranţă că vom mai greşi. Noi nu suntem desăvârşiţi şi câtă vreme suntem în acest trup şi în această lume, nici nu vom fi desăvârşiţi în toate domeniile. Rededicarea nu pretinde că am ajuns la desăvârşire, ci că suntem dispuşi să facem un pas în plus în direcţia respectivă.
d. Sunt creştini care nu vor să mărturisească rededicarea ca nu fie interpretaţi că până acum nu ar fi fost pocăiţi. Reamintim că rededicarea nu este o cerinţă doar pentru cei care au greşit. Rededicarea înseamnă decizia de a urca o nouă treaptă în relaţia cu Domnul. Rededicarea este decizia de a lucra mai mult şi mai înţelept pentru împărăţie. Rededicarea înseamnă înjugarea la atingerea scopului şi obiectivelor bisericii.
e. Unii creştini nu îşi mărturisesc rededicarea evitând să fie interpretată drept mândrie. Cred că trebuie să ne amintim următorul lucru: oamenii interpretează fiecare vorbă, fiecare faptă şi fiecare acţiune, aşa cum vor ei. Aşa au făcut cu sfinţii din Vechiul Testament, aşa au procedat cu Mântuitorul şi cu sfinţii apostoli. Important este nu cum ne interpretează alţii, ci ceea ce suntem şi facem în realitate. Dacă o mărturie sinceră a dorinţei de a fi mai ascultător de Domnul este interpretată ca mândrie, atunci nu noi, ci oamenii respectivi au o mare problemă.
f. Unii membri din biserici sunt de acord cu ideea unei rede-dicări, dar nu o mărturisesc deoarece nu sunt de acord cu termenul în

sine. Spre fericirea şi bucuria lor, le amintim că nu ţinem neapărat la termenul acesta, ci la principiul dedicării. Dacă unii găsiţi un alt termen mai expresiv, slavă Domnului! Ceea ce ne interesează este nu termenul în sine, ci disponibilitatea voastră de a fi ascultători de Duhul în orice domeniu şi în fiecare situaţie. Prin urmare, mărturisirea poate fi făcută în termenii voştri, nu neapărat în termenii noştri.
g. Am găsit şi din aceia care sunt de acord cu rededicarea, dar nu sunt de acord cu metoda de lucru. Spre bucuria lor sperăm, şi aici spunem că nu credem în metode sfinte, ci în metode eficiente. Dacă Dumnezeu te ajută să găseşti o metodă mai bună decât multiplele metode pe care le sugerăm noi, foloseşte-o. Important este ca metoda ta să te ajute să contribui la umplerea bisericii cu oameni plini de Duhul Sfânt. Foloseşte, aşadar, ce metode vrei, dar trăieşte sfânt şi lucrează pentru Domnul mai bine şi mai mult.
h. Unii refuză mărturisirea rededicării deoarece alţii au folosit-o greşit. Ei spun că au văzut oameni care au mărturisit că s-au rede-dicat, dar în viaţa lor nu apar schimbări vizibile. Cazurile acestea sunt triste, dar să nu uităm că noi nu trebuie să facem ca respectivii. Să fim dintre aceia care mărturisesc rededicarea şi apoi, prin trăirea lor zilnică, arată o viaţă schimbată. Pe de altă parte, dacă ne gândim la cei menţionaţi, tocmai mărturisirea lor ne ajută să redeschidem acest subiect şi să vorbim cu ei despre o rededicare făcută cu toată seriozitatea.
i. Sunt şi dintre aceia care nu mărturisesc rededicarea, deoarece vor independenţă. Chiar dacă au luat decizia aceasta ei refuză mărturisirea deoarece nu vor să se supună nici unui program şi nu vor să asculte de nimeni. Aş vrea să le amintesc acestora că nimeni nu poate trăi izolat. Dumnezeu ne-a aşezat într-o familie, cu oameni care slujesc şi cu oameni care trebuie slujiţi. Aceste realităţi, precum şi darurile Duhului din noi, ne cer să lucrăm organizaţi. Probabil că aceşti creştini ar trebui să se gândească foarte serios dacă nu cumva rededicarea lor ar trebui să includă şi eliminarea duhului de

independenţă. Cei care sunt cu adevărat folositori împărăţiei ştiu să colaboreze, învăţând şi lăsându-se învăţaţi.

VII. Alte adevăruri despre rededicare

Din cazurile amintite şi din învăţătura generală a Scripturilor despre rededicare putem să tragem următoarele concluzii:

1. Rededicarea este posibilă şi necesară la orice vârstă. Biblia vorbeşte despre dedicarea tinerilor, despre dedicarea oamenilor în puterea vârstei şi despre dedicarea oamenilor în vârstă.

2. Rededicarea este posibilă la orice om dedicat. La unii rededicarea este posibilă datorită faptului că vorbim despre nivelul de dedicare. Sub cercetarea Duhului Sfânt ei se dăruiesc lui Dumnezeu şi lucrării Lui la un alt nivel. în cazul altora, rededicarea este necesară şi posibilă datorită chemării lor pentru o lucrare nouă.

*3. Rededicarea ajută la folosirea darurilor într-un mod mai **eficient.*** Celui rededicat, Domnul îi va da mai multă înţelepciune şi mai mult har.

4. Rededicarea poate aduce mai multe daruri. Mântuitorul afirmă că Domnul îi va da mai mult celui care iubeşte mai mult. Tot Domnul Isus spune că Dumnezeu îi oferă mai mult celui care a folosit bine ce a avut anterior. Celui găsit credincios în lucrurile mici Domnul îi încredinţează lucrări mai mari.

5. *Rededicarea are în vedere nu doar relaţia cu Dumnezeu.* Aşa cum spuneam deja, rededicarea cuprinde o analiză a tuturor aspectelor vieţii. Teoretic, chiar dacă în urma rededicării relaţia noastră cu Domnul poate rămâne aceeaşi, lucrările în care ne implicăm şi felul în care le facem este diferit, adică mai bine.

6. Rededicarea nu este înţeleasă de toţi. Sunt oameni care consideră că pentru a avea o relaţie bună cu Dumnezeu este suficient să fii iertat de păcate. Fie că nu au fost învăţaţi, fie că nu sunt interesaţi, ei nu îşi pun problema maturizării sau problema implicării şi slujirii în împărăţia lui Dumnezeu. Pentru astfel de oameni rededicarea este ceva în plus. Având în vedere că îşi doresc doar iertarea

şi având în vedere că au obţinut-o, ei nu văd care ar fi rostul rededicării.

7. Rededicarea poate fi înţeleasă greşit. S-ar putea să fie oameni care să privească rededicarea altora cu suspiciunea că până acum aceştia ar fi avut păcate ascunse. Alţii s-ar putea să interpreteze rededicarea celorlalţi ca un semn al mândriei şi al diferenţei pe care vor să o evidenţieze. Nu trebuie să uităm că peste orice lucrare bună Diavolul vrea să arunce o anumită umbră, astfel încât oamenii să nu se bucure şi să nu îi urmeze pe cei care s-au rededicat. Să avem deci mare grijă cum vorbim despre rededicare şi cum o explicăm. Un om care vorbeşte cu umilinţă despre harul pe care 1-a primit, îi poate provoca pe alţii cu îndrăzneală şi, cu nădejdea că unii îl vor urma.

8. Rededicarea se concretizează în decizii şi acţiuni practice. Fiecare creştin care a luat decizia rededicării, trebuie să îşi pună foarte serios întrebarea: ce s-a schimbat în viaţa mea? La fel ca orice alte lucruri, rededicarea este benefică doar atunci când este practică şi vizibilă.

9. Rededicarea este întotdeauna avantajoasă.Ea aduce binecuvântări pentru cel în cauză, pentru familia lui, pentru biserică şi pentru societate.

10. Rededicarea vine în urma provocării Duhului Sfânt.

Aceasta, aşa cum spuneam, poate veni prin Cuvânt, prin oamenii lui Dumnezeu sau printr-o cercetare specială şi particulară a Duhului.

Aplicaţie practică

1. Doreşti revitalizarea bisericii din care faci parte?
2. Eşti gata ca ea să înceapă cu tine?
3. Eşti pregătit pentru o nouă dedicare?
4. Eşti dispus să îţi mărturiseşti această decizie?
5. Eşti pregătit să ajuţi biserica în a porni pe această cale? Dacă da, fă-ţi timp, uită-te din nou la cerinţele rededicării şi aplică-le vieţii tale. Notează concret care este scopul rededicării tale şi care sunt lucrurile pe care le-ai schimbat în această rededicare. Apoi, în

umilinţă şi în dependenţă de Domnul, lucrează la împlinirea scopului propus în rededicare, scop care trebuie să coincidă cu planul lui Dumnezeu pentru biserica din care faci parte şi pentru etapa actuală din viaţa ta.

Cap. 6 • (Strategia revitalizării bisericii — unu câte unu

Aşa cum spuneam, fiecare biserică trebuie să îşi aleagă propria cale de revitalizare. Nu ştim care este cea pe care o veţi alege dumneavoastră, dar ne rugăm să alegeţi cu înţelepciune de Sus. Sperăm să alegeţi ceva care să funcţioneze şi să aducă cel puţin rezultatele pentru care vă rugaţi şi pe care le doriţi. Noi am prezentat revitalizarea prin rededicare. Am recomandat calea aceasta nu numai datorită faptului că am adoptat-o noi, ci şi datorită faptului că are o mulţime de avantaje. Acum, dacă am ales această cale, trebuie să vă spunem că ea are şi anumite etape, foarte bine definite. Urmând etapele acestea sau această strategie, şansele de a supăra pe cineva sunt mici şi sunt prinşi în obiectiv absolut toţi membrii bisericii indiferent de starea şi maturitatea lor spirituală. Practicarea acestei strategii ne asigură în final oameni mai dedicaţi atât lui Dumnezeu, cât şi bisericii locale. în timp, cel puţin teoretic, drumul acesta se parcurge relativ uşor şi natural, iar pe parcursul acestui drum se poate organiza întreaga biserică. Iată care sunt paşii care trebuie urmaţi în aplicarea acestei strategii:

I. Domnul provoacă şi ajută păstorul la o nouă dedicare

Am pornit cu rededicarea păstorului deoarece atât în învăţătura biblică despre slujba păstorului, cât şi în exemplele biblice ce prezintă lucrarea păstorului, acesta este omul aşezat de Dumnezeu la cârmă. Pe el Dumnezeu 1-a ales şi 1-a chemat să îl folosească pentru a

duce biserica acolo unde vrea El să fie. Prin poziţia pe care o are, el poate ajuta sau poate împiedica foarte mult. Păstorul este cel chemat să conducă şi să supravegheze turma lui Cristos încredinţată lui. Cum ar putea un păstor să conducă pe alţii pe un drum pe care nici nu-1 cunoaşte şi nici nu-1 doreşte? Numai un păstor care are chemare, viziune, înţelepciune, putere, dragoste, spirit de sacrificiu şi inima dăruită în întregime lucrării respective, numai un asemenea păstor poate conduce biserica spre rededicare. Dacă vorbim în termeni generali, trebuie să spunem că rededicarea păstorului vine în urma rugăciunii, a cercetării Cuvântului şi a lucrării speciale a lui Dumnezeu prin mijloacele specifice în cazul fiecăruia. Dacă facem referire în mod concret la anumiţi paşi, atunci trebuie să recunoaştem că în procesul de rededicare păstorul trebuie să lucreze la:

1. Reactualizarea imaginii adevăratului păstor

Realitatea tristă este că astăzi unii slujitori au coborât standardele. Unii cred că ei sunt cei care trebuie să decidă ce trebuie să fie şi care este lucrarea pe care o vor face în biserică şi cu biserica. Dacă vrea cineva cu adevărat să fie pe placul Domnului, atunci

atenţia lui trebuie să fie distribuită în două direcţii: **Ce trebuie să fie un păstor şi ce trebuie să facă un păstor?** Informaţiile acestea le putem lua din Psalmul 23,Ezechiel 34,Maleahi 2,Ioan 10,Faptele 20,1 Corinteni 4,1 Timotei 3, Tit 1,1 Petru 5 etc. Dacă ne evaluăm caracterul şi lucrarea înainte de a ne împrospăta cunoştinţele despre ceea ce aşteaptă Domnul să fim şi să facem, rezultatele pot fi dezastruoase. Noi nu trebuie să ne comparăm cu alţi lucrători şi nici măcar cu noi înşine. Noi suntem provocaţi să ne comparăm cu modelul oferit de Domnul Isus, cu standardul lăsat în Scriptură şi să vedem din Cuvânt care a fost lucrarea încredinţată nouă.

2. Evaluarea personală

Lângă oglinda Bibliei, care ne arată ce trebuie să fim şi cum trebuie să lucrăm, mai putem fi ajutaţi de oglinda familiei, de oglinda colaboratorilor, de oglinda colegilor şi sigur de oglinda conştiinţei. Cel care doreşte să ştie cu adevărat cine este în momentul de faţă,

trebuie să îşi verifice viaţa de post şi rugăciune, raportul său cu Biblia, dărnicia sa, atitudinea lui faţă de semeni şi fraţi, viaţa lui de familie, idealurile lui, motivaţiile lui etc.

3. Să decidă dacă doreşte sau nu schimbarea

întrebarea capitală cu care trebuie să ne confruntăm este: sunt mulţumit sau nu cu starea în care mă găsesc? Ce mă face să fiu mulţumit sau nemulţumit? Doresc sau nu schimbarea acestei stări în care mă aflu? **Dacă păstorul nu doreşte schimbarea,** atunci nici nu trebuie să se aştepte la revitalizare. **Dacă păstorul respectiv doreşte revita-lizarea,** atunci el trebuie să se pocăiască şi să se rededice lui Dumnezeu şi lucrării Lui din biserica locală, biserică ce i-a fost încredinţată de Duhul Sfânt.

Cred că trebuie să fac aici următoarea remarcă: Nu suntem noi primii care ne rededicăm viaţa pentru Domnul şi pentru slujire. Vechiul Testament vorbeşte de rededicarea lui Iacov, Moise, Iosua, David, de rededicarea profeţilor şi a întregii naţiuni a lui Israel. Noul Testament vorbeşte de rededicarea ucenicilor, a slujitorilor din biserici şi chiar a bisericilor. în fiecare situaţie amintită, rededicarea a adus multă binecuvântare atât celor în cauză, cât şi lucrării în care au fost implicaţi. în acelaşi timp, constatăm cu satisfacţie că fiecare rededicare a înmulţit nu doar bucuria slujitorilor, ci şi bucuria din inima lui Dumnezeu.

4. Să decidă concret ce vrea să fie

Păstorul rededicat trebuie să îşi facă timp şi să decidă din nou care va fi relaţia sa cu Domnul Isus Cristos, cu familia sa şi cu Biserica. El trebuie să se gândească la relaţia lui cu societatea, la relaţia sa cu alţi păstori şi la relaţia sa cu valorile materiale. Tot acum, el trebuie să se gândească cu seriozitate la lucrurile şi oamenii care îl pot ajuta să ajungă unde şi-a propus. Pentru aceasta, el trebuie să îşi scrie **declaraţia de slujire. (Vezi capitolul Anexe).** Dacă o are făcută, trebuie să o revizuiască şi să o actualizeze funcţie de îmbunătăţirile pe care le aduce rededicarea. Cred că se înţelege de la sins că nu putem vorbi de rededicare dacă nu aducem absolut nimic în plus

vieţii noastre de până acum. Numai Domnul Isus a trecut prin rededicare fără a fi nevoit să adauge, deoarece El a trăit permanent într-o credincioşie perfectă.

5. Să parcurgă drumul cu credinţă şi perseverenţă O dată decis care este rolul studiului, care este rolul rugăciunii şi al postului, care este rolul familiei şi al colegilor, care este rolul bisericii, într-o totală şi permanentă dependenţă de Dumnezeu, păstorul trebuie să persevereze zilnic pe drumul rededicării şi al

revitalizării. Din nefericire, unii abandonează drumul acesta datorită faptului că nu apar rezultatele de moment. Ei uită că re vitalizarea oricărui om este un întreg proces. Alţii se epuizează, deoarece uită importanţa dependenţei totale de puterea transformatoare a Duhului Sfânt. Unii s-ar putea să dea înapoi, fiindcă cedează uşor criticilor şi dezamăgirilor. Pe o asemenea cale, ispitele vor fi multe şi lupta Diavolului va fi crâncenă. Să nu cedăm, deoarece acesta este drumul normal, drumul pe care îl iubeşte şi îl binecuvântează Dumnezeu, drumul care ne ajută să ducem biserica spre un viitor frumos şi spre gloria veşnică.

Aplicaţie practică!

Dacă eşti păstor, nu continua cu citirea materialului până nu faci ceea ce ai înţeles că trebuie făcut în dreptul tău, pentru rededicarea ta. O mare ispită în viaţa fiecărui om este aceea de a privi ce trebuie schimbat în viaţa altora şi să înceapă cu schimbările necesare în viaţa celorlalţi. Nu avem voie să uităm că numai un păstor rededicat poate să fie folosit de Dumnezeu la rededicarea altora. Prin urmare, opreşte-te, roagă-te, revizuieşte sugestiile făcute în acest material şi mai ales studiază Scriptura în dreptul conducătorilor din poporul lui Dumnezeu care au experimentat rededicarea. Un studiu atent al Cuvântului ne va ajuta să ne vedem partea noastră în rededicare şi să vedem care este rolul lui Dumnezeu în acest domeniu. Cercetarea Cuvântului, analiza vieţii noastre şi deschiderea pentru călăuzirea lui Dumnezeu ne vor ajuta să vedem ce implică rededicarea noastră. Numai în măsura în care vom putea vorbi în mod concret de

avantajele rededicării în viaţa noastră, vom putea impulsiona şi motiva pe alţii la rededicare. Iată câteva lucruri practice şi necesare în vederea rededicării:

1. Mărturiseşte-ţi disponibilitatea pentru rededicare. Mărturiseşte Domnului în rugăciune dorinţa ta pentru o viaţă dedicată, atât Lui, cât şi lucrării încredinţate ţie de El, Stăpânul lucrării.

2. Imploră ajutor divin. Cere asistenţa Domnului în procesul de cercetare personală şi în cercetarea Scripturii. Ajutorul Lui este vital în orice domeniu.

3. împrospătează-ţi mintea. Studiază aşteptările Domnului pentru caracterul păstorului şi verifică-te prin prisma aceasta. Apoi studiază aşteptările Domnului pentru slujba păstorului şi verifică-ţi activitatea depusă pentru turma încredinţată ţie. Aici trebuie să ţii cont de pasaje precum: Psalmul 23, Ezechiel 34.1, Isaia 40:11, Fapte 20:28,1 Petru 5:2, Evrei 13:17, Fapte 11.30, Fapte 14.23,Fapte 16.4. 1 Timotei3:5, 1 Timotei 5: 17,Ioan 10.1, 1 Corinteni 1:23,2 Corinteni 4:5,2 Timotei4:2,2 Timotei 2:2,Tit 1:9, Fapte 6:4,Tit 1: 5. Nu în ultimul rând, studiază viaţa oamenilor sfinţi ce au experimentat rededicarea. Urmăreşte ce i-a motivat şi ce a implicat rededicarea lor. Fii atent la binecuvântările ce au urmat, dar şi la greutăţile şi obstacolele ce au ieşit în cale. Recomandăm ca studiu viaţa lui Moi se, Ghedeon, Ilie, viaţa împăraţilor rededicaţi etc.

4. Aşează-te din nou pe altar. în funcţie de ceea ce vei observa, dăruieşte-te din nou lui Dumnezeu în întregime şi cu tot ceea ce ai. Dumnezeu iubeşte şi binecuvântează o inimă dăruită în întregime şi un trup curat şi sfânt aşezat pe altar.

Ştiind că sunteţi grăbiţi, aglomeraţi şi că vreţi să continuaţi cu citirea materialului, ca să fiu sigur că nu veţi trece la următorul punct fără a vă uita în Scriptură, voi încerca să vă prezint câteva lucruri pe care le-am înţeles în studierea unor pasaje ce prezintă rededicarea şi înflăcărarea unor oameni sfinţi.

1 împăraţi 19.1-18

Reaprins pentru a aprinde pe alţii

Ilie apare **în flăcări** pentru Domnul. Face o lucrare frumoasă şi apoi fără nici o explicaţie sau probabil de frica Izabelei **se stinge** şi doreşte să se stingă definitiv. Domnul nu este mulţumit cu această atitudine şi, în bunătatea-I caracteristică, **îl reaprinde.**

I. Ce face Ilie pentru schimbarea stării lui?

- Ascultă de Dumnezeu şi merge la întâlnirea cu El,
- împlineşte planul descoperit de Domnul pentru el, pentru alţii şi pentru naţiune.

II. Ce face Domnul ca să îl reaprindă pe Ilie?

- îi comunică faptul că vrea să îi vorbească,
- îl ajută să ajungă la întâlnire,
- îi vorbeşte într-un mod aparte,
- îi comunică planul de viitor,
- îi porunceşte să îl împlinească,
- îl ajută să îl împlinească.

Poate şi tu, datorită unei conjuncturi care te-a înfricoşat, ai intrat într-o criză spirituală. Singurul lucru care te poate scoate de aici este **o nouă întâlnire cu Dumnezeu.** Caută din nou prezenţa Lui şi ascultă-L cu grijă. El îţi va vorbi pe înţelesul tău şi aşa cum este nevoie. înţelegerea bunătăţii Lui şi o nouă înţelegere a planului lui Dumnezeu pentru viaţa ta îţi poate readuce viaţa din belşug şi îţi poate reaprinde râvna ta pentru Dumnezeu şi pentru lucrarea Lui.

Isaia 6.1-8

înflăcărat să adune oameni pentru Domnul

în capitolul acesta Isaia ne descrie experienţa lui cu Dumnezeu. La sfârşitul acestei experienţe profetul este în flăcări, gata să facă tot ceea ce îi cere Dumnezeu. înţelegând iertarea lui Dumnezeu şi eliberarea care i-a fost dăruită prin îndepărtarea nelegiuirii, Isaia este gata să lucreze pentru lumea din jur care avea nevoie de aceeaşi experienţă. Iată încă un om care pleacă din prezenţa Domnului schimbat radical. Nu este acesta un nou îndemn să ne facem timp şi să stăm înaintea lui Dumnezeu pentru îndepărtarea nelegiuirii şi aprinderea râvnei pentru El?

Exodul 3.1-4.17

Reaprins şi folosit pentru binecuvântarea poporului Nu ştim cu exactitate care a fost motivul, dar Moise apare la începutul cărţii Exodul ca un înfierbântat apărător al fraţilor săi. El apare deci ca un slujitor **înflăcărat.** Datorită felului în care procedează, Moise trebuie să fugă în Madian. Acolo, deşi a trăit o viaţă frumoasă, se pare că înflăcărarea lui pentru poporul Domnului s-a mai răcit. După 40 de ani Moise este căutat de Dumnezeu şi **reaprins** pentru a fi folosit eficient în lucrarea de eliberare a poporului. Aş vrea să urmărim **factorii care au contribuit la reaprinderea lui**

I. Ce face Moise ca să fie reaprins?

- **A avut Moise dorinţa de a se schimba ceva în soarta poporului?** La început Biblia arată că da şi cred că această dorinţă nu a dispărut.
- **A avut Moise dorinţa de a fi folosit?** Nu se spune aceasta. Se pare că nu a făcut nici o încercare de a schimba cu ceva soarta poporului. Oare de ce? Să fi fost convins că nu poate face nimic? Aceasta să fie motivaţia pentru care nu este gata să meargă atunci când îl trimite Domnul?
- **S-a văzut Moise capabil să facă această lucrare?** Categoric nu. El îi spune aceasta Domnului în repetate rânduri.
- **S-a lăsat folosit de Dumnezeu pentru această lucrare?** Da. în ciuda faptului că

se ştia incapabil, pleacă bazându-se pe puterea şi însoţirea lui Dumnezeu.
II. Ce face Domnul ca să îl reaprindă?
1. Se descoperă pe Sine într-un mod deosebit. Exodul 3.1-10 în această întâlnire, Dumnezeu îi spune lui Moise că El ne cunoaşte personal, că este sfânt şi că pretinde respect şi sfinţenie. El este Dumnezeul părinţilor lui şi cunoaşte starea reală a poporului Său. în acelaşi timp, îl asigură pe Moise că El are un plan deosebit pentru salvarea şi binecuvântarea acestui popor şi Moise este prins în împlinirea planului respectiv. în urma acestei discuţii, ne-am aştepta ca Moise să întrebe când trebuie să se apuce de lucru. în schimb, spre

surprinderea noastră, Moise vrea să îl convingă pe Dumnezeu că planul Lui este foarte bun, doar că nu este el omul potrivit pentru lucrarea respectivă.
2. Dumnezeu răspunde fiecărei scuze a lui Moise **Cine sunt eu?** - Eu voi fi cu tine
Eu **nu te cunosc** - Eu sunt Cel ce sunt
Nu au să mă creadă. Te voi echipa cu minuni pe care le vor crede 4.1
Nu **am vorbirea uşoară** - Cine a făcut gura omului? Eu voi fi cu gura ta şi te voi învăţa ce vei avea de spus.
Nu **vreau să merg** - Nu ai altă şansă...
3. Dumnezeu îl echipează cu tot ceea ce este necesar pentru lucrarea încredinţată
- îi spune exact cum să procedeze (Exodul 3.16) - îi oferă me todologie,
- îi spune care va fi atitudinea lor şi cum se va rezolva aceasta (Exodul 3.18-19),
- îi descrie măreţia desfăşurării evenimentului (Exodul 3.20) - îi oferă viziune,
- îl asigură că nu mai este în pericol (Exodul 4.19) - îi oferă asigurare,
- îl ajută să îşi pună familia în ordine. (Exodul 4.24) - îi oferă putere,
- i-1 oferă pe Aaron - îi oferă un colaborator.
Dacă unii dintre cei care citiţi aceste rânduri aţi fost odată înflăcăraţi pentru Domnul, dar acum sunteţi doar un fitil care fumegă, aş vrea să vă întrebaţi: de ce nu sunteţi gata să plecaţi în numele Domnului ca să înfăptuiţi lucrarea Lui? Nu auziţi chemarea? Consideraţi că nu sunteţi potriviţi pentru lucrare? Domnul ştie aceasta, dar cu toate acestea v-a ales să faceţi lucrarea în puterea Lui şi cu înţelepciunea Lui. Nu vreţi să vă implicaţi? Domnul ne va cere socoteală. Mă rog Domnului ca toţi cei care citiţi aceste rânduri să aveţi clar în minte că Domnul vrea să vă folosească şi să spuneţi acum cu bucurie şi încredere: Iată-mă, trimite-mă!...
Judecători 6.11-35
Nemulţumit de prezent, dar transformând prezentul
Ghedeon apare ca un tânăr **nemulţumit de prezent.** Situaţia poporului în care s-a născut a fost bună. Era timpul de pace după izbăvirea pe care a dat-o Domnul prin Debora. Probabil că a fost unul dintre adolescenţii care s-au bucurat de vestea bună adusă de mesagerii acelei biruinţe. După 40 de ani de pace, poporul său cade sub Madian. Situaţia prezentă era dezastruoasă. în această situaţie, Ghedeon se gândea atât la ceea ce a trăit el, cât şi la ceea ce a auzit de atâtea ori de la bătrânii poporului. De atâtea ori i s-a spus că poporul lui a avut un trecut glorios. Toate acestea nu pentru că el ar fi fost un popor deosebit, ci pentru că poporul lui avea un Dumnezeu deosebit. Acum Ghedeon era sigur că Dumnezeu i-a părăsit, dar nu pricepea de ce au fost părăsiţi de Dumnezeu şi lăsaţi în această tragedie. Nimeni nu ştie cât de mult s-a rugat şi cât de mult a fost frământat de aceste întrebări. Nimeni nu ştie cu exactitate cum şi unde şi-a exprimat el această nemulţumire. Cert este că îl găsim pe acest tânăr folosit

de Dumnezeu pentru a readuce vremurile de înviorare, de linişte şi de prosperitate în poporul său. Deoarece avem nevoie de o intervenţie similară în poporul creştin din lumea noastră, aş vrea să găsim răspunsuri la următoarele întrebări:
A avut Ghedeon dorinţa să se schimbe soarta poporului? Da.
întrebarea lui era: de ce nu se poate şi acum, dacă în trecut a fost posibil?
A avut dorinţa să fie folosit de Dumnezeu? Nu ştim. Probabil s-a gândit la el, dar a văzut că nu poate. Probabil s-a gândit la alţii, dar nu i-a găsit.
S-a văzut capabil să facă lucrarea respectivă? Nu. Când este trimis, el arată foarte clar că nu are nici o resursă care să îl facă în stare să împlinească mandatul respectiv.
A fost gata să accepte planul lui Dumnezeu? Da. Nu ştim ce a făcut înainte, dar atunci când Dumnezeu îl trimite să facă ceva, după ce se convinge că Dumnezeu i-a vorbit, Ghedeon se duce să împlinească porunca Lui.

Ce a făcut Dumnezeu ca să îl folosească pe Ghedeon?
Domnul 1-a căutat şi **i-a vorbit;** i-a confirmat că în el este o valoare pe care vrea să o folosească. Apoi L-a trimis să se apuce de lucru. Domnul îl asigură că **va fi cu el** şi îl va ajuta să împlinească misiunea încredinţată. Dumnezeu îi oferă semne pentru a-1 convinge pe Ghedeon că El este cel care îl trimite.
Ce a făcut Ghedeon să fie folosit de Domnul?
A fost sincer cu Dumnezeu. în versetul 13 Ghedeon spune deschis că nu crede în prezenţa Domnului cu ei. Dacă Domnul este cu noi... E adevărat că Domnul nu era cu ei, dar era cu el.
Se asigură că ceea ce a auzit vine cu adevărat de la Domnul. După ce Dumnezeu îi aduce vestea cea bună, Ghedeon se asigură că ceea ce a auzit vine cu adevărat din partea lui Dumnezeu. Vestea era prea frumoasă ca să fie adevărată. Părea ceva de domeniul fantasticului şi de aceea este foarte grijuliu ca nu cumva să fie ceva în imaginaţia lui şi nu în realitate. Noi trebuie să fim foarte atenţi ca nu cumva în ceea ce vrem să întreprindem să fie dorinţele noastre şi nu planul Lui.
Ascultă ceea ce îi spune Dumnezeu. Chiar dacă avea o anumită teamă, când Ghedeon este convins că provocarea vine de la Domnul, se apucă de lucru. Dacă provocarea vine din partea Domnului, atunci porneşte şi niciodată nu vei rămâne de ruşine. A împlini planul lui Dumnezeu nu a fost un lucru uşor. A implicat mult curaj, sacrificiu, risc, dar şi biruinţa a fost mare. Dumnezeu îi cere la început ceva mai mic, ca apoi să vină bătălia vieţii, lupta cea mare. Ghedeon a început în felul în care i-a cerut Dumnezeu, cu altarul din casa tatălui său.
Lucrează doar atunci când are confirmarea sau călăuzirea divină. Este interesant că pentru o nouă etapă, Ghedeon cere din nou confirmarea lui Dumnezeu. Marea grijă a lui Ghedeon era: nu cumva să fac ceva de capul meu şi să nu fiu asistat de prezenţa şi puterea lui Dumnezeu.
Sunt multe ocazii când suntem nemulţumiţi de prezent, chiar în domeniul spiritual. Ce poţi face când eşti nemulţumit de prezent?

1. îi poţi critica pe cei pe care îi consideri vinovaţi de ajungerea în starea aceasta
Vei găsi mulţi vinovaţi şi îi vei critica mult. La ce îţi va folosi aceasta? Va schimba critica ta pe oamenii respectivi sau situaţia respectivă?
2. Poţi critica prezentul şi pe cei care nu fac nimic pentru a-1 schimba
Şi în acest domeniu, vei avea mult de lucru. De asemenea, te vei întâlni cu multiplele scuze care mai de care mai bine motivate. Este de vină guvernul, preşedintele, păstorul, comitetul, dirijorul etc.

3. Poţi să te complaci în această stare şi să încerci să te obişnuieşti cu ea
Ştiţi că pentru vierme hreanul este plăcut? Obişnuinţa este a doua natură a omului. După un anume timp, ni se pare că a fi orb este normal şi că cei care văd bine sunt anormali.
4. Poţi să încerci evadarea din situaţia respectivă
Poţi alege să pleci în alt loc, chiar dacă doar pentru o vreme. Este exact ceea ce a făcut Elimelec în situaţia de criză din Israel.
5. Poţi încerca să faci ceva pentru schimbarea situaţiei Aceasta a făcut Ghedeon. Pentru aceasta:
- **Doreşte schimbarea.** Mai mult decât doreşti bogăţiile materiale, mai mult decât doreşti fericirea ta, mai mult decât doreşti viaţa, mai mult decât doreşti să apară zorii după noapte, doreşte binecuvântarea în poporul lui Dumnezeu.
- **Roagă-te pentru schimbare.** Cere aceasta lui Dumnezeu în particular şi în public. Cere-o cu bucurie şi cere-o cu lacrimi. Cere-o fiind gata să plăteşti preţul care se cere plătit. Cere-o cu credinţă, deoarece Dumnezeu doreşte schimbarea în bine. Cere-o cu insistenţă şi în meritele Domnului Isus.
- **Lasă-te schimbat de Dumnezeu**. Este mult mai greu să vină schimbarea la grămadă. Este bine dacă vine, dar dacă nu,începe cu viaţa ta. Poate că trebuie schimbat puţin. Poate că nu este tocmai ceea ce îţi doreşti. Poate că este greu să o accepţi şi nu îţi place ce metode

foloseşte Dumnezeu. Poate că nu îţi plac uneltele pe care le foloseşte sau alte lucruri. Indiferent cât de bine te-ai simţi sau nu, dacă vrei să fii folosit pentru binecuvântarea altora, aşează-te pe roata Olarului şi cere-I Lui să îţi dea forma pe care o doreşte.
- **Aşază-te la dispoziţia lui Dumnezeu pentru ca El să te folosească.** Lucrează acolo unde vrea El. Lucrează în lucrarea pe care o decide El. Aceasta poate fi mare sau mică, mai vizibilă sau mai în umbră. Priveşte ceasul lui Dumnezeu şi lucrează la timpul şi pentru timpul pe care îl decide El.
- **Colaborează cu cei folosiţi de Dumnezeu în schimbare.** Dacă vrei să fi folositor altora, fii de partea celor care sunt folosiţi de Dumnezeu pentru schimbare. Probabil niciodată nu vei fi tu cel din frunte. Probabil niciodată nu vei fi un Moise, Iosua sau Ghedeon. Nu uita însă că lângă toţi cei din frunte au fost oameni care au lucrat mult pentru transformările respective. Am convingerea că şi pe vremea lui Ghedeon au fost mulţi tineri care au dorit schimbarea. Dumnezeu a ales doar pe unul, pe Ghedeon! Ceilalţi nu s-au arătat nemulţumiţi, ci au fost alături de el. Zece dintre ei au fost alături de el în prima noapte când a dărâmat altarul lui Baal. Ce încurajare pentru Ghedeon. Ce durere pentru Moise că unii dintre conducători chiar nu au vrut să fie alături de el! El nu a vrut să fie cel ales, dar aşa a decis Domnul. Fii deci alături de cei din frunte şi vei avea o mare răsplătire. Dumnezeu te va folosi să transformi prezentul ce te nemulţumeşte într-un viitor frumos.

2 Cronici 34.14-33

Mai mult şi mai bine cu ajutorul Scripturii

împăratul Iosia începe bine, face lucruri frumoase şi se ocupă de Templu lui Dumnezeu. El este trezit prin citirea Scripturii şi prin credinţa în necesitatea împlinirii poruncilor lui Dumnezeu. Dacă vrem să fim treziţi de Domnul şi să experimentăm o nouă rededicare, atunci să citim Cuvântul cu atenţie şi cu multă credinţă. Să rugăm pe Duhul să ne redescopere Scriptura în felul în care ştie El. Scriptura poate aduce un aer proaspăt de revitalizare, care să ne transforme pe noi şi pe cei din jurul nostru.

Faptele 2.1

Transformaţi ca să transforme întreaga lume După convertire, ucenicii au fost în flăcări pentru Domnul Isus. Moartea Lui îi pune în încurcătură. învierea Domnului Isus aduce însă o transformare radicală. Acum au înţeles mai bine ca oricând că : Domnul Isus este Dumnezeu şi că trebuie să asculte mai mult de El decât de oricare altul. Această experienţă a întâlnirii cu Cel viu îi readuce în flăcări pentru El şi pentru lucrarea Lui. Urmează experienţa Rusaliilor. Acum sunt umpluţi de Duhul şi gata să transforme întreaga lume. Suntem gata să ne facem timp pentru o nouă întâlnire cu Isus cel viu? Este viaţa noastră plină de Duhul Sfânt? Dacă nu, suntem noi gata pentru o rededicare care să îi ofere Domnului o inimă întreagă indiferent de lucrarea pe care ar alege-o El pentru noi?

în cazurile amintite, am văzut că rededicarea oamenilor respectivi vine în urma unei întâlniri speciale cu Domnul şi în urma unei noi înţelegeri a Cuvântului Său şi a planului Său pentru viaţa lor. Suntem gata să ascultăm chemările Lui la o asemenea întâlnire? Suntem gata să deschidem din nou Cuvântul şi sufletul pentru a înţelege planul Său? Suntem gata să îl împlinim chiar dacă ne vedem incapabili?

Dacă în viaţa ta nu există această disponibilitate, atunci nu are rost să citeşti materialul care urmează. El nu este pentru tine, ci pentru aceia care îl iubesc pe Domnul şi sunt gata să se lase folosiţi de El nu pentru că ar fi deosebiţi, ci pentru că se încred într-un Dumnezeu care poate face totul din nimic. Mă rog lui Dumnezeu ca înainte de a parcurge materialul ce urmează să devii un om rededicat Lui şi lucrării Lui din ogorul încredinţat ţie! Ia-ţi acum timpul necesar pentru o discuţie cu Domnul şi când vei pleca dinaintea Lui vei fi un alt om.

n. Domnul provoacă şi ajută omul cheie din biserică la o nouă dedicare

Analizând viaţa unor biserici, suntem obligaţi să recunoaştem că nu în toate bisericile păstorul este omul cheie, adică nu păstorul

este cel care dă tonul. Dacă vorbim de biserici în care păstorul este tânăr şi la începutul lucrării, nu de puţine ori constatăm că în biserica respectivă există un om mai în vârstă care a condus lucrurile în biserică şi de care biserica este destul de legată. în cazul bisericilor mici şi acolo unde păstorul are mai multe biserici şi ajunge mai rar pe la ele, de obicei **există o persoană dintre localnici care joacă rolul de conducător.** Astfel stând lucrurile, dacă vrem să vorbim despre o revitalizare a bisericilor respective şi o rededicare a membrilor respectivi, atunci cu siguranţă trebuie să vorbim despre rededicarea şi **revitalizarea omului cheie** din biserica respectivă.

1. Importanţa acestui lucru

Nu de puţine ori în dorinţa noastră, a păstorilor, de a revitaliza biserica, suntem tentaţi să facem paşi mari cu întreaga biserică şi să uităm de importanţa şi influenţa anumitor oameni din biserică. Fără a vă descuraja, vreau să vă aduc aminte că diaconul sau prezbiterul unei biserici locale are un cuvânt cu greutate în procesul de rededicare şi de revitalizare. Dacă el este un om revitalizat şi dedicat şi dacă va dori revitalizarea bisericii, atunci va ajuta foarte mult. Dacă el nu va fi prins de acest duh al rededicării, s-ar putea ca tocmai el să creeze cele mai mari probleme. Pe de o parte nu trebuie să uităm că omul respectiv nu poate conduce pe alţii pe un drum pe care nu a pornit el însuşi. Dacă nu a gustat el frumuseţea unei vieţi bogate cu Domnul, nu va putea să îi îndemne şi să îi ajute pe alţii să ajungă acolo. Pe de altă parte, nu de puţine ori, el este un om iubit de popor. Să nu uităm că mai ales în cazul celor mai în vârstă, ei au fost acolo la multe bucurii şi necazuri. Oamenii respectivi au fost acolo la binecuvântări de

copii, la nunţi, la priveghiuri, la înmormântări. Diaconii au fost acolo când unii au avut nevoie de un anume sfat şi l-au dăruit cu plăcere. Ei au fost acolo cu mult înainte de a veni tu ca păstor în localitatea respectivă. Toate acestea faptul că el a purtat de grijă musafirilor care vizitau biserica şi faptul că nu de puţine ori ei au şi rudenii în biserică, fac ca oamenii din biserică să fie legaţi de ei. Mai mult, în general vorbind şi făcând aplicaţie la adunările noastre, cei

mai mulţi oameni sunt reticenţi la schimbare. Dacă pe lângă comoditatea lor, pe lângă teama lor de nou, pe lângă faptul că ei trebuie să schimbe ceva chiar în propria viaţă şi familie, se mai adaugă şi faptul că diaconul este împotriva unui proces de rededicare, şansele revitalizării în biserica respectivă sunt minime. A încerca să treci peste voinţa acestui om înseamnă de cele mai multe ori a crea partide, discuţii şi în final se poate ajunge la dezbinări care, în loc să revi-talizeze biserica şi să o ajute în evanghelizare, vor deteriora mărturia bisericii şi vor închide inimile oamenilor pentru multă vreme.

2. Cine se ocupă de rededicarea omului cheie ?

Fără să uităm că revitalizarea este lucrarea Duhului Sfânt, cred că la întrebarea aceasta există un singur răspuns: **păstorul rededicat.** Este datoria păstorului ca înainte de a se ocupa de alţii, să se ocupe de colaboratorul lui cel mai apropiat. Dacă a încerca să ducem biserica pe drumul revitalizării fără acest om este foarte greu, putem fi siguri că atunci când astfel de oameni sunt revitalizaţi, ei vor fi o mare binecuvântare pentru biserică şi un mare ajutor pentru păstor. Cred că este necesară următoarea precizare: Nu mă refer aici la acei oameni care au ajuns în funcţii de conducere în biserică, dar sunt incapabili sau poate chiar compromişi. Aceştia trebuie ajutaţi, dar ajutaţi să se pocăiască. Eu cred însă că în multe biserici mai mici,în fruntea bisericilor sunt oameni care au o anumită experienţă de lucrare, viaţa lor cu Dumnezeu este bună, dar nu au fost învăţaţi mai mult. Alţii poate că au îmbătrânit şi vârsta îşi pune o anumită amprentă pe viaţa şi activitatea lor. Suntşi din aceia, şi nu puţini, care în trecut au făcut lucrare frumoasă, dar au rămas legaţi de metodele ce au funcţionat bine cu zeci de ani în urmă şi nu se pot adapta nevoilor de slujire actuală. Indiferent care este starea lor, cred că este datoria noastră, a păstorilor, să îi ajutăm să vadă că exista o cale mai bună de a sluji biserica şi de a-L sluji pe Domnul. Această investiţie, deşi ne va cere timp şi efort, va fi răsplătită din plin. Personal cred că în cazul fiecărui diacon sau prezbiter pocăit, timpul necesar pentru revitalizare este mult mai mic decât cel de care credem noi că avem nevoie. Spun

aceasta, deoarece orice om pocăit ştie că se poate dărui mai mult Domnului şi cu înţelepciune de sus poate face mai mult şi mai bine pentru împărăţia Cerurilor.

3. Ce metode să folosim ?

Metodele de lucru pentru rededicarea omului cheie din biserică sunt multiple şi în general cunoscute. Ele sunt de fapt aceleaşi pe care le putem folosi cu fiecare om. Păstorul interesat în rededicarea şi revitalizarea diaconului sau a prezbiterului unei biserici pe care o păstoreşte va **începe** rugându-se **specific** pentru persoana respectivă. Apoi, va purta **discuţii în particular** cu persoana respectivă. în astfel de ocazii, îi va prezenta celuilalt dorinţa lui pentru o lucrare mai frumoasă în biserică, credinţa lui că lucrul acesta se poate realiza şi că în realizarea acestui lucru Dumnezeu vrea să îl folosească şi pe el. Astfel vor decide împreună să se roage, să se ajute şi apoi să lucreze. La vremea potrivită, vor hotărî ce este important să facă fiecare în particular şi ce pot şi trebuie să facă împreună. Aici se vor putea ridica întrebări, se vor putea sugera corectări. Atunci când amândoi stau deschişi înaintea lui Dumnezeu, se va

întări legătură lor sfântă care va fi binecuvântată de Domnul. După ce au decis ce au de făcut, păstorul va avea **discuţii împreună cu familia liderului respectiv.** Aceştia trebuie să ştie că păstorul şi cel din casa lor pleacă pe un drum nou şi că amândoi au nevoie de sprijinul lor. Ei, ca familie, trebuie să îi sprijine în rugăciune, să îi sprijine printr-o trăire demnă şi ei înşişi să devină următorii rededicaţi din biserica respectivă.
în căutarea păstorului de a-1 ajuta pe colaboratorul său, acesta nu are voie să uite **puterea exemplului personal.** Dacă el va fi cu adevărat rededicat şi înflăcărat pentru Domnul şi pentru lucrarea Lui, cu siguranţă că şi celălalt se va molipsi de aceasta.
Poate că în anumite ocazii vom găsi lucruri pe care din anumite motive nu le putem comunica direct diaconului sau prezbiterului din biserică. în astfel de cazuri cred că este important şi posibil să oferim celuilalt **anumite materiale bune** în domeniul respectiv. Citirea acestuia poate schimba lucrurile dorite sau măcar poate deschide discuţia în domeniul respectiv. Dincolo de

orice discuţie pe această temă, aş vrea tare mult să nu uităm importanţa **rugăciunii şi a postului pentru celălalt.** Noi ştim din experienţa personală că Cel care ne-a ajutat în rededicare şi revitalizare personală a fost Duhul lui Dumnezeu. El ne-a vorbit prin Cuvânt şi prin alte metode, El a pus în noi dorinţa aceasta şi tot El a făcut posibilă şi înfăptuirea. Dacă vrem cu adevărat ca diaconul sau prezbiterul biserici să se rededice Domnului şi lucrării Lui din biserică, atunci trebuie să-I spunem lucrul acesta concret şi insistent Domnului. ***4. Suntem vulnerabili şi supuşi greşelilor?*** în provocarea la rededicare şi în revitalizarea omului cheie, ca în orice alt domeniu, se pot face şi greşeli. Acestea pot veni pe două planuri. Pe de o parte trebuie să vorbim despre greşelile din viaţa păstorului. în cazul acestuia, fie că el nu îşi face timp şi nu încearcă să îl revitalizeze, fie că aşteaptă rezultate peste noapte sau nu ţine cont de personalitatea şi darurile celuilalt. Personal cred că dacă vom ţine în minte faptul că Domnul a lucrat în timp la viaţa noastră, vom fi mai îngăduitori şi mai răbdători cu cel de lângă noi.
în viaţa omului cheie greşelile se pot concretiza în lipsa interesului în schimbare sau în lipsa cooperării cu păstorul în acest proces. Ei pot să interpreteze greşit dorinţa păstorului şi uneori chiar să îl acuze că vrea să ducă biserica pe un făgaş nou care s-ar putea să creeze probleme
Indiferent cât de uşor sau greu ar fi acest lucru, rededicarea omului cheie este un lucru deosebit de important. Dacă investim înţelept, dacă se aşteaptă cât trebuie şi dacă ne încredem în Dumnezeu, rededicarea se va realiza spre binele tuturor şi spre gloria lui Dumnezeu.
Aplicaţie practica!
Dacă eşti păstor într-o biserică mai mică, încearcă sâ identifici cine este omul care are influenţă în biserica respectivă. Roagă-te chiar acum pentru el. Cere Domnului să îl cerceteze şi să pregătească discuţia voastră. Gândeşte-te de unde ai putea porni discuţia despre

rededicarea lui. Probabil că cel mai bine este să îi vorbeşti despre intenţia ta pentru biserică şi despre rededicarea ta. Apoi explică-i cât de important este ca el să te ajute şi să dea tonul în biserică la rededicarea tuturor. S-ar putea ca Domnul să îl facă pe el să deschidă discuţia despre biserică. Foloseşte această ocazie şi apreciază tot ceea ce a făcut el pentru biserică. Spune-i că rededicarea lui îl va ajuta la împlinirea multor vise

personale pentru biserică.
Dacă eşti prezbiter sau diacon într-o biserică, opreşte-te şi cere Domnului să îţi arate ce trebuie să faci în rededicarea ta. Cercetează Cuvântul, discută cu familia şi discută cu păstorul bisericii. Spune-i dorinţa ta de a te dărui Domnului pentru o lucrare specială cu tine şi cu biserica voastră. Dacă eşti într-o biserică numeroasă, poţi discuta cu alţi lucrători despre dorinţa ta de rededicare. Oricare ar fi cazul tău, nu încerca să faci lucruri pentru rededicarea altora până nu ai luat tu această decizie.
Dacă eşti păstor într-o biserică mai numeroasă, probabil că nu vei putea identifica un om cheie, ci mai mulţi, poate chiar întregul comitet. Dacă toţi oamenii din comitet sunt oameni cu influenţă, atunci lucrează cu tot comitetul. Dacă prezbiterii şi diaconii sunt oamenii cu influenţă, atunci lucrează cu ei, aşa cum vei vedea că trebuie lucrat cu oamenii din comitet.

HI. Domnul provoacă şi ajută comitetul bisericii la o nouă dedicare

O dată ce păstorul şi omul cheie au luat decizia rededicării, Dumnezeu îi poate folosi la rededicarea celorlalţi membri din comitetul bisericii. Vorbim aici în principal despre rededicarea prezbi-terilor, a diaconilor şi a altor câteva persoane cu rol important, cu rol de conducere. Afirm din capul locului că aceasta este o lucrare grea. Greutatea aceasta poate veni din două direcţii. Pe de o parte, acest proces poate fi îngreunat din cauza păstorului. El poate greşi fie că nu îşi face timp şi nu încearcă re vitalizarea acestor oameni, fie că aşteaptă rezultate peste noapte sau nu ţine cont de personalitatea şi de darurile fiecăruia. Pe de altă parte procesul poate fi îngreunat şi de

membrii comitetului. Unii din aceştia nu sunt interesaţi în schimbare, alţii nu vor să asculte, iar unii pur şi simplu nu vor să se schimbe. Chiar dacă procesul pretinde muncă, dacă se lucrează înţelept şi cu răbdare, în final ea va aduce multă binecuvântare atât păstorului cât şi întregii biserici. Probabil că unii consideraţi că mergând în felul acesta procesul revitalizării merge prea încet. Eu m-aş bucura ca în cazul bisericii voastre el să se realizeze peste noapte, dar dacă nu va fi aşa, atunci vă rog să daţi mare atenţie acestui pas. Spun aceasta din câteva motive:
- **comitetul are influenţăm biserică.** Trebuie să recunoaştem că cei din comitet au şi trebuie să aibă o anumită influenţă în biserică. Ei influenţează prin familiile lor, prin legăturile lor, prin prieteniile lor şi prin mesajele lor. Dacă aceşti oameni se vor rededica şi vor fi revitalizaţi, vor influenţa în această direcţie. Merită deci să petrecem timp cu ei în convingerea pentru rededicare.
- **comitetul are un rol important.** Oamenii din comitet sunt aleşii bisericii. Ei trebuie să ia decizii şi să vegheze la împlinirea lor. Ei motivează biserica la lucrări bune şi veghează să nu denaturăm spre căi greşite.
- **experienţele din trecut ne cer să fim atenţi.** Cei care au o anumită vechime în biserică au ajuns să vadă succesul pe care îl are o lucrare când este susţinută de păstor şi de comitet şi ce se întâmplă când păstorul şi comitetul încearcă să ducă biserica pe drumuri diferite.

Acum că am văzut din nou că rededicarea comitetului este importantă, este normal să ne întrebăm, **cine lucrează la aceasta?** Aş începe vorbind în general şi afirmând că păstorul rededicat este cel care trebuie să se ocupe de membrii comitetului. înainte de a fi conducătorul lor la orele de comitet, el este păstorul lor. Aceasta înseamnă că el trebuie să se ocupe de sufletul lor şi de condiţia lor spirituală. Să nu uităm însă că în bisericile mici păstorul ajunge mai rar acolo şi rolul principal revine persoanei cheie de la faţa locului. Acum că păstorul s-a ocupat de omul cheie, este normal z& acesta să-i

conducă pe cei din comitet spre o viaţă dedicată. în concluzie revitalizarea comitetului este un proces în care trebuie să se implice atât **păstorul cât şi omul cheie din biserica respectivă.**
Fiind convins că fiecare păstor doreşte revitalizarea comitetului sau a comitetelor bisericilor pe care le slujeşte îmi permit să ofer păstorilor câteva sugestii concrete pentru atingerea acestui scop. Ca păstor:
- **roagâ-te pentru fiecare dintre ei.** Rugăciunea le va pregăti inima pentru discuţii. Rugăciunea îi va face să fie deschişi la voia lui Dumnezeu. Numai Dumnezeu îi poate transforma şi trebuie să îi cerem aceasta cu insistenţă.
- **discută cu ei în particular.** Vorbeşte-le despre nevoia şi posibilitatea rededicării. Să nu-ţi fie greu să le spui fraţilor că sunt aspecte care nu funcţionează bine. Dacă nu spui lucrul acesta acum, ele se vor vedea mai târziu, dar va fi mult mai greu să le schimbi. Nu spune nimic în mod acuzator. Ia lucrurile aşa cum sunt. Nu critica pe cei din trecut, ci observă realitatea aşa cum este. „Zidurile sunt dărâmate şi porţile sunt arse de foc". Poate că unii vor spune că tu eşti de vină şi în unele cazuri s-ar putea să aibă dreptate chiar dacă nu acolo unde cred ei. Nu pierde timpul să găseşti ţapi ispăşitori pentru prezent. Prezintă-le dorinţa ta spre rededicare şi arată-le în detaliu avantajele unei asemenea biserici. Apoi arată-le rolul lor şi nevoia de a se rededica.
- **discută cu ei public**. Din nefericire multe comitete se întâlnesc doar atunci când au probleme, şi se pare că unii le au săptămânal. Atunci ei au un scurt moment de rugăciune şi apoi multe ore de dezbatere şi frământări. Cred că ar fi mult mai înţelept ca cei din comitet să se întâlnească şi pentru bucurie. Ei pot să se întâlnească pentru rugăciune şi pentru studiul Cuvântului. Aceasta va elimina multe din problemele cu care se confruntă. Chiar în bisericile mari unde sunt probleme în fiecare săptămână ar trebui să fim atenţi şi prima parte a întâlnirilor de comitet să fie pentru rugăciune şi pentru Cuvânt. Timpul petrecut astfel va rezolva multe din discuţiile în plus de mai târziu. Dacă vrei rededicarea comitetului, atunci faceţi din

întâlnirile de comitet întâlniri spirituale. Faceţi-vă timp să vorbiţi pregătit, biblic şi argumentat despre nevoia rededicării. Asigură-i că nu ai scopuri ascunse. Explică-le că rededicarea poate avea multe aspecte şi că fiecare trebuie să se rededice doar acolo unde consideră necesar. Este foarte important să accentuezi faptul că rededicarea nu înseamnă că până acum nu au fost ceea ce trebuie. Chiar dacă ei au trăit cu atenţie, rededicarea înseamnă un pas înainte în relaţia cu Domnul sau o dedicare pentru o altă lucrare sau pentru aceeaşi lucrare, dar la un nivel mai înalt.
- **fii pregătit întotdeauna.** înainte de a discuta cu ei un anumit aspect, parcurge drumul în gând. încearcă diferite situaţii şi metode. Ridică întrebări incomode şi vezi ce poţi răspunde. Nu te lăsa atras în curse de administraţie la grămadă sau în afirmaţii de genul că trecutul nu ar fi fost bun. Fă o listă cu toate lucrurile pozitive din biserică şi apreciază-le. Vezi care sunt lucrurile care nu sunt bune şi discutaţi cum le-aţi putea înlătura prin rededicare şi organizare.
- **oferă-le un bun exemplu personal.** Lasă-i să vadă că eşti altfel. Explică-le ce noutăţi aduce dedicarea ta. Ajută-i să vadă că este avantajos să treacă prin acest proces.
- **roagă-te şi posteşte împreună cu ei**. Provoacă-i la rugăciune zilnică pentru subiectul acesta. Stabiliţi împreună zile de post şi rugăciune pentru rededicarea comitetului.
- **studiaţi împreună Cuvântului lui Dumnezeu.** Alegeţi acele pasaje ce prezintă

cazuri de rededicare. Cere-le să caute pasaje de acest gen şi studiaţi-le împreună.
- **oferă-le material scris.** Ceea ce discutaţi se poate uita relativ uşor. Ceea ce scrii rămâne şi poate fi studiat şi acasă.
- **oferă-le literatură adecvată.** Cumpără pentru ei o carte care te-a ajutat şi roagă-i să o citească. Apoi comentaţi împreună lucrurile importante şi luaţi decizii concrete.
- **discută cu familia lor.** Explică-le şi lor viziunea şi strategia. Arată-le cât de important este ca familia să le ofere celor din comitet sprijinul atât prin rugăciune cât şi prin încurajare.

- **sărbătoreşte deciziile rededicării.** Nu presupune că cineva s-a dedicat dacă nu o mărturiseşte. în momentul în care cineva îşi mărturiseşte rededicarea, crede şi sărbătoreşte decizia respectivă. Apoi ajută-1 pe celălalt să se ţină de hotărâre şi să înainteze în dragoste şi în lucrul lui pentru Domnul.
- **discută cu biserica să îşi facă partea ei.** Biserica se poate angaja în post şi rugăciune pentru aceasta. Este important să nu chemăm biserica la post şi rugăciune decât după ce am reuşit să convingem comitetul de nevoia revitalizării şi după ce am luat decizia de a implica biserica. Altfel comitetul poate interpreta că a fost ocolit sau chiar umilit înaintea bisericii şi reacţia va fi neplăcută.
- **rabdă, rabdă şi iar rabdă.** Nu te lăsa descurajat. Fii deschis pentru surprize. Fii deschis pentru necredinţă sau chiar pentru împotrivire. Vei vedea că reacţiile oamenilor pot fi neaşteptate. Iubeşte-i pe toţi şi lucrează cu credinţă pentru rededicarea fiecăruia. Gândul şi rugăciunea ta trebuie să fie de a nu pierde pe nici unul dintre ei. Dacă unii iau decizia înaintea altora, lucraţi toţi, fără a fi pisălogi sau a poza sfinţi, la rededicarea celorlalţi.
- **vorbeşte cu convingere.** Trebuie să le prezinţi viziunea cu elan, cu claritate şi cu înflăcărare.
- **fii concret.** Când spui ceva, să fii specific. Când ceri ceva trebuie să ştii exact ce să le ceri.
- **nu uita să depinzi de Dumnezeu.** El poate şi trebuie să te menţină înflăcărat. El te ajută în lucru. El îţi dă ajutorul pentru fiecare situaţie.
- **foloseşte ajutorul omului cheie.** Nu uita că ai lucrat la revitalizarea lui ca să poţi lucra împreună cu el la rededicarea şi revitalizarea celorlalţi. Să nu cumva să mergeţi pe drumuri diferite. Nu îl lăsa să uite sau să se răcească în rededicare. El trebuie să îl susţină pe păstor şi să îl ajute. El trebuie să lucreze şi tu trebuie să îl ajuţi să te ajute.
- **nu folosi cuvinte clasice pentru lucruri noi.** Oamenii interpretează cuvintele funcţie de ce ştiu şi nu funcţie de ceea ce le

spui tu. Prin urmare, evită cuvintele folosite greşit într-un anume sens, dacă vrei să transmiţi cu ele un alt mesaj. Spre exemplu, nu vorbi de organizare în grupe de studiu prin case dacă ei au avut **o** experienţă negativă cu acestea. Tu poţi vorbi de integrarea într-un grup de prieteni care să se susţină reciproc la rededicare şi sfinţire. Uneori schimbarea unui cuvânt schimbă întreaga atitudine.
- **lucrează cât este necesar.** Lucrarea aceasta nu trebuie să te epuizeze, dar nici nu se poate face sporadic. Cu unii oameni va fi suficient să vorbeşti la întâlniri. Cu alţii va trebui să discuţi mai mult şi de multe ori în particular. Investeşte înţelept şi cu nădejdea că Domnul va aduce rezultate.
- **cere decizii concrete faţă de lucruri concrete**. De multe ori constatăm cu durere că deşi avem acelaşi scop vedem lucrurile diferit. Toţi dorim să fim pocăiţi, dar

rămânem surprinşi să constatăm că înţelegem pocăinţa diferit. Cred că acum este momentul să faceţi împreună **un portret al omului pocăit şi dedicat.** O dată ce aţi ajuns să îl creionaţi aşa cum îl cere Scriptura, cereţi decizi concrete funcţie de acesta. O dată ce oamenii din comitet au luat decizia rededicării, cere-le să comunice această decizie cu familiile lor şi să le ceară şi lor ajutorul. Ajută-i la aceasta comunicând şi tu cu familiile lor. Apoi, stabiliţi o ocazie în care comitetul îşi va mărturisi rededicarea în faţa bisericii, cerând sprijinul lor în rugăciune şi provocându-i să îi urmeze. Fă din această ocazie o zi de mare sărbătoare astfel ca biserica să înţeleagă pozitiv acest lucru şi să îi felicite pe cei din comitet pentru un astfel de gând şi pentru o asemenea decizie.

Aplicaţie practică!

Ca păstor eşti în faţa unei lucrări foarte mari. Roagă-te fierbinte ca Domnul să-ţi dea înţelepciunea necesară. Pregăteşte-te temeinic şi apucă-te de lucru. De acum înainte, cel puţin câteva luni de zile, vei fi cu mâinile pline. Nu îţi propune alte lucruri, pentru că nu vei avea timp pentru altceva.

Dacă la capitolul anterior nu ţi-am mărturisit prea multe deoarece în cazul meu am lucrat cu un păstor interesat în revitalizare, acum cred că este benefic să îţi împărtăşesc câteva lucruri pe care le-am făcut în biserica în care slujesc. Fac precizarea că lucrurile acestea le-am făcut după ani de încercare în revitalizarea bisericii, după un timp special de post şi rugăciune cu biserica şi după ce m-am rededicat lui Dumnezeu pentru o nouă slujire în biserica locală. Iată câteva din materialele pe care le-am oferit celor din comitetul bisericii, materiale din care bineînţeles am omis ce trebuia omis.

Primul material oferit membrilor din comitet

Iubiţi fraţi colaboratori,

în urma timpului meu petrecut cu Dumnezeu, în urma rugăciunilor şi deciziei bisericii şi în urma discuţiilor noastre, am decis să vă comunic următoarele:

1. Ca păstor al acestei biserici voi încerca să folosesc harul lui Dumnezeu ca să canalizez darurile mele şi ale fiecărui colaborator pentru a face din Biserica noastră **o biserică plină de oameni pocăiţi şi dedicaţi.** Dacă aş face referire la o frază folosită anterior, îmi doresc tare mult ca biserica noastră să devină **o biserică plină cu oameni plini de Duhul lui Dumnezeu.** Din înţelegerea pe care o am despre Biserică din Scriptură, consider că aceasta este starea normală pentru fiecare biserică. **Adunarea celor mântuiţi nu se referă la o biserică plină cu oameni desăvârşiţi, ci la o biserică plină de oameni pocăiţi cu adevărat.** Sunt convins că o asemenea biserică îşi poate sluji bine membrii ei. Cred că o asemenea biserică va influenţa alţi creştini şi alte biserici. în ciuda a ceea ce vedem că se întâmplă astăzi în viaţa multor biserici, sunt convins că se poate arăta un nou tip de biserică. Ca părinte, aş vrea să ne creştem copiii într-o altfel de biserică. Ca mântuit, aş vrea să demonstrăm creştinilor formali şi lumii că se poate trăi frumos şi la sfârşitul veacurilor. Ca păstor, mi-ar plăcea să pot arăta colegilor că printr-o păstorire diferită se pot obţine rezultate diferite.

2. Pentru realizarea acestui ideal în limita posibilităţilor voi oferi bisericii atâta timp cât va Gnecesar. Din punctul meu de vedere, cred că este foarte important ca timpul pe care îl am să fie investit în următoarele domenii:

a. Să încerc să vă fiu model în toate domeniile.

b. Să vă aduc Cuvântul lui Dumnezeu proaspăt, curat şi relevant. Aceasta are în vedere în primul rând amvonul, dar voi avea în vedere şi orele de tineret, serviciile de înmormântare, precum şi anumite studii. Proporţia urmează să o discutăm separat.
c. Să conving biserica să accepte viziunea aceasta şi să urmeze strategia propusă. Sunt convins că aceasta nu o voi putea face imediat pentru toţi, ci în timp, oamenii adăugându-se unul câte unul.
d. Să urmăresc împlinirea idealului propus. Pentru aceasta, în primul rând voi încerca să vă ajut pe dumneavoastră şi pe ceilalţi lucrători să îi slujiţi pe cei din biserică. Voi încerca în primul rând **să păstoresc pe cei care decid să îi păstorească pe alţii.**
e. Să iniţiez şi să concretizez anumite lucruri care să îi facă pe oameni să dorească membralitatea la Biserica noastră. Ex.: să ţin un studiu despre viaţa de familie, să facem o săptămână de evanghelizare deosebită, să ne implicăm în proiecte misionare locale sau în alte zone etc. Altfel spus, consider că trebuie să stau în fruntea turmei, cu ochiul deschis la nevoile turmei şi cu urechea plecată la glasul Domnului, singurul care poate soluţiona nevoile reale alte Turmei Sale.
3. Consider că putem atinge acest ideal, bazându-nepe ajutorul lui Dumnezeu, implicând fiecare membru al bisericii şi urmând o strategie bine definită. Aceasta ar trebui să urmeze cursul următor:
a. să se formeze în biserică un grup de oameni pocăiţi şi dedicaţi la care să se poată adăuga alţi pocăiţi dedicaţi. Convingerea mea este că grupul respectiv trebuie să se formeze din actualul comitet al bisericii. Aceasta ar însemna concret ca cei care sunt pocăiţi să îşi reînnoiască dedicarea, iar cei care trebuie să facă anumite schimbări să le facă imediat, cu seriozitate şi bucurie. Pentru aceasta

vom avea nevoie de un timp, în care să redefinim ce înseamnă să fim pocăiţi cu adevărat. Aşa cum societatea încearcă să redefinească pentru generaţia tânără ce înseamnă a fi om, consider că şi noi, în lumina Bibliei, trebuie să redefinim pentru noi şi pentru Biserică ce înseamnă să fim pocăiţi şi dedicaţi. Acesta este de fapt rostul discuţiilor pe teme biblice purtate la comitet. După ce am decis dacă vrem sau nu să fim acel grup (convingerea mea este că toţi avem nevoie de o nouă dedicare şi la un nivel superior celei actuale), va trebui să definim în mare, dar şi foarte practic **profilul unui om pocăit şi dedicat** cu asemănările şi diferenţele inevitabile. Acceptând profilul acesta, vom comunica bisericii decizia noastră şi îi vom cere să se alăture şi să ne sprijine.
b. Grupul de oameni dedicaţi să lucreze la dedicarea lucrătorilor din biserică
Aceasta înseamnă:
1. Să facem împreună o listă cu familiile lucrătorilor,
2. Să decidem rolurile noastre în provocarea lor. Fiecare trebuie să facă ceva funcţie de darul pe care îl are şi slujba pe care o are,
3. Să ne rugăm special pentru ei şi pentru noi,
4. Să decidem felul în care îi abordăm şi ce le spunem în particular,
5. Să avem o discuţie cu ei (un număr limitat de familii). în această discuţie să le explicăm încă o dată ce vrem pentru biserică şi strategia noastră. Să le mărturisim încă o dată rededicarea noastră. Să le prezentăm tabloul unui creştin pocăit şi dedicat (caracter şi lucrare),
6. Să le cerem luarea şi mărturisirea unei decizii personale în ce priveşte o nouă dedicare, care trebuie să fie mai adâncă. Aceasta trebuie să cuprindă: caracterul, familia şi lucrarea fiecăruia. Familiile care iau decizia dedicării vor fi încurajate,

organizate şi vor avea ocazia să depună o mărturisire despre noua lor hotărâre.
c. Lucrătorii rededicaţi să se focalizeze spre adăugarea altor familii. Având în vedere că nu dorim şi nici nu credem într-o lucrare centralizată doar în jurul păstorilor, aceste familii pot forma deja X

grupe a câte N familii. Aceste grupe vor avea un conducător şi vor avea principii minime de asociere. De acum înainte, comitetul bisericii nu va mai fi nevoit să se întâlnească în plen cu următoarele familii, deoarece aceste întâlniri pot avea loc cu un păstor şi familiile din grupa respectivă sau doar cu familiile din grupa respectivă. La fiecare, întâlnire indiferent unde are loc întâlnirea, se va urma aceeaşi procedură. Se va prezenta viziunea bisericii, se va prezenta strategia bisericii (un rededicat aduce un alt rededicat), se va mărturisi dedicarea celor care fac parte deja din grupa respectivă, se va prezenta tabloul biblic al unui om pocăit şi dedicat. în final, în urma discuţiilor şi rugăciunilor, se vor cere decizii individuale şi apoi va urma mărturisirea lor publică. Cei care au mărturisit grupului decizia dedicării şi acceptarea organizării şi a implicării vor avea ocazia să mărturisească lucrul acesta şi în biserică. (Ocaziile acestea pot fi folosite şi la exprimarea unor păreri de rău faţă de anumite lucruri din viaţa personală care au afectat imaginea şi lucrarea bisericii.)
d. Grupele să îşi slujească membrii, să se mărească şi să se multiplice. Vom decide un număr maxim de familii pentru fiecare grupă, urmând ca atunci când se va ajunge la numărul maxim să se ia o decizie de multiplicare. Mărirea se va face nu doar prin adăugarea de noi familii din biserică, ci şi prin adăugarea noilor convertiţi. O dată ce grupele se vor organiza, vor avea în obiectiv şi ajutarea membrilor în evanghelizarea personală şi evanghelizarea organizată.
Precizări necesare:
1. **Lucrăm cu familiile.** Pei cei care sunt singuri îi considerăm ca familie deoarece aceasta le este familia. Cei care au membri nepocăiţi sau care nu vor accepta rededicarea trebuie primiţi pentru a fi ajutaţi.
2. Vom avea o mai mare grijă de bolnavi, văduve, săraci etc. Aceştia nu vor fi ocoliţi sau neglijaţi.
3. Nu avem voie să uităm pe nimeni. Intenţia nu este să scăpăm de anumiţi oameni sau de anumite familii, ci să îi ajutăm pe toţi să se rededice.

4. Pe măsură ce înaintăm va trebui să luăm anumite decizii cu privire la evanghelizare, misiune, creşterea copiilor etc.
5. Unele lucrări tradiţionale vor suferi datorită faptului că ne vom focaliza spre împlinirea scopului.
6. Oamenii implicaţi în formaţiile bisericii vor fi trataţi ca familie la dedicare, dar mai târziu vom vorbi şi despre rededicarea formaţiei ca întreg. Se va discuta cu fiecare în parte ce înseamnă aceasta.
7. Trebuie să ne aşteptăm şi la împotrivire. Tradiţionaliştii vor fi primii care se vor opune. Nu este exclus să avem parte şi de ironia altor biserici.
8. în fiecare pas şi domeniu vom pune mare accent pe rugăciune şi post. Ajutorul lui Dumnezeu şi transformarea Duhului sunt vitale pentru lucrarea de rededicare.
9. **Serviciile bisericii vor fi adaptate scopului**. Dacă va fi nevoie să schimbăm ceva vom face în aşa fel încât închinarea să fie mai plăcută lui Dumnezeu şi mai accesibilă oamenilor.
10. Dedicarea pretinde anumite decizii care cer pentru o vreme un efort special.

Vezi timpul lui Ezra, Neemia etc.
Materialul acesta, cu unele mici modificări, a fost oferit fiecărui membru din comitet. în săptămâna care a urmat am discutat în detaliu acest material. Trebuie să vă mărturisesc că a fost foarte greu să ne abatem de la problemele tradiţionale şi să intrăm în acest subiect. A fost destul de greu să menţinem discuţia la subiect, deoarece fiecare avea ceva de discutat din „urgenţele" zilei. Chiar dacă întâlnirea a fost anunţată, unii membri din comitet au lipsit. Cu aceştia am discutat materialul a doua zi. La sfârşitul discuţiilor, am cerut fiecăruia să decidă dacă este gata să se implice sau nu în această lucrare. M-am bucurat să constat că principial majoritatea membrilor din comitet au luat decizia rededicării. în urma observaţiilor pe marginea discuţiilor cu fraţii şi având în vedere că până la următoarea întâlnire am decis să ne ocupăm de tabloul unui om pocăit şi dedicat, am dat membrilor din comitet următorul chestionar:

Dragii mei colaboratori,
Vă mulţumesc frumos şi vă felicit pentru decizia luată. Pentru eficienţa discuţiilor viitoare, vă rog frumos să vă faceţi timp şi să răspundeţi la următoarele întrebări:
1. Care este scopul existenţei Bisericii noastre?
2. Care este viziunea noastră pentru Biserica în care slujim?
Sunteţi de acord cu ea?
3. Care este strategia propusă de păstorul Bisericii?
Acceptaţi strategia?
Credeţi că va funcţiona?
Sunteţi gata să investiţi în realizarea ei?
4. Care sunt primele lucruri pe care credeţi că le aşteptăm de la dumneavoastră ca membru în comitet?
Sunteţi gata să le faceţi?
5. Care consideraţi că sunt lucrurile absolut necesare în viaţa unui om pocăit şi dedicat?

6. Care sunt diferenţele absolut normale între cei pocăiţi şi dedicaţi?
în întâlnirea următoare, am discutat chestionarul, cu precizările respective şi apoi am lucrat împreună la tabloul omului pocăit şi dedicat. Eu am adunat sugestiile fiecăruia urmând să creionez un tablou care să cuprindă principial toate aspectele amintite. Pentru următoarea întâlnire am mai oferit un material nou, care avea menirea să mă asigure că toţi am înţeles bine şi clar direcţia înspre care mergem precum şi rolul nostru în menţinerea direcţiei respective.
Iubiţi fraţi colaboratori,
îmi place să cred că în urma discuţiilor noastre de până acum am convenit la următoarele lucruri despre biserica din care facem parte:
Scopul bisericii: Biserica Creştină Baptistă „Speranţa" Arad există să îl glorifice pe Dumnezeu, prin zidirea în Trupul lui Cristos a fiecărui membru mântuit şi prin chemarea intensă şi diversificată la mântuire a tuturor celor păcătoşi din oraşul Arad. Altfel spus, dorim să îl glorificăm pe Dumnezeu şi să ne slujim cât mai bine şi mai biblic semenii.
Viziunea bisericii: Cu ajutorul lui Dumnezeu, ne dorim **o biserică plină cu oameni plini de Duhul lui Dumnezeu.** în alţi termeni, ne rugăm lui Dumnezeu şi muncim pentru: **O biserică plină cu oameni pocăiţi şi dedicaţi.** (închinarea şi activităţile unei astfel de biserici decurg în mod normal, natural şi logic din portretul omului pocăit şi dedicat.)

Strategia bisericii:

1. Dumnezeu, prin Cuvânt şi alte mijloace specifice, **motivează păstorii la o dedicare nouă** pentru Dumnezeu şi pentru lucrarea Lui din Biserica „Speranţa".

2. Dumnezeu, prin Cuvânt, prin păstorii rededicaţi şi prin alte mijloace, specifice, **motivează comitetul la o dedicare nouă** pentru Dumnezeu şi pentru lucrarea Lui din Biserica „Speranţa".

3. Dumnezeu, prin Cuvânt, prin păstorii rededicaţi, prin comitetul rededicat şi prin alte mijloace, specifice **motivează lucrătorii bisericii la o dedicare nouă** pentru Dumnezeu şi lucrarea Lui din Biserica Speranţa.

4. Dumnezeu, prin Cuvânt, prin păstorii rededicaţi,prin comitetul rededicat, prin lucrătorii rededicaţi şi prin alte mijloace specifice, **motivează toţi membrii bisericii la o dedicare nouă** pentru Dumnezeu şi lucrarea Lui din Biserica Speranţa. (Lucrarea aceasta va începe din familia fiecăruia şi va avea în vedere pe absolut fiecare membru indiferent de starea lui fizică şi spirituală.)

5. Dumnezeu ajută membrii rededicaţi:

a. să organizeze biserica,
b. să înflăcăreze închinarea publică,
c. să aibă grijă de maturizarea credincioşilor,
d. să ajute şi să eficientizeze slujirea fiecărui segment din biserică,
e. să impulsioneze şi să organizeze evanghelizarea,
f. să direcţioneze corect dărnicia, misiunea etc.

O astfel de activitate ne va ajuta să avem un **comitet cu oameni** dedicaţi, competenţi, disponibili şi maturi. Lucrând astfel în afara bisericii, vom ajunge la o trăire biblică, iar în biserică la o închinare vie, plăcută Domnului şi fraţilor. Parcurgând acest drum,**formaţiile muzicale** vor fi mai dedicate şi vor sluji cu mai multă competenţă. **Tineretul bisericii** va fi numeros, organizat, entuziasmat, pocăit, activ şi respectuos. **Familiile bisericii** vor fi bune, organizate, implicate şi active. **Bătrânii din biserică** vor fi învioraţi, activi, organizaţi şi vor sluji ca model pentru ceilalţi. **Copiii bisericii** vor creşte într-o atmosferă sfântă şi cu principii biblice şi sănătoase. **Vizitatorii bisericii** vor fi primiţi cu bucurie, vor fi cercetaţi şi transformaţi. Dărnicia bisericii va creşte, evanghelizarea şi misiunea vor lua noi proporţii, societatea va fi slujită, Dumnezeu va fi mulţumit şi noi vom fi bucuroşi şi binecuvântaţi.

Materialul mai sus menţionat a fost înmânat fiecărui membru din comitet, şi a fost discutat în detaliu. Apoi am început să discutăm în mod concret despre imaginea omului pocăit şi dedicat. După multe discuţii bazate pe învăţătura Scripturii, în întâlnirea aceasta am ajuns să conturăm următorul tablou:

înţelegerea comitetului Bisericii Baptiste „Speranţa" despre omul pocăit şi dedicat

A. Caracteristici comune în viaţa oamenilor pocăiţi şi dedicaţi:

1. Este sigur de naşterea din nou. Aceasta înseamnă că şi-a recunoscut păcatele, s-a pocăit de ele, şi-a mărturisit întoarcerea la Domnul şi credinţa în Jertfa Domnului Isus în botez, iar de atunci a încercat să trăiască o viaţă cât mai plăcută lui Dumnezeu.

2. Este vizibil schimbat. întoarcerea la Dumnezeu i-a schimbat gândirea, dorinţele şi activităţile. El este caracterizat de: bunătate, răbdare, înţelepciune, dragoste, sfinţenie, altruism etc. Dorinţa lui este să fie în voia lui Dumnezeu, după modelul lui Isus Cristos.

3. Este bucuros că s-a pocăit. El nu regretă pocăinţa şi nici intrarea în biserică. El nu se sf ieste să arate diferenţele pozitive faţă de lumea păcătoasă în care trăieşte.

4. Este dornic să crească. Urmăreşte cunoaşterea lui Dumnezeu şi caută maturizarea spirituală.
5. Crede întreaga Scriptură. Pentru el Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu care ne asigură de iertarea trecutului, de binecuvântările prezentului şi ne arată drumul spre fericirea veşnică. El citeşte Cuvântului crede şi cu ajutorul Domnului doreşte să îl aplice zilnic şi în toate domeniile vieţii.
6. Este simţitor cu semenii. După darurile şi posibilităţile pe care le are, îi are în vedere întâi pe cei din familie, apoi pe fraţii şi pe oamenii din afara bisericii.
7. **Doreşte părtăşia cu Domnul**. Crede în rugăciune. Practică postul şi rugăciunea. Se roagă în particular şi cu alţii. Ajută în rugăciune.
8. Doreşte părtăşia cu fraţii. Se bucură de momentele pe care le poate avea împreună cu cei din familia lui Dumnezeu.

9. Este moral. El nu îşi conduce viaţa după pofte, ci îşi controlează poftele fireşti în funcţie de cerinţele Cuvântului. în domeniul sexual, cei necăsătoriţi se păstrează curaţi, atât mintal, cât şi fizic. Cei căsătoriţi sunt loiali fizic şi mintal partenerului de căsnicie.
10. Este **umil**. Ştie că este ceea ce este prin har şi datorită harului divin.
11. Este un vecin bun. Indiferent de confesiunea şi convingerile lor, îi ajută şi respectă.
12. Este corect şi model la locul de muncă. El lucrează ca sub privirea şi supravegherea lui Dumnezeu, indiferent ce fac colegii sau cât vede cel care supraveghează.
13. Evită răul. Evită tot ce i se pare rău şi urmăreşte sfinţenia. Veghează cu atenţie să nu compromită numele său de copil al lui Dumnezeu şi nici imaginea Bisericii.
14. Este respectuos. Respectă Biserica, slujitorii bisericii, munca şi opinia altora, pe ceilalţi fraţi şi surori din biserică, pe cei din familie etc. Respectă proprietatea altora, (nu fură şi nu distruge), respectă viaţa, (nu ucide, nu face avort), respectă sănătatea, (nu se îmbuibă, nu fumează, nu consumă droguri etc.) Tinerii îi respectă pe vârstnici şi pe părinţi. Soţiile îşi respectă soţii.
15. Este de cuvânt. Nu decide pripit. Da al lui este Da şi nu rămâne NU! Nu minte!
16. Pune accentul pe lucrurile duhovniceşti, nu pe cele fireşti.
17. Foloseşte promisiunile şi privilegiile oferite de Domnul. Foloseşte rugăciunea în Numele lui Isus. Foloseşte puterea rugăciunii bisericii. Foloseşte Cuvântul şi prezenţa Duhului.
18. Este interesat în răspândirea Evangheliei. Se implică personal şi organizat. Lucrează la nivelul la care poate şi ajută pe alţii, care pot să evanghelizeze pe alte căi sau la un alt nivel.
19. Este interesat în binele propriei familii. îi slujeşte bine,întâi pe ai lui şi împreună cu ai lui caută să fie cei dintâi în fapte bune.
20. Nu produce, nu comercializează şi nu consumă alcool. El este permanent în slujirea Domnului şi în slujirea semenilor. Pentru aceasta are nevoie de o minte limpede.

21. Este darnic. Practică dărnicia, procentual, ordonat şi cu bucuria că poate dărui.
22. Crede în organizare şi se lasă organizat. Se integrează într-o biserică locală. Dacă biserica este mare, se integrează într-un cerc de fraţi şi prieteni, unde ajută şi se lasă ajutat.
23. Este loial bisericii locale. Aceasta înseamnă că rugăciunile, participarea,

prezenţa, dărnicia au în vedere în primul rând biserica din care aparţine.
După învăţătura Domnului Isus Cristos, el încearcă permanent şi cum poate mai bine: **să îl iubească pe Dumnezeu şi să îşi iubească semenii**.
B. Lucruri diferite şi absolut normale în viaţa oamenilor pocăiţi şi dedicaţi:
1. Familia în care a crescut şi învăţăturile primite,
2. Lucrurile care l-au atras la biserică,
3. Felul şi conjunctura în care a decis să se boteze şi să se integreze în biserică,
4. Oamenii care l-au influenţat decisiv în viaţă,
5. Botezătorul şi data botezului,
6. Bagajul cunoştinţelor biblice şi felul în care înţelege Scriptura,
7. Temperamentul şi tipul de personalitate,
8. Darurile naturale şi spirituale,
9. Situaţia materială,
10. Experienţa în lumea de afară şi în viaţa de biserică,
11. Maturitatea fizică şi spirituală,
12. Slujba socială şi cea din biserică,
13. înţelepciunea în diferite domenii,
14. Sprijinul pe care îl are de la familie,
15. Nivelul intelectual,
16. Starea de sănătate şi felul în care o priveşte,
17. Gusturile la: îmbrăcăminte, mâncare, oameni, muzică, posesiuni, mesaje etc,
18. Cultura muzicală şi darul muzical,
19. Idealurile pământeşti,

20. Pregătirea în diferite domenii,
21. Imaginea de sine,
22. Valorile pe care le apreciază.

Lucrurile de mai sus ne arată că nu avem nici un motiv să aşteptăm ca toţi oamenii pocăiţi şi dedicaţi să fie la fel. Oamenii pocăiţi şi dedicaţi dintr-o biserică trebuie să îşi conducă viaţa şi activitatea **după aceleaşi principii biblice,** principii pe care le vor aplica prin înţelepciunea dată de Duhul Sfânt în situaţia respectivă. Omul pocăit şi dedicat trebuie să aibă dorinţa de a lucra permanent sub călăuzirea Duhului Sfânt. Biserica trebuie să îi ofere celui pocăit şi dedicat libertatea ca respectând principiile stabilite să lucreze în baza luminii pe care o va primi de la Duhul Sfânt pentru lucrarea şi momentul respectiv.
Dacă la început spuneam că am cerut o decizie de principiu, acum am cerut membrilor din comitet o decizie de rededicare personală în dreptul acestui tablou. După ce oamenii şi-au mărturisit în prezenţa celorlalţi decizia, am hotărât ca fiecare să discutăm rededicarea noastră cu cei din familie.
Fără să ştie ei, am hotărât să îi ajut în transmiterea rededicării şi înflăcărarea ei printr-o scrisoare adresată fiecărui membru din familia lor. Scrisoarea avea în mare următorul conţinut:
Dragă.........,
Cu mulţi ani în urmă, am început să fiu mâhnit de situaţia în care se află Biserica din care facem parte. Ani la rând, am încercat (nu fără anumite greşeli) diferite soluţii de revitalizare, dar nu am ajuns la rezultatul dorit. într-o vreme, chiar am luat în calcul plecarea mea din această biserică într-o altă lucrare, dar Dumnezeu nu rai-a dat voie. Am decis atunci să rămân aici, căutând să mă implic mai mult în alte lucrări din afara Bisericii, crezând că aceasta îmi va aduce o oarecare linişte şi mulţumire sufletească.

Pe măsură ce trecea vremea, deşi am avut mulţumire în lucrările în care am investit, am constatat că inima îmi este legată mult de bise-

rica locală. în mod repetat, am remarcat că lucrul pe care mi-1 doresc cu adevărat este să pot face ceva ca Biserica noastră să devină (poate să redevină) **o biserică după inima lui Dumnezeu.** Exprimându-mă într-o frază, vreau ca Biserica din care facem parte să fie formată **numai din oameni născuţi din nou, oameni pocăiţi şi dedicaţi.** Sunt convins că o astfel de biserică ar umple de bucurie inima lui Dumnezeu, ar ajuta pe fiecare membru să practice o închinare autentică şi ar avea o bună mărturie pentru lume. Sunt absolut sigur, că dacă membrii bisericii ar păşi într-o nouă dedicare atât faţă de Dumnezeu, cât şi faţă de biserică, inima şi faţa bisericii ar arăta altfel, iar lucrurile ei ar fi deosebite.
Studiind Scriptura, am văzut cu bucurie că aşteptarea mea este realistă şi că dacă urmăm calea biblică, lucrul acesta este posibil. Drumul oferit de Scriptură este clar şi simplu: Dumnezeu lucrează în viaţa unor oameni care se rededică Lui şi se rededică lucrării Lui. Aceştia provoacă şi ajută pe alţii să se rededice şi astfel, de la om la om, focul aprinde întreaga biserică. Prin urmare, pentru ca biserica să păşească într-o nouă dedicare, aveam nevoie de ajutorul câtorva oameni care să împărtăşească această dorinţă şi care sunt gata să plătească preţul împlinirii acesteia. Rededicarea bisericii noastre trebuie să înceapă cu câţiva oameni, la care Dumnezeu să adauge rând pe rând pe toţi membrii bisericii.
Astăzi, după discuţii şi rugăciuni, am bucuria să îţi spun că soţul
tău, (tatăl tău) fratele............, nu este doar un membru care doreşte
revitalizarea bisericii, ci şi unul care a luat decizia implicării în această lucrare. Personal îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru decizia aceasta şi sunt ferm convins că Dumnezeu va onora fiecare rugăciune şi fiecare jertfă depusă.
Având în vedere că eşti soţia (fiul, fiica) lui, te rog tare mult să te bucuri de această decizie, să crezi în această lucrare şi să te implici în realizarea ei. Experienţa şi logica ne-a demonstrat că un soţ (tată) poate face mult mai bine şi mai uşor o anumită lucrare, dacă este sprijinit şi de cei din familie. Sunt convins că rugăciunile tale, sfa-

turile tale, întrebările tale şi timpul liber pe care le vei oferi pentru implicarea în această lucrare vor fi răsplătite din plin şi vă vor aduce mari binecuvântări. Aş vrea să nu uităm că ceea ce facem are în vedere nu doar pe alţii, ci şi pe cei din familiile noastre. Ce ne-am putea dori mai mult şi ce le-am putea oferi mai mult copiilor noştri, soţilor noştri, prietenilor noştri şi semenilor noştri decât o biserică în care toţi cei care intră pot să îl cunoască pe Dumnezeu şi pot să îşi întărească relaţia lor cu Creatorul? Convins că Dumnezeu te va ajuta să te alături soţului (tatălui) tău, îţi mulţumesc şi vă doresc cele mai alese binecuvântări.
Nădăjduind şi lucrând pentru o biserică plină cu oameni pocăiţi şi dedicaţi,
Păstor,...........
Profitând de o ocazie de familie, am invitat pentru următoarea întâlnire pe toţi membrii din comitet împreună cu soţiile lor. Aici, într-un timp de părtăşie, am discutat despre direcţia bisericii, despre decizia membrilor din comitet şi despre mărturisirea rededicării lor în biserică. (Mărturisirea rededicării comitetului s-a realizat în duminica din 03 iunie 2001, înainte de participarea la Cina Domnului. Biserica s-a bucurat mult de rededicarea noastră, iar noi am înmânat o diplomă fiecărui om care a mărturisit rededicarea şi i-am făcut cadou o insignă simbolică.) De asemenea, am discutat implicarea noastră în provocarea la rededicare a tuturor lucrătorilor din

biserică, în sensul acesta, fiecare a primit materialele ce trebuiau distribuite şi a pornit la lucru.

IV. Domnul provoacă şi ajută lucrătorii bisericii la o nouă dedicare

Ajunşi în faza aceasta, păstorul, omul cheie, prezbiterii şi diaconii împreună cu ceilalţi membri din comitet încep să lucreze la rededicarea lucrătorilor din biserică. Pentru aceasta ei se roagă, provoacă, ajută, discută şi fac tot ce este necesar ca fiecare lucrător să fie convins de necesitatea rededicării şi să ia decizia rededicării. Pro-

cesul în mare este asemănător celui folosit la rededicarea comitetului. Materialele de asemenea seamănă foarte mult. Avantajul este că acum sunt mai mulţi oameni care lucrează şi rezultatele cel puţin teoretic pot fi obţinute mai repede. în rededicarea lucrătorilor, pe lângă provocările pe care le face păstorul, fiecare membru din comitet trebuie să lucreze în particular cu cineva. Abia după discuţiile particulare şi după ce lucrătorii vor primi materialele scrise va avea loc o întâlnire cu ei. Dacă în discuţiile particulare unii sunt reticenţi, nu trebuie insistat să vină la prima întâlnire, dar nici nu trebuie abandonaţi. în întâlnirile acestea nu este bine să avem oameni care să deturneze discuţia sau să aducă gusturi amare. Să nu uităm că rededicarea trebuie făcută din convingere, şi aceasta nu se va realiza la toţi în acelaşi timp. Dacă spuneam că este foarte important să apărem în faţa bisericii cu toţi membrii comitetului, nu la fel stau lucrurile şi atunci când este vorba despre lucrătorii din bisericile mai mari. Fiind mai mulţi, mărturisirea acestora poate avea loc în ocazii diferite, fără a se face nici o discriminare. în bisericile mici, deoarece vorbim de un mic număr de lucrători, aceştia trebuie să se ajute la rededicare şi împreună să dea un ton bun şi clar în biserică.

Aplicaţie practică!

Dacă eşti păstor şi ai ajuns la punctul acesta, nu uita că nu este suficient să spui omului cheie sau comitetului ce au de făcut, ci trebuie să îi încurajezi şi să îi ajuţi. Continuă să te rogi pentru ei şi ajută-i să creadă în eficienţa muncii lor. Oferă-le material scris şi sugestii de abordare a lucrătorilor bisericii. Fii lângă ei şi încu-rajează-i deoarece de munca lor depinde reuşita extinderii revita-lizării în biserică. Apoi după ce ai avut întâlnirea cu lucrătorii şi cunoşti cine a luat decizia rededicării, fii sigur că ai un plan de lucru pentru oamenii aceştia. Ajută-i să se organizeze şi să lucreze. Ajută-i să creioneze împreună tabloul lucrătorului dedicat şi să îşi stabilească anumite obiective. Numai lucrând oamenii aceştia vor fi eficienţi şi vor avea mulţumirea rededicării.

Dacă eşti membru în comitetul bisericii, fii sigur că dacă a avut cândva nevoie păstorul de tine, acum are chiar mai multă nevoie. Tot ceea ce a făcut el nu ajunge la membrii bisericii dacă nu te implici. Fii conştient că Domnul a investit în tine, iar biserica aşteaptă să o slujeşti. Caută să alegi cu rugăciune şi înţelepciune lucrători care vor accepta viziunea şi strategia. Probabil că acum este momentul să ţii cont de următoarele sugestii:

1. **Roagă-te pentru cei cărora vrei să le faci provocarea.** Cere Domnului să aleagă momentul distribuirii materialului, să îi ajute să îl înţeleagă bine, să se decidă pentru.
2. **Alege-i pe cei mai pocăiţi şi pe cei mai cunoscuţi.** începe cu cei cu care te cunoşti bine. Acolo vei putea vorbi mai deschis şi mai liber. Oamenii aceştia te vor înţelege mai uşor, iar mărturia schimbării tale va avea un impact pozitiv.
3. **Oferă-le materialul scris**. între materialele scrise trebuie să ai neapărat provocarea pe care o face păstorul şi tabloul omului pocăit şi dedicat.

4. Fii explicitîn discuţie. Pentru reuşită noi trebuie să le spunem celorlalţi că rededicarea este o problemă foarte serioasă. Ea nu trebuie făcută într-un mod facil, ci se va face în funcţie de tabloul omului pocăit şi dedicat. Este adevărat că nu avem voie sâ le ascundem celorlalţi că rededicarea va cere sacrificiu. Acum trebuie să fim specifici şi să decidem clar ce se schimbă o dată cu rededicarea noastră, în ciuda pretenţiilor ei însă rededicarea aduce binecuvântări. Dedicarea noastră va influenţa pozitiv revitalizarea bisericii. Ea îi va ajuta pe cei din familia noastră, pe prietenii noştri şi pe cei care vor vizita biserica.

5. Spune clar ce aştepţi de la ei. Dedicarea lor trebuie să cuprindă cel puţin:

a. Acceptarea viziunii bisericii,

b. Acceptarea strategiei bisericii,

c. Acceptarea tabloului omului pocăit şi dedicat,

d. Rugăciune pentru biserică,păstori.tineret, ceilalţi lucrători etc.

e. Slujirea unor grupe mici de fraţi şi surori,

f. Frecventarea serviciilor bisericii,

g. Dărnicie la biserica locală, h. Pildă cu întreaga familie etc.

Dacă faci parte dintre lucrătorii bisericii şi eşti provocat la rede-dicare, bucură-te şi acceptă. Sigur şi tu poţi fi mai aproape de Domnul şi mai aproape de fraţi. Chiar dacă ai trăit o viaţă sfântă şi activă, sunt sigur că Domnul te poate ajuta la mai mult. Dacă nu se pune problema unei investiţii mai mari, probabil că eşti unul dintre aceia care poţi să te decizi pentru a investi mai mult în noul obiectiv al bisericii. Dacă eşti lucrător în biserică, dar încă nu te-a provocat nimeni, roagă-te şi gândeşte-te dacă nu poţi fi tu însuţi un provocator, într-un spirit umil, dar cu încredere în Domnul, probabil că poţi fi tu unul dintre cei care să îi impulsioneze pe alţii la rededicare. Nu uita însă că provocarea la rededicare, este eficientă şi binecuvântată numai atunci când vine de la un rededicat.

V. Domnul provoacă şi ajută familiile lucrătorilor bisericii la o nouă dedicare

Fiecare lucrător rededicat trebuie să îşi facă timp să discute rede-dicarea cu propria-i familie. Ei trebuie să fie în măsură să explice soţiilor şi copiilor de ce au luat această decizie şi care este rolul lor în procesul de rededicare a bisericii. Acolo unde este cazul lucrătorul trebuie să îşi ceară iertare pentru anumite lucruri şi apoi să le ceară celorlalţi ajutorul. Dacă cei din familie nu sunt entuziasmaţi lucrătorul trebuie să aibă răbdare. într-un duh de rugăciune el va explica celorlalţi avantajele rededicării nu doar pentru biserică, ci şi pentru familia lor. Un duh smerit, o inimă sinceră, un om răbdător şi dependent de Dumnezeu va ajunge să îi convingă pe ai săi să îl urmeze pe drumul rededicării.

Aplicaţie practică!

Dacă eşti păstor, fii convins că şi aici ai de lucru. între lucrătorii bisericii sunt oameni cu o viaţă de familie bună şi care vor reuşi destul

de uşor să discute subiectul acesta cu familiile lor. Poţi fi convins însă că între lucrătorii bisericii tale sunt şi din aceia care nu se bucură prea mult de sprijinul familiei. Având în vedere că nu îi cunoşti pe toţi aceştia, este important să gândeşti lucruri ce îi pot ajuta pe lucrători să discute cu familiile lor. Poate vei găsi ocazii în care să vorbeşti personal cu familiile acestora şi să le spui cât de important este ajutorul lor. Rugăciunea, răbdarea şi dependenţa de Dumnezeu te vor ajuta şi aici să fii folositor.

Dacă eşti lucrător în biserică şi ai o familie bună care te susţine, mulţumeşte lui

Dumnezeu,împărtăşeşte cu ei aceste lucruri şi faceţi tot ceea ce consideraţi că trebuie făcut pentru împlinirea obiectivului propus. De asemenea rugaţi-vă şi pentru cei care ar vrea să facă ceea ce faceţi voi, dar nu se bucură încă suficient de mult de sprijinul familiei.

Dacă eşti lucrător în biserică, dar familia nu te susţine suficient, nu te descuraja. Dumnezeu te poate ajuta să vezi care este motivul şi să schimbe situaţia. Poate că mai sunt lucruri în viaţa ta care trebuie schimbate şi rededicarea ta lucrează tocmai acolo. Poate că este nevoie de mai multă înţelepciune în comunicare sau în alte domenii. Fii convins că dacă inima îţi este sinceră şi viaţa dedicată, Dumnezeu va lucra acolo unde trebuie ca să poţi sluji cu mai multă bucurie. Domnul ştie ce face şi în final planul Lui este cel mai bun pentru fiecare, deci şi pentru tine. Faptul că acum nu te bucuri de atâta susţinere pe cât ai dori, nu înseamnă că nu poţi fi eficient sau nu poţi fi folosit de Dumnezeu. în anumite ocazii faptul că cei din familie se roagă pentru noi şi ne oferă timpul necesar lucrului la care ne-am angajat este exact ajutorul de care avem nevoie.

Dacă eşti unul dintre membrii unei familii de lucrători, bucură-te că părintele sau soţul tău este implicat într-o lucrare atât de frumoasă. Nu uita că toate celelalte lucruri sunt trecătoare. Singurele lucruri care rămân sunt cele investite pentru Dumnezeu şi în împărăţia Lui. Da, este adevărat că nu trebuie să fiţi sacrificaţi numai voi. Cel implicat în viaţa bisericii şi în împărăţie trebuie să aibă timp pen-

tru familie şi să investească în ea. Reţineţi însă că orice lucrare bună cere un anume sacrificiu. Voi aţi făcut sacrificii pentru lucruri trecătoare. Merită să faceţi anumite sacrificii şi pentru veşnicie. Şi dacă tot vorbim de sacrificiu, voi ştiţi bine că înainte de a sacrifica ceva de la voi, părintele sau soţul sacrifică mult din propria-i viaţă. încercaţi deci să îl ajutaţi, să îl încurajaţi şi, acolo unde este cazul, să îl îndrumaţi. Nu priviţi lucrarea pe care o face ca fiind doar lucrarea lui. Revitalizarea bisericii este lucrarea tuturor, deci şi a voastră. Investiţi în ea, ajutându-1 în primul rând pe cel din familie! Răsplata voastră va fi mare şi bucuria voastră va fi veşnică.

VI. Domnul provoacă şi ajută pe toţi membrii bisericii la o nouă dedicare

Lucrătorii şi familiile lor vor începe să lucreze acum la rededi-carea tuturor membrilor bisericii. Ei vor începe cu cei apropiaţi şi cu cei despre care au o părere bună, în sensul că sunt oameni pocăiţi. Folosind metode diverse şi bazându-se pe ajutorul Domnului, cu siguranţă că vor găsi oameni care vor îmbrăţişa idealul acesta şi se vor alătura celor rededicaţi. Pe măsură ce numărul membrilor rededi-caţi creşte, ei se vor organiza pe grupe de fraţi şi de prieteni. Avantajul acestor grupe este că nu rămâne nimeni pe dinafară sau neglijat, într-un astfel de grup, care nu este indicat să cuprindă mai mult de 10 familii, oamenii se cunosc, se ajută, se roagă, se sfătuiesc, cu alte cuvinte pot fi păstoriţi şi pot sluji pe ceilalţi. Grupele acestea nu trebuie considerate ca grupe de studiu biblic. Ele nu vin să aducă noi întâlniri sau noi greutăţi. Ele sunt pentru binele fiecăruia şi pentru a-i ajuta pe păstori şi pe slujitori să îi poată păstori pe toţi.

Aplicaţie practică!

Dacă eşti păstor, cu siguranţă că ai început să te gândeşti deja cum să îţi ajuţi biserica să pornească pe drumul rededicării. Cred că este foarte important acum să te gândeşti şi la o serie de mesaje despre rededicare. Acestea trebuie să aducă claritate nu numai

principial, dar şi specific. Fiecare membru al bisericii,în funcţie de vârstă, de maturitate şi de daruri, ar trebui ajutat să înţeleagă ce trebuie să implice rededicarea lui. Ca păstor, trebuie să continui cu provocarea generală şi particulară. Tu trebuie să

stai la dispoziţia lucrătorilor care se implică şi să îi ajuţi. Este important să reţii că tu eşti conducătorul grupului de lucrători şi că datoria ta este să îi ajuţi să persevereze şi să reuşească în lucrul început.

Dacă eşti lucrător în biserica locală, gândeşte-te cu seriozitate că trebuie să îţi schimbi modul de a privi locul şi activitatea ta în biserică. Mulţi ani lucrătorii au văzut activitatea lor prin prisma amvonului. Astăzi, când multe biserici au lucrători pregătiţi pentru amvon, trebuie să reţii că lucrătorii din biserică trebuie să ajute în primul rând la păstorirea bisericii. Ei trebuie să fie slujiţi de păstor, dar şi să-i slujească pe membri. Aceasta înseamnă că tu trebuie să îţi cauţi oameni pe care să îi slujeşti. Sigur că aceasta nu înseamnă că vei merge la fiecare şi îl vei întreba dacă vrea să fie slujit de tine. Ideea este că tu trebuie să mergi şi să slujeşti. Dacă tu îţi alegi anumite familii şi cu ajutorul lui Dumnezeu le slujeşti, vei constata cu bucurie că şi ele te aleg pe tine să le fii conducător şi sfătuitor. Implică-te deci şi vei constata că Dumnezeu te binecuvântează şi fraţii te apreciază. Dacă ai nevoie de ajutorul păstorului într-un anumit domeniu, nu te sfii să îl ceri. Cererea ta nu îl deranjează şi nici nu îl încurcă. El este acolo tocmai ca să îl soliciţi. Solicitarea ta îi va aduce multă bucurie.

Dacă eşti doar membru în biserică şi ai fost provocat la cercetare şi rededicare, bucură-te şi primeşte provocarea. Dumnezeu are planuri mari cu biserica voastră şi în planul acesta eşti prins şi tu. întreabă ce poţi face, alătură-te altor fraţi şi surori, fixaţi-vă anumite obiective şi lucraţi cu perseverenţă la împlinirea lor. Dumnezeu va onora dorinţa şi jertfele voastre cu multe binecuvântări. Dacă nu ai fost solicitat încă de cineva, nu aştepta să vină alţii să te caute. Dacă ai pe inimă binele şi revitalizarea bisericii, rededică-te şi apoi mărturiseşte aceasta păstorului sau unui lucrător al bisericii. Cu siguranţă aceştia se vor bucura de hotărârea ta şi te vor ajuta să formezi sau să te

încadrezi într-un grup de fraţi şi surori. Dacă ai anumite întrebări, nu ezita să le ridici. Dacă cei pe care îi întrebi vor cunoaşte răspunsul, îţi vor răspunde cu bucurie, iar dacă nu îl cunosc veţi căuta împreună răspunsul în Cuvântul lui Dumnezeu.

VII. Domnul îi provoacă şi ajută pe membrii rededicaţi la reorganizarea vieţii şi activităţii bisericii

Chiar dacă din punctul unora de vedere este târziu, a sosit momentul şi acum trebuie să vorbim despre:

A.Rededicarea şi reorganizarea conducerii bisericii. Membrii comitetului trebuie să îşi creioneze tabloul lucrătorului dedicat. Ei vor decide care sunt lucrurile care trebuie păstrate, care sunt cele ce trebuie îmbunătăţite şi care sunt lucrurile care trebuie schimbate. Ei trebuie să decidă dacă sistemul actual de conducere este bun şi care sunt lucrurile care se cer schimbate, adăugate sau îmbunătăţite.

B.Rededicarea şi reorganizarea formaţiilor bisericii. Este momentul ca lucrătorii bisericii să privească la formaţiile din biserică şi să evalueze activitatea şi eficienţa lor. Acum vor decide câte formaţii rămân, ce fac ele şi cum pot fi mai eficiente. în acelaşi timp, trebuie să se ia în calcul dacă nu cumva se cere înfiinţată o anume formaţie, care ar ajuta biserica la împlinirea scopului şi obiectivelor ei. Este foarte important ca fiecare formaţie să aibă clar în minte scopul pentru care există şi eforturile necesare pentru împlinirea scopului. Formaţiile trebuie să decidă împreună cu comitetul când pot participa la programul bisericii şi de câtă repetiţie este nevoie pentru o participare pregătită. Fiecare formaţie trebuie să fie deschisă unei evaluări atât din interiorul, cât şi din afara ei.

C.Rededicarea şi reorganizarea timpului de închinare cu biserica. Aşa cum bine

ştim, aici trebuie să vorbim despre mai multe aspecte. în primul rând trebuie să vorbim despre **reorganizarea şi înflăcărarea timpului de rugăciune.** în procesul revitalizării orei de rugăciune aş recomanda următoarele:
I. Stabiliţi scopul timpului de rugăciune

Dacă datorită modului în care folosim ora de rugăciune mulţi ar răspunde greu unei asemenea întrebări, vreau să aduc aminte că răspunsul este simplu. La ora de rugăciune **adunarea trebuie să se roage împreună pentru acelaşi subiect.** Subiectul poate fi stabilit de persoanele care se roagă, de persoanele care cer ajutorul în rugăciune, de comitetul bisericii, de biserică sau de conducătorul orei de rugăciune. O dată stabilit acest scop, este foarte important ca să rămânem lângă el şi să nu degenerăm în predici sau alte lucruri.
II. Stabiliţi durata afectată timpului de rugăciune
Probabil mulţi veţi afirma că este unanim cunoscut că timpul afectat rugăciunii în bisericile noastre este de o oră. Personal nu am nimic împotrivă ca să se respecte acest timp, dar sunt absolut împotrivă ca acest timp să devină un chin sau să se irosească. Sunt biserici unde, datorită numărului mic de membri şi datorită puţinelor subiecte abordate în rugăciune, ar ajunge pentru aceasta o jumătate de oră. Sunt biserici mari unde, datorită multiplelor subiecte de rugăciune şi numărului mare de membri, s-a trecut la două ore de rugăciune. Deşi fiecare biserică trebuie să decidă cum este mai bine în cazul ei, ideea este că nu trebuie să ne rugăm un ceas doar de dragul de a ne ruga. Dacă pentru lauda şi mijlocirea bisericii este suficientă o jumătate de oră, să nu irosim celălalt timp, Cred că am putea foarte bine să trecem la studiu biblic şi după acesta să avem un nou moment de rugăciune. Experienţa arată că în astfel de situaţii, membrii bisericii se roagă mult mai concret şi mult mai personal.
III. Stabiliţi rolurile celor implicaţi în aceasta
Aici trebuie să acordăm atenţia cuvenită următoarele aspecte: **Rolul conducătorului orei de rugăciune** nu este acela de a predica sau de a mustra pe cei care nu au venit la biserică. Rolul lui nu este de a aborda subiecte noi sau greoaie ca apoi să le explice. Rolul lui este să **conducă întreaga adunare într-o închinare comună autentică, prin rugăciune.** Pentru aceasta, el trebuie să a pasaje biblice foarte simple, care nu necesită multe explicaţii şi care să motiveze la rugăciune. El este responsabil să provoace biserica la

mulţumire şi laudă, precum şi să o încurajeze în a apela la promisiunile Domnului. Facem precizarea că este tot de datoria lui să vegheze ca biserica să se roage la subiectul anunţat. Mai presus de orice însă, credem că este de datoria celui ce conduce ora de rugăciune să aducă în biserică un duh al rugăciunii. Aceasta înseamnă că pregătirea lui nu va fi făcută în faţa comentariilor biblice, ci pe genunchi în faţa Domnului.
într-un timp de închinare prin rugăciune reuşit, **rolul adunării** este să prezinte subiecte de rugăciune şi să se roage pentru ele. în ce priveşte rugăciunea, fraţii să nu uite că trebuie să se roage în aşa fel încât să fie auziţi şi cu conştienta că toţi cei prezenţi la biserică ar vrea să poată înălţa un gând spre Domnul.
IV. Stabiliţi echipa de lucrători
Deoarece am crescut din leagăn într-o biserică baptistă, mi-a fost uşor să observ filozofia după care erau selectaţi lucrătorii bisericii. Dacă fratele era mai „slab" sau era începător, atunci conducea ora de rugăciune. Am cunoscut şi cazuri în care conducerea orei de rugăciune putea fi folosită ca un stimulent pentru îndreptarea

cuiva. „Să îl programăm pe fratele să conducă o oră de rugăciune. Cine ştie, poate se mai pocăieşte..." Nu este de mirare că acolo unde s-a procedat aşa, ora de rugăciune este cea mai slabă parte a timpului de închinare a bisericii şi cea mai puţin frecventată. Dacă vrem ca orele de rugăciune să se învioreze şi să fie căutate de fraţi şi de prieteni, atunci este imperativ să ne schimbăm optica cu privire la conducătorii lor. Să alegem lucrători pocăiţi, sfinţi, plini de viaţă, care iubesc şi practică rugăciunea, care colaborează cu păstorii şi care ştiu şi vor să mobilizeze adunarea la rugăciune. Când oamenii vor putea să se roage şi vor vedea că primesc răspuns la rugăciune, vor căuta părtăşia sfinţilor.

V. Găsiţi împreună noi căi concrete de realizare a scopului

Dincolo de lucrurile amintite despre conducătorul orei de rugăciune şi dincolo de ceea ce practicăm, trebuie să ne gândim şi la

metode noi. La unele momente de închinare mai ales în bisericile mari, ne putem ruga în linişte sau chiar pe diferite criterii precum: pe rânduri, pe grupe de vârstă, pe familii, pe cartiere sau pe multe alte criterii pe care putem grupa oamenii respectivi. La alte momente de rugăciune ne putem ruga pe grupe de câte doi sau trei fie pentru lucruri stabilite de biserică, fie pentru lucruri decise de grupul sau de persoanele respective. Să nu uităm că putem chiar să organizăm rugăciunea pe grupe diferite în biserică şi astfel ne putem ruga mai mulţi şi mai eficient.

De asemenea, este important să reţinem că putem revitaliza momentele de rugăciune prin cântări alese cu grijă. Noi nu trebuie să cântăm pentru a amortiza zgomotul scaunelor când ne aşezăm şi nici ca să acoperim zgomotul produs de cei care întârzie. Noi cântăm ca să ne exprimăm starea sufletească. Să alegem deci acele cântări care sunt adevărate rugăciuni şi care ne inspiră la rugăciune. Probabil anumite grupuri care pot să conducă închinarea prin cântare, pot ajuta şi la rugăciune. Vreau să spun că la ora de rugăciune am putea avea şi mărturii care să inspire la rugăciune. Dacă cineva are o experienţă deosebită cu Domnul în rugăciune, să facă bucurie bisericii mărturisind-o. Tot la ora de rugăciune putem implica şi anumite formaţii.

în concluzie, aş spune că dacă vrem cu adevărat revitalizarea bisericii, atunci trebuie să revitalizăm şi timpul de închinare prin rugăciune. în general, aş spune că fiecare oră de rugăciune trebuie să cuprindă trei aspecte. Rugăciuni pentru nevoile bisericii, rugăciuni pentru nevoile personale şi rugăciuni speciale pentru evanghelizare. Dacă păstorul şi conducătorii bisericii vor privi cu seriozitatea cuvenită acest timp, atunci lucrurile se vor schimba radical. Conducătorii acestor momente se vor pregăti cu grijă, vor cere ajutor şi înţelepciune divină, vor conduce biserica în închinare, iar Dumnezeu va fi slăvit, iar oamenii vor fi binecuvântaţi. Conştient că biserica trebuie sâ fie „o casă de rugăciune", mă unesc în rugăciune cu dumneavoastră şi cer Domnului să ne ajute să avem cât mai curând astfel de ore de rugăciune încât nimeni să nu-şi permită să piardă o

asemenea ocazie. (Celor care doresc un material bun în acest domeniu le recomand discursurile lui Finnley, pagina 62.)

Să aducem în discuţie şi ceva despre revitalizarea timpului de studiu biblic. Din nefericire, nu în puţine biserici timpul de studiu biblic a devenit dacă nu un timp irosit, atunci un timp folositor pentru foarte puţini dintre membrii bisericii. Aceasta se datorează mai multor factori. Pe de o parte vina poate fi a conducătorilor de studiu biblic, care nu se pregătesc suficient sau ocupă tot timpul destinat studiului cu explicaţiile personale, iar pe de altă parte aceasta se datorează şi membrilor care nu se

pregătesc sau nu prezintă interes pentru studiu. Această stare de fapt a făcut ca în multe biserici mari să se renunţe la studiu biblic sau acesta să fie mutat în serviciul de peste săptămână, ca în felul acesta să poată fi ţinut de păstor. Alte biserici au ales să facă studiul biblic pe clase. Deşi ideea este excelentă, gândindu-ne că numărul lucrătorilor şi al participanţilor se înmulţeşte proporţional cu numărul de clase, realitatea arată că nici această metodă nu aduce deocamdată rezultatele scontate. Dacă unii se bucură de această metodă, alţii o găsesc ca o scuză să vină la biserică doar la începutul serviciului divin. în bisericile mici continuă să existe studiu biblic duminical, dar de multe ori acesta nu îşi atinge scopul propus. Indiferent în ce zi, după care calendar şi prin ce metodă abordăm studiul biblic, dacă vrem cu adevărat ca timpul acesta să fie eficient, atunci se impun câteva lucruri: I. *Stabileşte scopul studiului biblic duminical* Studiul biblic nu este un timp în care se urmăreşte un singur lucru şi în nici un caz acesta nu este un timp în care o persoană să vorbească 60 de minute. Studiul biblic are rolul:
- de a promova noi lucrători în biserică,
- de a ne confrunta cu mai multe moduri de a vedea lucrurile asupra aceluiaşi subiect,
- de a putea urmări anumite subiecte biblice într-o anumită ordine,
- de a oferi învăţătură biblică practică,

- de a oferi oamenilor posibilitatea să ridice întrebări concrete la subiectul respectiv.

Cu alte cuvinte, timpul de studiu biblic are în vedere participarea a cât mai multor oameni care să prezinte competent, divers şi practic anumite aspecte ale subiectului abordat. Acest lucru trebuie să fie clar, atât în mintea conducătorilor de studiu biblic, cât şi în mintea membrilor bisericii.

II. Stabileşte rolurile participanţilor

1. rolul conducătorului de şcoală duminicală

Trebuie să fac din nou precizarea că rolul conducătorului de studiu biblic nu este să predice. Menirea lui este:
- să conducă discuţia,
- să echilibreze participarea,
- să provoace la participare,
- să corecteze pe cei care se abat de la subiect sau fac greşeli doctrinare,
- să completeze cu competenţă subiectul discutat.

Astfel privite lucrurile, conducătorul de studiu biblic nu trebuie să se pregătească doar în bibliotecă. El trebuie să vorbească cu oamenii care vor fi gata să participe la dezvoltarea subiectului tratat. El trebuie chiar să împărtăşească cu ei direcţia spre care vrea să dezvolte lecţia şi să le ceară participarea într-un domeniu specific. El trebuie să se roage pentru aceştia şi pentru biserică în general, ca să fie interesată în subiectul tratat.

2. rolul vorbitorilor

Cei care iau cuvântul la studiul biblic trebuie să fie pregătiţi, să vorbească concret, la subiect, şi să fie gata să colaboreze cu cel care conduce. De asemenea, în bisericile mari, trebuie săfim atenţi să lăsăm timp şi altor lucrători. Oricâtă bunăvoinţă am avea,în bisericile mari nu pot lua cuvântul toţi cei care doresc participarea la o anumită lecţie. Aceasta ar trebui să îi determine pe cei care participă la o lecţie nu să nu se mai pregătească pentru lecţia următoare, ci să fie gata să renunţe la intervenţie, în folosul unuia care nu a participat şi vrea acum să spună ceva. Este important să spunem că participarea la

studiul biblic nu înseamnă neapărat a da sfaturi. Cineva care ridică o întrebare practică poate ajuta pe mulţi dintre cei prezenţi. Să avem îndrăzneală, deci, şi să punem întrebări care, prin răspunsul primit, pot ajuta viaţa credincioşilor şi a bisericii în general.

J/7. *Stabileşte echipa de lucrători*

Deşi lista conducătorilor de studiu biblic trebuie să rămână deschisă, suntem nevoiţi să recunoaştem că nu toţi lucrătorii din biserică sunt eficienţi în conducerea acestei ore. Astfel, fiecare biserică, mică sau mare, trebuie să caute să aibă:

- lucrători competenţi,
- lucrători care ştiu să conducă o discuţie publică,
- lucrători care colaborează cu păstorii,
- lucrători dornici să muncească,
- lucrători care ştiu să motiveze la pregătire şi participare,
- lucrători care cunosc bine Biblia şi doctrina baptistă.

Este adevărat că de multe ori, noi ne confruntăm cu criza de lucrători, dar la fel de adevărat este că fiecare biserică trebuie să îşi pregătească lucrătorii. Atât biserica cât şi păstorul trebuie să se roage pentru aceştia şi să îi susţină cu materiale necesare, cu idei practice şi cu aprecieri pentru munca prestată.

Personal, cred că studiul biblic poate fi un timp foarte folositor dacă este folosit cu înţelepciune. Aceasta înseamnă să nu punem accentul doar pe cantitatea de material oferit, ci şi pe cât poate reţine ascultătorul. Dacă vrem să fie cu adevărat îndrăgit, atunci studiul biblic trebuie să fie lejer, să lase posibilitatea participării şi să răspundă întrebărilor practice. Studiul biblic nu trebuie să fie manipulat de aceiaşi oameni, ci să fie un dialog al celor prezenţi, moderat şi completat de cel care conduce. Este deosebit de practic şi benefic ca timpul biblic să se poată încheia cu un timp de rugăciune, în care cei cercetaţi să mulţumească Domnului. De asemenea, fiecare studiu biblic ar trebui să îl lase pe om cu ceva practic, care trebuie şi poate fi făcut. Ştiu că toate acestea nu se întâmplă peste noapte, dar efortul cerut merită să fie depus.

Cred că este uşor să intuiţi care subiect urmează să fie abordat acum. Dacă am vorbit despre revitalizarea timpului de rugăciune şi a studiului biblic este normal să ne ocupăm acum de **ultima parte a serviciului divin de duminică dimineaţa.** Spun ultima parte a serviciului divin şi nu serviciul divin, deoarece cred că este necinstit să afirmăm că doar timpului petrecut în biserică de la 11 la 12 este serviciul divin. Da, este adevărat că între cele trei ore petrecute duminica dimineaţa în biserică există diferenţe. La început, deşi nu în exclusivitate, îi vorbim noi lui Dumnezeu prin cuvinte rostite sau cântate. Apoi ne sfătuim unii pe alţii cu privire la un anume subiect, în baza experienţei noastre şi în limitele Cuvântului. Urmează apoi timpul când aducem jertfele de mulţumire şi Dumnezeu ne vorbeşte prin slujitorul Său. Ei bine, toate aceste ore, (chiar dacă sunt mai scurte de 60 de minute) trebuie să fie parte dintr-un singur serviciu divin, un timp în care Dumnezeu să fie glorificat şi cei prezenţi slujiţi. Pentru a realiza acest lucru, nu trebuie să avem în vedere doar predica. Trebuie avută în vedere lucrarea pe ansamblu. Pentru oamenii care vin la biserică, este important fiecare lucru. în biserică, nu există timpi morţi. Rugăciunile nu sunt doar pentru cei nevoiaşi sau pentru cei cu probleme deosebite. Cântările nu sunt doar pentru a amortiza zgomotele, pentru a ne întinde picioarele sau pentru a despărţi anunţurile de predică. Poeziile nu sunt recitate pentru a evidenţia talentul celui care a scris sau al celui care recită. închinarea prin dărnicie nu este un rău necesar pentru acoperirea unor nevoi sau pentru realizarea unor luxuri. Mărturisirile nu sunt ocazii de etalare sau informaţii pentru o ulterioară bârfă.

Tot ceea ce se face în adunarea bisericii trebuie să fie pentru gloria lui Dumnezeu şi pentru slujirea celor prezenţi. Aceasta înseamnă că fiecare lucru şi orice timp este la fel de important şi trebuie făcut cu cea mai mare responsabilitate. Aceasta înseamnă că toate jertfele trebuie pregătite cu rugăciune şi toate trebuie aduse cu competenţă, responsabilitate şi dependenţă de Duhul Domnului.

Aş putea să vă spun multe lucruri despre serviciile divine. Nu numai despre cel de duminică dimineaţa, ci despre toate. Iată câteva, de care cred că trebuie să ţineţi cont: Faceţi ca întâlnirea din biserică să fie vie! Feriţi-vă de forme stereotipe care banalizează şi obosesc! Aduceţi întotdeauna un suflu nou! Faceţi ca totul să fie palpitant şi măreţ! încercaţi să slujiţi toate categoriile prezente! Folosiţi colaboratori care trăiesc viaţa de credinţă şi îi ştiu motiva şi pe alţii! Nu depindeţi neapărat de ceas, ci de Duhul Sfânt! Dacă Duhul conduce lucrurile în aşa fel încât oamenii au fost slujiţi într-un interval de timp mai scurt decât cel propus de voi, nu lungiţi întâlnirea. Duceţi-vă acasă, mulţumiţi Domnului, trăiţi şi împărtăşiţi bucuria voastră! Dacă într-o ocazie (nu de fiecare dată) harul este turnat cu o măsură mai mare, bucuraţi-vă! Nu împărţiţi biserica în activi şi spectatori. Creaţi ocazii de participare pentru fiecare. într-un cuvânt, faceţi în aşa fel încât la fiecare serviciu cei prezenţi să ia decizia de a participa şi la următorul... Da, aş putea să vă mai spun multe, dar nu vreau să îl uit pe cel mai important: faceţi din fiecare serviciu divin un SERVICIU DIVIN! Fraţii mei, oamenii găsesc adunări omeneşti şi în alte locuri. Oamenii pot merge la spectacole mult mai reuşite. Dacă vor glume sau bancuri, găsesc cluburi specializate în acest domeniu. Dacă sunt dezorientaţi politic, sunt multe partide care îi aşteaptă să le capteze atenţia. Există însă un singur loc unde oamenii pot primi ceva spiritual, măreţ şi divin şi acesta este adunarea sfinţilor, adunarea bisericii. O, da, este bine când stai singur în părtăşie cu Domnul! Este frumos să fii înaintea Lui cu întreaga familie. Este intim şi benefic să te aduni într-un grup al sfinţilor pentru părtăşie şi studiu. Dar nu uitaţi, dacă aceste ocazii sunt frumoase, atunci este glorios şi minunat să te întâlneşti cu întreaga biserică la glorificare, închinare şi laudă. Ştiu că nu este uşor. Ştiu că sunt multe lucruri care vă împiedică. Ştiu că există o forţă a întunericului care vă stă împotrivă, dar ştiu şi aceea că dacă ne propunem mai mult cu ajutorul lui Dumnezeu, vom realiza mai mult. El vrea şi poate să ne ofere mai mult. Aleluia! Mărire Lui! Căutaţi viaţa din belşug în adunare şi în afara ei şi veţi constata că este

bucuria Domnului să vă transforme seceta sufletească în izvoare de apă vie.
D.Reorganizarea şirevitalizareaactivităţilor bisericii. Aici trebuie să amintim de misiune, de dărnicie, de evanghelizare, de activităţile tinerilor, de activităţile copiilor etc. Toate aceste domenii trebuie evaluate, discutate, organizate mai bine şi eficientizate în lumina Scripturii. îmi place să cred că toţi gândim la fel: aceste lucruri nu pot fi făcute decât de oameni rededicaţi.

Cap. 7 • Capitol pecial pentru păstori

k

I. Sugestii pentru păstorii care doresc re vitalizarea bisericii

Dacă doreşti revitalizarea bisericii, atunci:

1. Trebuie să fii un păstor revitalizat

Tu trebuie să ai o relaţie vie şi proaspătă cu Dumnezeu, ca să poţi vorbi oamenilor, atât din Scriptură, cât şi din propria ta trăire.

2. Trebuie să fii în măsură să explici nevoia revitalizării Analizează viaţa bisericii

şi, dacă este cazul, recunoaşte nevoia
de revitalizare. Pentru început este important să analizezi starea în tăcere şi în taină. Oamenii nu trebuie să ştie de cercetările tale şi nici de planurile tale. Prima constatare se face în tăcere, noaptea, ca Neemia. Primul care trebuie convins de starea de fapt eşti tu. Pentru aceasta trebuie să vezi lucrurile la faţa locului. Trebuie să ai curajul şi să fii sincer cu tine însuţi. Trebuie să ştii cum arată un lucru în norma-litatea lui. Aceasta înseamnă că dacă vorbim despre biserică, trebuie să studiezi ce spune Biblia despre Trupul lui Cristos. Dacă vorbim despre viaţa normală a unui creştin, atunci trebuie să cunoşti care sunt lucrurile ce îl caracterizează pe un om născut din nou. O dată ce cunoşti cerinţele Bibliei pentru tine, pentru slujitorii de lângă tine, pentru familiile din biserică, pentru mântuiţi în general şi pentru Biserică, apucă-te de lucru. Explică oamenilor de lângă tine pe ce se bazează afirmaţia ta, despre nevoia revitalizării. Nu uita că nu este suficient să vorbeşti generalităţi. Tu trebuie să vii cu lucruri concrete, să vorbeşti cu exactitate despre „zidurile dărâmate" şi despre „porţile arse de foc". Acum trebuie să vorbeşti despre ocara pe care o purtăm şi despre anormalitatea pe care o trăim.

3. Trebuie să te rogi pentru ieşirea din starea respectivă

Cere Domnului în umilinţă, dar cu multă credinţă: lumină, înţelegere, înţelepciune, oameni, resurse, răbdare, echipare etc. Spune Domnului că doreşti revitalizarea bisericii. Spune-I Domnului de ce vrei lucrul acesta. Spune-I lui Dumnezeu ce eşti gata să faci pentru aceasta. Dacă ştii ce cale trebuie să foloseşti, ce metode trebuie să aplici, spune-I Domnului şi aceasta. Dacă nu eşti sigur de anumite aspecte, dacă ai unele îndoieli asupra unor lucruri, mărturiseşte-I Domnului temerile sau îndoielile tale. Nu uita că biserica pe care o păstoreşti este a Domnului. El este mult mai interesat decât tine în revitalizarea ei, prin urmare El ştie exact ceea ce trebuie făcut, cum trebuie făcut şi când trebuie început.

4. Trebuie să fii în măsură să explici cu entuziasm posibilitatea revitalizării

în general, oamenii serioşi din conducerea bisericii vor fi de acord că este nevoie de revitalizare. Problema pe care o vor ridica este dacă se poate face ceva sau nu. Aici nu toţi se vor lăsa convinşi uşor. Tu trebuie să ai argumente puternice şi să le prezinţi cu entuziasm şi claritate. Pentru aceasta, lucrează mintal şi pe hârtie la revitalizarea bisericii. O dată ce ai decis ce trebuie făcut şi care este calea pe care vei ajunge să împlineşti scopul respectiv, lucrează mintal la împlinirea acestuia. încearcă să parcurgi în minte fiecare etapă. Discută cu oamenii respectivi. Vezi ce o să spui la întâlnirile pe care le consideri necesare. Pregăteşte-ţi materialul prin care îi vei provoca pe oameni. încearcă să prevezi anumite reacţii de la oamenii cu care vei lucra. Vezi care ar putea fi întrebările lor. Aceasta te va ajuta să te pregăteşti mai temeinic. Lucrul în minte te va ajuta să eviţi anumite greşeli, care altfel te-ar putea costa mult.

5. *Trebuie să fii în măsură să explici drumul revitalizării*

Nu uita că tu eşti acela care trebuie să ajute conducerea bisericii să vadă nevoia şi posibilitatea revitalizării. Dacă ceea ce ţi-ai propus nu funcţionează, în nici un caz nu abandona ideea revitalizării. încearcă să vezi care sunt lucrurile pe care nu le-ai văzut bine, nu le-ai

ales bine sau nu le-ai făcut bine. Schimbă ce consideri că trebuie schimbat şi ia procesul mintal de la capăt. Dacă ceea ce ai parcurs în minte funcţionează, atunci

apucă-te de lucru şi mărturiseşte oamenilor din conducerea bisericii atât nevoia, cât şi posibilitatea revitalizării. Vorbeşte-le puţin despre nevoia revitalizării şi apoi prezintă-le cu mult elan şi entuziasm posibilitatea revitalizării. încearcă să le faci cât se poate mai clar unde vrei să duci biserica respectivă şi de ce vrei să o duci acolo. După aceea, fii concret şi explică-le calea pe care veţi ajunge acolo. Explică-le de ce ai ales calea rededicării şi argumentează de ce eşti aşa de convins că funcţionează. Prezintă-le pas cu pas lucrurile pe care le veţi face şi asigură-i că Domnul Se va implica miraculos în acest proces. După ce i-ai convins pe cei din conducerea bisericii, la timpul potrivit, informează biserica de decizia voastră şi de implicarea voastră. Explică-i ce vreţi să faceţi, de ce v-aţi propus aceasta şi cum vreţi să realizaţi ceea ce vă propuneţi. Spune-i care este rolul ei şi cum şi-1 poate împlini. Foloseşte ocazia să le reactualizezi imaginea despre Biserica lui Cristos, care este formată din oameni plini de Duhul Sfânt.

6. Trebuie să fii dispus să plăteşti preţul revitalizării Imediat ce vei începe, vei constata că oamenii pierd entuziasmul
şi viziunea destul de uşor. Datoria ta este să îi ajuţi pe colaboratori să urmeze cu perseverenţă drumul început. Pentru aceasta, roagă-te zilnic pentru ei, mergi în fruntealor, încurajează-i, explică-le din nou şi de câte ori este nevoie ceea ce nu au înţeles, menţine-le elanul iniţial prin implicarea în lucrări care aduc rezultate şi sărbătoreşte fiecare teren şi pisc câştigat. Pe parcursul acestui drum, mult mai devreme decât te gândeşti şi de la cine te aştepţi mai puţin, vei avea reacţii interesante. în ciuda acestora tu trebuie să crezi în lucrare, să te bazezi pe ajutorul Domnului şi să înaintezi spre ţintă.

7. *Trebuie să ai multă răbdare*

Tu ştii că mulţi oameni sunt grabnici la decizii, dar înceţi la lucru. Faptul că unii colaboratori nu îşi fac lucrările încredinţate, să

nu te descurajeze în aşa măsură încât să încetezi lucrul. Voi trebuie să faceţi ceea ce v-aţi propus. Dacă unii uită să îşi facă partea, nu încerca să o faci tu în locul lor. Tu nu poţi face ceea ce trebuie să facă ei, dar îi poţi ajuta să îşi facă partea. Aceasta este de fapt slujba ta şi, cu cât vei investi mai mult în ei, cu atât ei vor investi mai mult în lucrare. ***8. Trebuie să încetezi să te mai ocupi de alte 50 de lucruri*** în general, păstorii sunt aglomeraţi cu multe lucruri. Acum este timpul să te focalizezi doar spre lucrarea de revitalizare. Dacă nu vei investi zilnic în ea, nu vei ajunge la rezultatele dorite. Prin urmare, focalizează-te spre revitalizare şi foloseşte fiecare ocazie pentru a-i provoca pe oameni în direcţia respectivă. Apoi, ajută biserica să parcurgă drumul ales. Tu eşti chemat să mergi în fruntea lor, aju-tându-i să te urmeze.

n. Sugestii pentru păstorii care doresc revitalizarea altor păstori

Dacă eşti unul dintre aceia care doresc revitalizarea bisericilor, cu siguranţă ştii că trebuie să începi prin a lucra la revitalizarea păstorilor acestora. Mai mult ca sigur că nu eşti singurul păstor sau misionar în oraşul sau zona unde locuieşti. Interesează-te deci de colegii tăi, intră în legătură cu dânşii şi decideţi să vă întâlniţi pentru rugă-ciune, post şi discuţii care să vă ajute în revitalizare. Când ne gândim la astfel de grupuri, trebuie să avem în vedere două aspecte. Primul se referă la **formarea unui asemenea grup.**

Dacă eşti unul dintre aceia care **doresc revitalizarea, dar nu crezi că poţi organiza un astfel de grup,** sfatul meu este să te angajezi totuşi în organizarea lui. Du-te şi discută cu colegii tăi păstori. Spune-le dorinţa ta, cât şi convingerea că tu nu poţi face lucrul aceasta. Roagă-i pe ei să se implice în organizare şi asigură-i că îi vei susţine cu

tot ce poţi. Dacă te vor refuza toţi, ceea ce nu cred, continuă să te rogi Domnului pentru această lucrare şi pentru un om care să ajute la revitalizarea păstorilor. Cu siguranţă că Dumnezeu îl va găsi pe omul acesta. ^

Pe de altă parte, dacă vezi că unul dintre colegi se implică în formarea unui astfel de grup, bucură-te şi susţine-1 cu tot ce poţi. Alătură-te lui, roagă-te pentru el, rugaţi-vă împreună pentru ceilalţi, cheamă şi pe alţii să se unească cu voi. Adu-ţi aminte că nu toţi oamenii lui Dumnezeu au fost în frunte, dar în locul unde au fost, au făcut lucruri mari. Noi vorbim despre lucrarea lui Moise, dar lângă el a fost un Iosua, 70 de bătrâni, căpetenii şi mulţi alţii. Noi vorbim despre un Ghedeon, dar să nu uităm că el a avut alături oameni de nădejde. Noi vorbim despre Domnul Isus, dar El ne atrage atenţia că a lucrat împreună cu ucenicii Săi. Noi vorbim despre Pavel, dar este evident că şi el a avut o echipă de misiune. Faptul că eşti alături de conducători nu înseamnă că eşti mai puţin important. Fii acolo unde te vrea Domnul şi vei face lucrări extraordinare. Prin urmare, dacă vrei să lucrezi la **revitalizarea altor păstori, atunci:**

1. Asigură-te că Dumnezeu vrea să te folosească la aceasta Pentru aceasta verifică dacă ai **viziune.** Dacă pleci pe acest drum, ştii unde vrei să ajungi? Apoi verifică dacă ai **putere.** Crezi că vei fi însoţit de Domnul? Nu uita să verifici dacă ai **strategie şi material.** Dacă păstorii vor răspunde provocării tale, ce vei face cu ei? Verificarea trebuie să cuprindă şi latura spirituală: **eşti un revitalizat?** Tu ştii foarte bine că dacă un orb călăuzeşte un alt orb... în timp ce te verifici, întreabă-te serios dacă eşti pregătit pentru lovituri. Fi i sigur că vei primi multe şi de acolo de unde nu te aştepţi. De asemenea, trebuie să vezi dacă eşti pregătit pentru **o lucrare de durată.** Pentru rededicarea şi revitalizarea păstorilor, chiar dacă îţi vine greu **să** crezi, va fi nevoie de mult timp.

2. începe să te rogi pentru păstorii respectivi

înainte de a le spune dânşilor ceea ce vrei să faci, spune Domnului ce ai dori să se întâmple şi nevoia ta după ajutorul Lui. Roagă-te concret, pe nume, pentru un număr mic, permanent şi în secret. De multe ori, nu este bine să ştie de la început că te rogi pentru rededicarea lor.

3. Caută ocazii de întâlnire şi împrietenire

Invită-i atât în biserică, cât şi în familie. Caută să găseşti domenii concrete în care să îi ajuţi. Fă-le o vizită în familie şi vizitează-le biserica. Creează ocazii în care copiii şi soţiile voastre să se împrietenească. Foloseşte orice ocazie oferită şi creează ocazii potrivite pentru cunoaştere, pentru părtăşie şi pentru slujire.

4. începeţi să vă rugaţi împreună

Probabil că la început vă veţi ruga fiecare acasă. Apoi veţi găsi ocazii să vă rugaţi împreună şi pentru obiective comune. Când veţi veni împreună, să aveţi grijă să folosiţi timpul în aşa fel încât să fiţi folositori tuturor.

5. ***Fă-le cunoscut grija ta pentru revitalizare***

Prezintă-le dorinţa ta de a fi pe placul lui Dumnezeu, precum şi dorinţa unei vieţi din belşug pentru toţi credincioşii. Prezintă nevoia implicării eficiente în evanghelizare a fiecărui creştin şi rolul nostru în a-i ajuta pe oameni la aceasta.

6. Fă-le cunoscut planul lui Dumnezeu pentru revitalizare **Aminteşte-le că sursa** revitalizării tuturor este Dumnezeu.

Spune-le că Dumnezeu lucrează într-o anumită ordine: păstor, lucrători, biserică, societate. Amintiţi-vă împreună că rolul păstorului este să motiveze, să ajute şi să-i

conducă pe oameni pe acest drum, al unei vieţi din belşug. Noi nu-i putem motiva pe alţii dacă nu suntem transformaţi şi motivaţi. **Discutaţi apoi împreună care este drumul care trebuie parcurs.** Sigur că acesta va fi în funcţie de starea în care se află fiecare. Sunt păstori care nu recunosc nici nevoia revitalizării personale şi nici a bisericilor. Ei cred că totul este bine. Sunt păstori care recunosc nevoia revitalizării bisericilor, dar nu nevoia revitalizării personale. Vom afla păstori care recunosc atât nevoia revitalizării bisericilor, cât şi nevoia revitalizării personale, dar nu ştiu ce să facă în această privinţă. Slavă Domnului că sunt şi din acei care recunosc nevoia revitalizării pe toate planurile şi, stând la dispoziţia lui Dumnezeu, primesc înţelepciunea şi puterea necesare pentru a afla drumul care ne scoate din această stare. Lucrează cu fiecare în

funcţie de locul unde este, nu acuzând, ci motivând, încurajând şi inspirând.

7. Fă-le cunoscută nevoia de a ne ajuta reciproc în acest proces

Cred că putem observa cu uşurinţă cât am suferit atât noi, cât şi lucrarea lui Dumnezeu din ţara noastră, datorită mândriei, duhului de indiferenţă sau spiritului de independenţă al păstorilor. Este timpul să ne schimbăm gândirea şi atitudinea. Este timpul să înţelegem că în România există **O SINGURĂ BISERICĂ, Biserica Domnului Isus Cristos**. Este timpul să realizăm că această Biserică are **UN SINGUR PĂSTOR, Păstorul cel mare, Domnul Isus Cristos.** Faptul că ne închinăm în clădiri sau locuri diferite nu ne dă dreptul la independenţă. Noi suntem mădulare ale aceluiaşi Trup şi fiecare păstor nu este nimic mai mult decât **un slujbaş cu ziua** în locul în care 1-a aşezat Domnul. Datorită acestei realităţi, fiecare păstor are nevoie de celălalt coleg. Fiecare este chemat să îl slujească pe celălalt cu darurile pe care le are de la Domnul.

8. întreţine focul aprins în viaţa lor

Dacă ţi-a fost greu să constaţi faptul că unii păstori nu sunt interesaţi în revitalizare şi nici nu vor să depună preţul respectiv, acum să nu crezi că păstorii porniţi pe drumul acesta vor continua cu perseverenţă. Poate e greu de crezut, dar foarte mulţi vor uita ce aţi discutat. Vei găsi oameni care au fost la discuţii şi şi-au luat angajamente serioase, dar care apoi vor uita să vină la următoarea întâlnire. Deşi este foarte neplăcut şi nu există scuze pentru aceasta, nu înseamnă că trebuie să te descurajezi. Apreciază fiecare pas făcut. Mulţu-meşte-te cu paşi mici, dar crede în puterea lui Dumnezeu şi ţinteşte spre lucruri măreţe. învaţă-te să depinzi de El şi biruinţa nu va întârzia să îşi arate primele raze de lumină. Domnul îţi va da puterea şi înţelepciunea necesare să găseşti acele metode prin care să îi poţi aduna, înflăcăra şi menţine în flăcări pentru Isus.

DI. Sugestii pentru păstorii care vor să conducă un grup de re vitalizare

Din experienţa pe care o am şi din mărturiile altor colegi păstori implicaţi în astfel de lucrări, consider că trebuie acum să vă aduc aminte faptul că începutul unui lucru nu este totul. O dată început, un astfel de grup pentru revitalizare trebuie să funcţioneze bine şi în limita posibilităţilor să crească până la multiplicare. Iată de ce în continuare o să încerc să vă ofer câteva sugestii despre felul **în care putem face să funcţioneze bine** şi să îşi atingă scopul aceste grupuri.

1. Clarifica bine scopul acestor întâlniri

Fiind vorba despre grupuri de revitalizare pentru păstori, este absolut normal să presupui că fiecare participant îşi va da seama că aceste întâlniri au menirea să îi ajute

pe cei prezenţi în re vitalizarea personală. Spre surprinderea ta, nu va trece mult şi vei constata că este foarte ispititor pentru un păstor să se gândească la revitalizarea altora, respectiv a celor din biserică şi mai puţin la el. Aceasta îl poate determina să încerce folosirea acestor ocazii pentru alţii şi nu pentru el, ceea ce ar face ca întâlnirile să nu îşi atingă scopul. Fii deci vigilent şi reaminteşte păstorilor că aceste întâlniri sunt pentru noi.

2. Stabiliţi o zi şi o oră pentru aceste întâlniri

Aceasta îl va ajuta pe fiecare participant în planificarea timpului şi în amintirea cu uşurinţă a zilei şi orei de întâlnire. Dacă veţi încerca să le stabiliţi de la o săptămână la alta în funcţie de timpul liber al păstorilor, va fi foarte greu. Dacă este aceeaşi zi şi aceeaşi oră stabilită de comun acord, de la un timp vă va intra în sânge. Păstorii vor pune pe agenda dânşilor timpul respectiv pentru această lucrare şi veţi avea progrese.

3. întâlniţi-vă în fiecare săptămână

Indiferent dacă este vorba de o jumătate de oră, o oră sau de o oră şi jumătate, întâlniţi-vă săptămânal. Dacă răriţi aceste întâlniri, va fi foarte greu să puteţi urmări un anume scop. Viaţa păstorului este aglomerată şi în două săptămâni va uita şi de întâlnire şi de scopul fixat.

4. Folosiţi timpul pentru rugăciune

în aceste întâlniri ca şi în celelalte, de fapt, participanţii vor fi ispitiţi să vorbească mult. Unii vor să ridice întrebări şi alţii vor să dea explicaţii. Fraţilor, să nu uităm că revitalizarea este în primul rând lucrarea lui Dumnezeu. Să folosim acest timp pentru rugăciune. Să îi cerem Lui să ne dea harul şi puterea necesară. Să cerem Duhului să sufle peste oasele noastre uscate şi să readucă viaţa, puterea şi bucuria.

5. Slujiţi-ipermanent pe cei prezenţi

în fiecare întâlnire, cei prezenţi trebuie să fie ascultaţi şi slujiţi. Uneori vor fi participanţi care simt nevoia să împărtăşească o durere. Alteori vor fi participanţi care trebuie să împărtăşească o experienţă sau o bucurie. Faceţi-vă timp să îi ascultaţi. Plângeţi şi bucuraţi-vă împreună! închinaţi-vă împreună! Slăviţi pe Domnul împreună! Aceasta vă va lega mai mult şi lucrarea va câştiga.

6. Nu renunţaţi la întâlnire indiferent de numărul celor prezenţi Vor fi ocazii şi la început nu puţine, în care unii nu vor participa.

Veţi observa că pentru început păstorii vin atunci când sunt liberi, dar în general dânşii sunt foarte ocupaţi. Indiferent dacă vin zece sau dacă vor fi doar doi, folosiţi timpul respectiv pentru ceea ce v-aţi propus. Dacă vă opriţi pentru anumite motive, va fi foarte greu să reîncepeţi.

7. *Interesaţi-vă de starea celor care au lipsit*

După fiecare întâlnire contactaţi-i pe cei care nu au fost prezenţi şi n-au anunţat în prealabil motivul absenţei. Ca să vă fie uşor, contactaţi fiecare pe câte unul. Poate că unii au avut probleme şi nu au putut veni. Este posibil ca alţii să fi uitat. Un telefon sau o scurtă vizită le poate sluji. Faptul că le veţi aminti de importanţa prezenţei lor va sluji întregului grup.

8. Anunţaţi bisericile despre aceste întâlniri

Aceasta va aduce beneficii multiple. Pe de o parte, bisericile se vor ruga pentru eficienţa acestor întâlniri. întâlnirile voastre vor fi scăldate în rugăciunile fraţilor. Pe de altă parte, oamenii vor învăţa mai mult despre importanţa rugăciunii şi pot decide să formeze şi dânşii astfel de grupuri.

9. Implicaţi-vă toţi în eficienţa întâlnirilor
La fel ca într-o biserică şi aici fiecare are darurile, cunoştinţa şi experienţa lui. Implicarea tuturor va aduce mult beneficiu. Aceasta nu înseamnă că fiecare se va implica în absolut toate întâlnirile, dar nici să nu lăsăm lucrarea pe unul singur, deoarece este greu şi mai puţin eficient.
10. Intraţi în legământ
în fiecare ocazie de rededicare, de revitalizare şi de întoarcere radicală spre Dumnezeu, Biblia precizează că s-a făcut un legământ scris semnat de căpeteniile poporului. Deoarece noi avem nevoie de o întoarcere radicală spre Dumnezeu, cred că este importantă semnarea unui legământ care să vizeze relaţiile noastre şi slujirea noastră. O sugestie de legământ este prezentată în anexă. El a fost adus în această formă cu contribuţia mai multor păstori. El poate fi folosit aşa cum este sau poate fi adaptat la situaţia dumneavoastră. De asemenea, trebuie făcută precizarea că acest legământ rămâne la fiecare semnatar. El trebuie pus într-un loc, unde să-1 vedem şi să căutăm zilnic putere divină pentru împlinirea lui. Deoarece este bine să ştim unii de alţii, este important să le comunicaţi colegilor de slujire şi de rugăciune intrarea dumneavoastră în **legământul păstorilor.** In felul acesta, ne vom ajuta şi ne vom încuraja mai mult în sfânta şi nobila lucrare încredinţată nouă.
IV. Atenţionări în privinţa greşelilor ce pot fi făcute în procesul de revitalizare
Indiferent care este domeniul în discuţie, trebuie să recunoaştem că nimeni nu este scutit de greşeli. Diferenţa constă în aceea că omul care lucrează greşeşte, pe când cel care nu lucrează este pe o cale greşită. în încercarea păstorilor de a conduce biserica pe drumul revitalizării, mai devreme sau mai târziu cei mai mulţi se vor confrunta cu următoarele ispite:
1. Neglijarea aspectului că ievitalizarea bisericii este un proces de durată
Astăzi suntem tentaţi să urmărim lucrurile ce se realizează foarte repede. Celor mai mulţi ne place să vedem şi imediat să avem lucrul respectiv. Cei mai mulţi nu mai avem răbdarea să aşteptăm împlinirea unei comenzi. Dacă vrem să mergem cu această filozofie şi în procesul revitalizării, atunci vom ajunge foarte repede la dezamăgire. Să nu uităm că lucrăm cu oameni şi pentru a face o anumită schimbare aceştia au nevoie de convingeri. Aceasta înseamnă că trebuie să ne înarmăm cu răbdare şi să lucrăm mult sau atât cât este nevoie pentru convingerea fiecăruia.
2. încrederea în strategii şi nu în Dumnezeu
Pentru foarte mulţi oameni, inclusiv pentru noi păstorii, găsirea unei idei bune sau a unui material bun poate fi prilejul ispitei de a ne încrede mai puţin sau de a depinde mai puţin de Dumnezeu. Adevărul este că noi putem avea toate ideile necesare şi putem cunoaşte şi stăpâni toate materialele din lume, dar dacă Domnul nu lucrează la convingerea şi transformarea oamenilor, rezultatele sunt nule.
3. Abandonarea unei strategii de dragul alteia „mai bune"
în dorinţa noastră de a realiza lucruri mari într-un timp scurt şi cu efort minim, suntem deseori pradă celor care încearcă să vândă idei sau cursuri eficiente în timp redus. Adevărul este că există două categorii de oameni. Unii pleacă pe un drum, poate nu au toate ideile şi materialele necesare, dar datorită încrederii în Dumnezeu şi datorită perseverenţei, ajung la rezultate frumoase. Alţii au toate informaţiile necesare, pleacă la drum, dar, datorită faptului că nu apar rezultate imediate, sunt gata să schimbe ideile pentru altele mai bune. Aceştia nu fac altceva decât ceea ce au făcut unii dintre colegii mei. Au început un curs de limbă străină după un manual. După câteva lecţii

au renunţat la manualul respectiv pentru un altul mai bun. Repetând această experienţă, au ajuns după un timp să constate că au parcurs primele 4 lecţii din 10 cursuri, dar de fapt nu au învăţat nici un sfert din cât au învăţat cei care s-au ţinut de primul curs şi au ajuns la lecţia 25.

4. Lipsa unei deschideri permanente pentru noutăţi în strategie

Cine aşteaptă să plece la drum când are toate detaliile, nu va porni niciodată. Adevărul este că nu poţi pleca la drum fără să ştii de unde pleci şi unde ajungi. Este înţelept să cunoşti drumul în mare şi să faci anumite planificări. în acelaşi timp, toţi ştim că nu putem cunoaşte care sunt lucrurile care vor apărea pe drum. Având în vedere aspectul acesta, precum şi faptul că Duhul ne descoperă doar ceea ce este necesar pentru acum, este important să parcurgem drumul cu ochii, inima şi urechile deschise. Dumnezeu ne va comunica la fiecare pas care sunt schimbările necesare şi care este drumul ce trebuie parcurs în continuare.

5. ***Mulţumirea cu schimbările de suprafaţă***

Trăind într-o generaţie caracterizată de ceea ce se vede şi ceea ce izbeşte, şi noi putem fi ispitiţi să ne uităm la ceea ce impresionează. Adevărul pe care nu trebuie să îl uităm este acela că Dumnezeu se uită la inimă şi că doar o inimă schimbată va aduce schimbări radicale şi de durată. Prin urmare, în timp ce ne gândim la schimbări de programe şi manifestări, să nu uităm că adevărata schimbare trebuie să se producă în inimă. Numai o inimă schimbată va găsi acele schimbări de suprafaţă care să-i motiveze şi pe alţii la schimbare.

6. Descurajarea, încetinirea sau abandonarea procesului Indiferent cât de multe sau de puţine sunt rezultatele, cei care au
început să conducă biserica pe drumul re vitalizării, nu au voie să încetinească sau să abandoneze acest proces. Noi trebuie să fim convinşi că acesta este singurul drum pe care putem merge spre glorie şi acesta este singurul mod în care biserica îşi poate atinge scopul. Cât de mult vom realiza sau nu, nu depinde numai de noi. Credincioşia noastră însă ne aparţine şi Domnul ne va cere socoteală dacă am rămas sau nu credincioşi în lucrul încredinţat nouă.

7. ***încercarea de a face schimbări mari în foarte multe domenii în acelaşi timp***

Este important să reţinem că datorită multor aspecte, oamenii nu pot să lucreze bine pe foarte multe planuri în acelaşi timp. De cele

mai multe ori rezultatele bune au venit acolo unde s-au făcut schimbări luând domeniile pe rând. în felul acesta lucrurile pot fi controlate şi efortul necesar poate fi investit la timp şi fără epuizare.

8. încercarea de a face schimbările de unul singur şi nu în colaborare cu ceilalţi lucrători şi cu biserica

Revitalizarea bisericii nu este o lucrare pe care suntem chemaţi să o facem singuri. Această lucrare nu o putem face doar cu ajutorul unui grup de oameni. în acest proces, este necesară implicarea fiecăruia. Noi suntem chemaţi să îi motivăm pe cei care la rândul lor trebuie să devină motivatori. în măsura în care vom investi mai mult timp în colaboratori, lucrarea se va extinde şi va avea şanse mai mari să continue până ce-i va cuprinde pe toţi membrii bisericii.

V. Sugestii de mesaje provocatoare la rededicare

Păstorul care vrea să ajute biserica în rededicare şi revitalizare trebuie să folosească şi amvonul pentru provocări şi pentru învăţătură în direcţia respectivă. Pe lângă multe

alte explicaţii necesare, el trebuie să vorbească în mod concret fiecărei categorii de vârstă şi pentru fiecare domeniu de activitate. Astfel, el trebuie să vorbească despre rededicarea copiilor şi să le explice celor mici ce implică rededicarea unui copil. Păstorul trebuie să vorbească în mod concret despre rededicarea tinerilor şi cea a vârstnicilor. El trebuie să folosească o anumită ocazie şi să vorbească despre rededicarea soţilor şi ce înseamnă în mod concret aceasta. în continuare, vă oferim schiţa unui mesaj care are în vedere rededicarea părinţilor.

Mesaj pentru rededicarea părinţilor

Introducere: Suntem la un serviciu de dedicare a copiilor. Dacă vă gândiţi bine, veţi amintiţi căîn astfel de ocazii se vorbeşte de obicei părinţilor. Aspectul acesta are în vedere cel puţin două motive. Pe de-o parte cei aduşi la binecuvântare nu pricep nimic. Aşa că am irosi timpul vorbindu-le lor. Pe de altă parte, dedicarea unui copil impune rededicarea părinţilor. Ce este, de fapt, dedicarea unui copil? Momentul în care părinţii vin înaintea lui Dumnezeu şi înaintea

bisericii atât cu mulţumirile lor, cât şi cu dorinţele lor pentru copilul respectiv. Momentul dedicării unui copil impune familiei să se angajeze să fie pe aceleaşi coordonate cu Dumnezeu. Este absurd să gândim că familia îi cere lui Dumnezeu să împlinească planurile lor cu privire la acest copil. Este absolut logic ca familia să fie dispusă să meargă pe drumul unde îl va duce Domnul pe acest copil. Folosesc prilejul acesta pentru a vorbi despre rededicarea unei familii.

Ţelul unei familii rededicate: o familie în care fiecare membru este umplut de Duhul lui Dumnezeu. Particularizând la copil, spunem că vrem un copil plin de Duhul lui Dumnezeu. în Vechiul Testament nimic nu era mai important pentru o familie decât să aibă un copil plin de Duhul lui Dumnezeu. Atunci erau excepţii. Acum este regula normală a unui copil. Pentru aceasta, familia trebuia să facă anumite lucruri. Mama trebuia să se supună anumitor reguli de dragul copilului ei, ca să fie copilul acela pe care îl vrea Domnul. Apoi, când copilul se năştea, familia trebuia să se supună anumitor reguli. De dragul copilului şi de dragul Domnului, pentru ca planul lui Dumnezeu să se poată împlini cu acel copil, familia avea partea ei.

Voi faceţi parte dintr-o biserică ce şi-a propus să se umple de oameni plini de Duhul lui Dumnezeu. Având în vedere că vrem ca şi copiii noştri să facă parte din această biserică, înseamnă că şi copiii noştri trebuie să devină oameni plini de Duhul lui Dumnezeu. Un copil va ajunge plin de Duhul doar atunci când va experimenta naşterea din nou şi se va dărui în totalitate şi de bună voie Domnului. Pentru a se ajunge acolo, rolul părintelui este decisiv. Din punct de vedere al părintelui, copilul va ajunge un om după inima lui Dumnezeu, un om plin de Duhul, când părinţii lui vor fi oameni plini de Duhul. Copiii sunt influenţaţi de noi. Sunt influenţaţi de starea noastră spirituală. Noi înmiresmăm sau nu mediul din familie. Dacă suntem plini de Duhul, copiii noştri vor creşte într-un mediu divin. Dacă suntem plini de fire, copiii noştri vor creşte într-un mediu firesc. Copiii sunt influenţaţi de gândirea noastră şi de comportamentul nostru. Ce văd copiii noştri în noi? Ce văd în atitudinea şi în activităţile noas-

tre: faţă de Cuvânt, faţă de fraţi, faţă de Biserică, faţă de bani şi valori, faţă de viaţă, faţă de muncă, faţă de dedicare etc.

Vorbind despre rededicarea părinţilor, trebuie să amintesc câteva lucruri care trebuie avute în vedere:

L Mentalitatea faţă de copii

1. copiii credincioşilor sunt o binecuvântare. Este adevărat că nu toţi copiii sunt o binecuvântare. Biblia vorbeşte de copiii din poporului lui Dumnezeu. El nu spunea că fiii filistenilor sunt o binecuvântare... Să ne sumăm riscul şi bucuria de a fi părinte.

2. copiii trebuie planificaţi împreună cu Domnul. Spun aceasta din două motive: pe de o parte noi îi vom cere ajutorul Lui să îi creştem. El ştie câţi copii suntem capabili să creştem şi pe câţi vrea să ne ajute să îi creştem. Apoi noi suntem proprietatea Lui şi El trebuie să decidă ce şi cum facem. Să fim deschişi pentru câţi copii decide Domnul.

3. copiii noştri sunt ai Domnului. Chiar dacă ei nu s-au dăruit încă Domnului în mod personal, ei sunt ai Domnului prin părinţi. Noi am fost cumpăraţi de Domnul cu tot ceea ce avem. Fiecare copil care se naşte de când suntem ai Lui, îi aparţine Lui. Va veni o vreme când se poate vor răzvrăti, şi atunci vom vedea ce vom face. Noi trebuie însă să îi creştem ca pe proprietatea Lui şi în mentalitatea aceasta. Să le spunem copiilor că ei nu existau dacă nu ne răscumpăra Isus şi dacă nu ne salva El. Să le spunem că sunt ai Lui şi că dacă nu îl slujesc pe El se răzvrătesc şi pot fi pedepsiţi. Să le spunem cât este de bun Domnul ca stăpân şi ce bunătăţi pregăteşte El petru robii Lui.

II. Mentalitatea fată de rolul de părinte

Cum este văzut astăzi rolul de mamă? Accentul se pune pe profesie, nu pe mamă. Eşti importantă dacă eşti avocat, doctor, jurist, economist, contabil, jurnalist, om de afaceri etc. Cine te apreciază astăzi pentru că eşti mamă şi pentru că îţi creşti copiii cum trebuie? Puţini, nu? La fel stau lucrurile şi cu statutul de tată... Familia rede-dicată trebuie să îşi înnoiască decizia de a-şi împlini rolul de părinte aşa cum trebuie. Să fim gata să investim în copiii noştri aşa cum cere Domnul şi cât cere Domnul. Să fim gata dacă este cazul şi de multe

ori este cazul, să mergem împotriva curentului. Să ţinem fruntea sus şi să nu ne fie ruşine că suntem părinţi şi că investim în valori eterne. Numai Domnul ştie ce poate ieşi din copiii noştri. Nouă ni s-a dat cinstea de a creşte fii pentru Stăpânul universului. **Să ne implicăm deci cu bucurie în creşterea copiilor.** Dacă nu avem o altă bucurie, ceea ce nu cred că putem spune, să apelăm la bucuria credinţei... Să vedem în creşterea copiilor o slujbă pentru Domnul.

III. Mentalitatea fată de lumea în care trăim

Lumea nu ne este prietenă, ci vrăjmaşă. Ea nu ne ajută, ci luptă împotriva noastră. Ea vrea să ne fure copiii. Copiii noştri sunt vânaţi de industria drogurilor, ţigărilor, pornografiei, alcoolului etc. Partidele politice şi toate celelalte domenii ale societăţii vor să facă din copiii noştri sclavi. Numai Domnul le vrea binele. Să îi ţinem aproape de El şi departe de celelalte lucruri rele. Să ne protejăm copiii faţă de lume. Să nu lăsăm profesorii, şcoala, vecinii, televizorul, societatea să ne strice copiii. Să nu îi lăsăm nici pe prieteni, nici pe duşmani. Prietenul nu are voie să îţi strice nici măcar câinele...

IV. Mentalitatea faţă de biserică

Biserica este un loc unde trebuie să ajutăm. Părinţii trebuie să îi ajute pe părinţi. Noi trebuie să îi ajutăm pe alţii să îşi crească copiii cum se cere. Aceasta înseamnă să avem mesaje clare pentru copiii noştri, pentru copiii lor şi pentru părinţii lor. Să ne lăsăm ajutaţi şi să căutăm ajutorul altora.

V. Mentalitatea faţă de adevăratele valori

Ce le putem oferi mai valoros copiilor noştri? Casă, şcoală, maşină, firmă sau o relaţie corectă cu Dumnezeu? Dacă nu le-ai oferi nimic, dar le spui cum să se aibă bine cu

Domnul, ai făcut mult. Dacă le oferă Domnul prin tine şi alte lucruri este bine.
Concluzia: Trebuie rededicare? în viaţa voastră, a părinţilor, da. Voi porniţi pe un drum nou şi nimic nu poate fi mai important decât să vă dedicaţi acestui scop. Să vă propuneţi ca prin ajutorul Domnului, să aveţi copii plini de Duhul Sfânt. Aşa veţi ajuta biserica în obiectivul ei. Aşa vă veţi ajuta pe voi şi pe copiii voştri.

Concluzii

îmi place să cred că studierea acestui material ne-a învăţat pe toţi că atunci când un om ajunge la concluzia că are nevoie de revitalizare, trebuie să se gândească imediat la pocăinţă. Indiferent cine ar fi, el trebuie să se pocăiască, să se smerească şi să îi ceară iertare lui Dumnezeu. Apoi, el trebuie să elimine orice păcat cunoscut şi să îi ceară iluminare lui Dumnezeu. S-ar putea ca în viaţa noastră să existe lucruri nepotrivite, dar cu care ne-am obişnuit prea mult ca să le mai vedem păcătoase. O dată curăţiţi de Dumnezeu, trebuie să ne rededicăm Lui şi lucrării Sale cu întreaga fiinţă. Să cerem insistent Duhului să ne umple şi să lucreze în noi voia Lui. Cuvântul ne va descoperi drumul şi Duhul ne va înlesni alergarea. Dacă adierea Duhului nu vine aşa de repede sau aşa de neobişnuit cum ne aşteptăm, să aşteptăm cu răbdare şi în sfinţenie. Timpul Lui este mai prielnic decât alegerea noastră. Cum biserica este formată din oameni, revitalizarea bisericii implică revitalizarea fiecărui membru din biserică. Ştiu că toţi ne dorim o biserică vie şi este normal să fie aşa. Până la rededicarea tuturor şi până la revitalizarea întregii biserici, întreabă-te sincer cum stai cu revitalizarea personală. Eşti un revitalizat sau aştepţi ca alţii să o ia înaintea ta? Domnul să te ajute să fii printre cei dintâi la orice lucru bun şi mai ales la altarul rededicării şi al slujirii.

Anexe

Evaluarea stării bisericii Chestionar pentru membrii bisericii
Iubiţi fraţi şi surori în Domnul Isus,
Având în vedere că vreau să vă fiu mai folositor în drumul spre gloria care ne aşteaptă şi nădăjduind că răspunsurile dumneavoastră mă vor ajuta să vă slujesc mai bine, vă rog să răspundeţi la următoarele întrebări încercuind răspunsul corect:
1. Aţi avut un moment al pocăinţei sincere şi depline? DA NU
2. S unteţi sigur de mântuirea sufletului vostru? DA NU
3. în ultimul an aţi folosit băutură alcoolică? DA NU
4. în ultimii doi ani aţi fost infidel soţului/soţiei? DA NU
5. A fost vreo ocazie în acest an în care în mod public aţi făcut de ruşine numele de creştin sau aţi compromis biserica? DA NU
6. Ştiţi vreun membru al bisericii noastre care nu se comportă creştineşte?
DA NU
7. Sunteţi gata să împărtăşiţi acest lucru cu păstorul bisericii?
DA NU
8. Care este intenţia dumneavoastră pentru viitor?
-să continuu în starea în care mă găsesc DA NU
- să părăsesc această religie deoarece nu mă satisface DA NU
- să cresc în viaţa de credinţă şi să îmi întăresc relaţia mea cu Dumnezeu
DA NU
- să mă implic mai mult în evanghelizarea personală DA NU
- să ajut mai mulţi creştini „căldicei" să devină „în clocot" pentru Isus
DA NU
9. Puteţi să ne comunicaţi sugestiile dumneavoastră pentru a ne ajuta să facem din adunarea credincioşilor un loc unde atât Dumnezeu cât şi oamenii să se simtă excelent?
Vă mulţumesc frumos şi Dumnezeu să vă răsplătească
Păstor,

Evaluarea stării bisericii Chestionar pentru membrii comitetului
Iubiţi colaboratori, Vă rog să încercaţi, până în data de răspunsurile la următoarele întrebări:
., să găsiţi
Cine suntem noi şi care sunt rolurile noastre ca:
- biserică
- comitet
- păstori
Unde ne aflăm acum?
- din punct de vedere spiritual
- din punct de vedere material
- din punct de vedere organizatoric
- din punct de vedere financiar
- din punct de vedere al spaţiului necesar desfăşurării tuturor activităţilor
- din punct de vedere al resurselor umane
Ce se poate spune despre membrii bisericii noastre?
- vârsta lor
- implicarea lor în lucrare
- poziţia lor socială
- situaţia lor financiară
- situaţia generală a familiilor bisericii
- ce aşteaptă ei de la biserică?
- ce aşteaptă ei de la noi?
- cunosc ei obiectivele noastre, ca biserică?
- sunt gata să ne urmeze? Dar să ne ajute să atingem obiectivele pe care ni le-am propus?

- suntem mulţumiţi de starea lor?
Care sunt obiectivele pentru viitorul apropiat şi pentru cel îndepărtat?
- din punct de vedere spiritual
- din punct de vedere material
- din punct de vedere organizatoric
- din punct de vedere financiar
- din punct de vedere al spaţiului necesar desfăşurării tuturor activităţilor
- din punct de vedere al resurselor umane
De ce am ales obiectivele acestea?
- deoarece suntem convinşi că aceasta este voia lui Dumnezeu
- deoarece credem că alegerea noastră este ceva bun
- deoarece credem că va ajuta membrilor bisericii noastre
- deoarece am văzut că şi alţii au avut sau au aceleaşi obiective
- deoarece credem că nu avem o altă alternativă
- nu ne-am gândit la o motivaţie
Ştim cum să realizăm ceea ce ne-am propus?
Da Nu
Care va fi rolul tău în acest proces?
Avem doar o variantă pentru planul de lucru?
Când vom începe?
Am stabilit un termen limită pentru a realiza ceea ce ne-am propus?
Când va fi realizat ceea ce ne-am propus, cum vor arăta?
- biserica
- comitetul
Care va fi rolul păstorilor?

Evaluarea lucrătorilor din biserică
Iubite frate,
în vederea unei evaluări aproximative a eficienţei contribuţiei dumneavoastră la revitalizarea bisericii vă rog să răspundeţi la următoarele întrebări:
1. Cât timp petreceţi zilnic în rugăciune **cu Domnul pentru:**
- viaţa cotidiană,
- familia voastră
- biserica voastră?
2. Cum aţi descrie relaţia voastră cu Cuvântul lui Dumnezeu?
- îl citesc zilnic şi ordonat
- îl citesc zilnic, dar nu după un program anume
- îl citesc de câte ori am ocazia
3. Practicaţi postul?
- ordonat
- ocazional
- niciodată
4. Practicaţi dărnicia?
- de la a 10% parte în sus
- din orice venit
- numai din salariu
- cu întreaga familie
- nu ţin o contabilitate exactă

5. Vă implicaţi în evanghelizare personală?
- învăţându-i pe alţii
- printr-un program obişnuit
- când se iveşte ocazia
- nu prea
6. Aveţi o relaţie bună cu toţi vecinii?
7. Aveţi relaţii bune cu toţi colegii de muncă?
8. Există membri în biserică cu care aveţi relaţii stricate?
9. Care este relaţia voastră cu lucrătorii din alte biserici?
10. Cât timp pe săptămână acordaţi cititului anumitor cărţi laice sau materiale informative?
11. Cât timp pe săptămână acordaţi familiei?
12. Câte cărţi aţi citit în anul acesta?
- literatură creştină
- literatură laică

Chestionar pentru evaluarea stării familiilor din biserică
Consideraţi că aveţi o familie fericită? *(Alegeţi cifra pe o scară de la 1 la 10)*
- Suntem fericiţi amândoi 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. -Sunt fericit doar eu 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10.
- Este fericit doar partenerul 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10.
- Nu suntem nici unul fericiţi
în familiile pe care le cunoaşteţi sunt fericiţi
-Amândoi ...%
-Doar soţul ...%
-Doar soţia ...%
-Nici unul ...%

Credeţi că familiile sunt nefericite deoarece:
- Nu-şi doresc fericirea ...%
- Nu ştiu ce să facă pentru fericire ...%
- Nu vor să investească în fericire ...%
- Nu pot să facă mai mult pentru fericire ...%

V-ar plăcea să ajutaţi o familie să devină mai fericită?
- Da, dar să nu fac sacrificii mari
- Da, dar fără cheltuieli materiale
- Da, dar nu ştiu cum
- Da, dar nu ştiu pe cine
- Da, dar nu am timpul necesar

DECLARAŢIA DE SLUJIRE

Un posibil model

Din dorinţa de a-L glorifica pe Dumnezeu,

Ca mântuit, doresc să fiu **copilul lui Dumnezeu** care se **inspiră** din modelul suprem al **Fiului, dovedind** o viaţă de **continuă ascultare,** de **mulţumire** şi de **mărturisire** a **harului** primit în Domnul Isus Cristos.

Ca soţ, doresc să fiu **bărbatul** care preia exemplul **Mirelui** şi participă la **fericirea** vremelnică şi veşnică a soţiei, printr-o **slujire sacrificatoare,** pe **calea arătată de Sfânta Scriptură.**

Ca tată, doresc să fiu **părintele** care ascultă de **Tatăl ceresc** şi **colaborează cu soţia zilnic** şi **în toate domeniile,** pentru a ne face partea care ne revine în **creşterea şi educarea** copiilor, ajutându-i să devină **oameni după inima lui Dumnezeu.**

Ca păstor, doresc să fiu **slujitorul Păstorului Celui Mare,** care depune **zilnic** orice **sacrificiu** pentru **păstorirea** (Ezechiel 34.11-16) **fiecărui** membru din **turma lui Cristos,** prin **Cuvântul lui Dumnezeu,** după **modelul Domnului Isus Cristos, (Ioan 10.7-16)** şi cu ajutorul **Duhului Sfânt.**

Ca predicator, doresc să fiu **mesagerul lui Dumnezeu,** care în **fiecare ocazie** şi **fiecărei persoane** îl prezintă pe Domnul Isus Cristos ca singurul Mântuitor şi Domn.

Ca şi coleg în lucrare, doresc să fiu **prietenul care înviorează** inimile colegilor, practicând în mod **evident, consecvent** şi faţă de **fiecare coleg** o **colaborare onestă, sfântă** şi de pe acelaşi nivel.

Ca vecin, doresc să fiu **aproapele milostiv,** care prezintă tuturor vecinilor săi un model permanent de conduită creştină biblică în scopul conducerii lor la Domnul Isus Cristos.

Păstorul care conduce biserica la revitalizare este:

1. Convins de chemarea lui Dumnezeu pentru această lucrare
2. Corect în înţelegerea lui despre Biserică şi despre slujire
3. Concret în ce priveşte acţiunile şi strategia pentru această lucrare
4. Capabil în ce priveşte învăţătura şi motivarea oamenilor
5. Consecvent idealurilor proprii şi idealurilor pentru biserică
6. Cuceritor şi curajos în ce priveşte atitudinea faţă de lume
7. Coerent în ce priveşte provocarea la lucrare
8. Constructiv şi curtenitor în critică
9. Cinstit cu Dumnezeu şi cu semenii
10. Copleşit de sfinţenia lui Dumnezeu, de păcătoşenia oamenilor şi de dragostea lui Isus Cristos

LEGĂMÂNTUL PĂSTORILOR

Doamne, Dumnezeul nostru mare, iubitor, veşnic şi sfânt,
Stând cu sinceritate şi uluire în faţa realităţii crude în care se află
Biserica ta aflată sub paza noastră şi sub adânca cercetare
a Duhului Tău cel Sfânt,

Cu o inimă împovărată, mărturisim:

• constatarea noastră că, în ciuda aglomeraţiei cu multe activităţi religioase, am eşuat în împlinirea slujbei pe care ne-ai încredinţat-o,

• convingerea noastră că această stare dureroasă, văzută atât în viaţa Bisericii cât şi în viaţa noastră, se datorează înstrăinării noastre, păstori şi biserici, de gândul Tău şi de principiile veşnice ale Cuvântului Tău,

• convingerea că noi,păstorii, suntem cei dintâi vinovaţi şi că nouă, păstorilor, trebuie să ni se umple faţa de ruşine pentru această situaţie şi stare,

• convingerea noastră că am merita pedeapsa Ta cea dreaptă.

Bazaţi pe cunoaşterea caracterului Tău, pe promisiunile Sfântului Tău Cuvânt şi pe experienţele noastre din trecut,

Cu nădejde în bunătatea Ta, îndrăznim:

• să-Ţi cerem în adâncă pocăinţă iertarea Ta deplină,

• să-Ţi implorăm implicarea în repararea stricăciunilor făcute de noi,

• să-Ţi cerem încă o şansă, să-Ţi cerem să ne foloseşti la transformarea bisericilor pe care le păstorim şi, împreună cu ele, la transformarea societăţii.

Conştienţi că Tu binecuvântezi pocăinţa autentică şi întoarcerea spre Tine,

Cu cea mai **mare seriozitate ne angajăm:**

• să revenim la cercetarea sinceră şi zilnică a Cuvântului Tău,

• să practicăm postul şi o viaţă de rugăciune personală şi ordonată,

• să descoperim şi să trăim voia Ta în fiecare clipă şi în orice situaţie,

• să practicăm o slujire pastorală biblică: „Păstorind membrii şi aparţinătorii turmei lui Cristos încredinţate nouă, prin Cuvântul lui Dumnezeu, după modelul Domnului Isus Cristos, cu ajutorul Duhului Sfânt şi spre slava Celui veşnic Sfânt",

• să practicăm întotdeauna şi faţă de fiecare coleg păstor o colaborare frăţească şi colegială, „sfântă, bazată pe principii sfinte şi prin ajutorul Duhului Sfânt",

• să predicăm Evanghelia aşa cum o descoperi Tu: divină, Cristocentrică, eternă, actuală, curată, relevantă şi transformatoare,

• să adoptăm permanent o gândire ofensivă în lupta spirituală,

• să fim mulţumitori pentru tot ceea ce ne iei şi ceea ce ne dai,

• să facem tot ceea ce depinde de noi pentru ca, împreună cu familia, să fim un model pentru toţi,

• să facem orice lucru de dragul Tău, după planul Tău, prin puterea Ta şi pentru gloria Ta.

Data.

Semnătura Alături de colegii mei, slujitorul Tău pentru veşnicie,

ÎNCURAJARE PENTRU CREŞTINII CARE DORESC REVITALIZAREA BISERICII

Iubiţi fraţi,

Mă gândesc acum la faptul că unii v-aţi rededicat, vă rugaţi, lucraţi, speraţi, dar nu vedeţi rezultatele pe care le doriţi. în ciuda lucrului vostru, aparent starea este ca înainte sau poate chiar mai slabă. Probabil că unii vă întrebaţi: Mai are rost să sperăm? Mai are rost să credem? Mai are rost să muncim? Nu sunt aşteptările acestea zadarnice? Nu sunt acestea nădejdi înşelătoare? Spre fericirea noastră, Biblia are un cuvânt de încurajare pentru noi. Iată câteva motive de încurajare pentru cei care

doresc revitalizarea bisericii:
1. **Biserica este a Domnului Isus.** Aceasta înseamnă că El este interesat de progresul şi de binele ei. El s-a angajat să o zidească nu doar pentru o generaţie sau două, ci pentru toate veacurile. Când Biserica ajunge slabă, dezorientată sau orientată greşit, Domnul doreşte revitalizarea ei şi lucrează la acest program. Prin urmare, cei care sunt interesaţi în revitalizare sunt sprijiniţi de însuşi Domnul Isus.
2. Biserica este un organism viu care se poate regenera. Mulţi spun astăzi că biserica este bolnavă, slabă şi fără putere. în ciuda acestui adevăr dureros, dacă Biserica merge pe mâna Medicului ei, dacă începe să respecte tratamentul Lui, dacă se hrăneşte cu ceea ce îi spune El şi dacă se integrează în programul Lui de recuperare, Biserica poate înflori cum nici nu ne putem imagina. Unde există un duh de ruşine şi de umilinţă, unde oamenii îşi recunosc păcatele şi acolo unde se imploră milă divină, Dumnezeu dă îndurare. El va începe să

revitalizeze funcţiile vitale şi fiecare mădular, astfel încât întreg trupul să fie sănătos şi mădularele să poarte de grijă unele de altele.
3. **Viaţa Bisericii şi realizările ei nu depind de numărul celor din biserică.** O turmă mare cu multe oi sterpe va da naştere la puţini miei. O turmă mai mică, dar cu oi tinere şi sănătoase, bine îngrijite, se poate dubla ca număr în fiecare an. Chiar dacă noi ne bucurăm de bisericile numeroase, să nu confundăm bisericile numeroase cu bisericile mari. De asemenea, este important să reţinem că nu noi suntem cei care fac bilanţul eficienţei unei biserici. Indiferent ce spun oamenii despre noi, important este ce ne va spune Stăpânul, adică Cel care ne-a încredinţat lucrarea.
4. In ciuda problemelor existente, Biserica poate progresa.
Chiar dacă nu ne place să vedem acest aspect, în viaţa Bisericii au fost dintotdeauna probleme. Au existat probleme în Biserica înfiinţată de Domnul Isus. Bisericile înfiinţate de Pavel, de Filip sau de alţi oameni ai lui Dumnezeu nu au fost lipsite de încercări şi de oameni lipsiţi de seriozitate. în ciuda acestora, Biserica a progresat. Cu ajutorul lui Dumnezeu Evanghelia a ajuns la noi şi lucrează la transformarea oamenilor. Şi astăzi sunt probleme în multe biserici. Pe unele le recunoaştem, iar pe altele încercăm să le ascundem. Indiferent cât de mari sau mici sunt aceste probleme, ele nu pot opri înaintarea Bisericii. Dumnezeu este de partea ei şi Biserica va continua să crească. Aleluia!
5. **Promisiunile Domnului pentru ajutor nu sunt doar de domeniul trecutului.**
Noi, creştinii acestui început de mileniu, nu avem doar acelaşi mandat ca cei din primul secol, ci şi acelaşi Dumnezeu. Dumnezeul nostru are aceleaşi promisiuni şi pentru noi. Evanghelia Lui pentru generaţia noastră este aceeaşi. Duhul Său este cu noi şi în

noi. Mântuiţii zilelor noastre au la dispoziţie aceeaşi putere pe care o aveau la dispoziţie creştinii primului secol. Dumnezeu ne sprijină cu ceea ce este nevoie. Important este să fim ceea ce trebuie pentru a putea folosi puterea pe care ne-o pune Dumnezeu la dispoziţie.
6. Evanghelia are putere şi astăzi. în ciuda faptului că ne-am o-bişnuit cu ea, în ciuda faptului că o contestăm, Evanghelia are putere. Prin ajutorul Duhului Sfânt, noi o putem înţelege şi o putem transmite. Noi putem ajuta oamenii să înţeleagă Evanghelia şi să o creadă. Ea va transforma inimile care cred şi se supun lui Dumnezeu.

7. Pocăinţa schimbă inima şi manifestarea lui Dumnezeu. Ca întotdeauna, Dumnezeu lucrează pentru binele celor care se smeresc şi se întorc la El. Aceasta înseamnă că dacă ne smerim şi ne întoarcem la El, vom primi din nou harul necesar. Să nu uităm că în orice împrejurare Dumnezeu are o soluţie pentru ieşirea din criză.

8. Dumnezeu ţine cont de rugăciunile şi de eforturile noastre.
Nici una dintre ele nu este uitată. Nimic nu este ascuns de ochii Lui. El nu ne-a ales şi nici nu ne-a trimis ca să rămânem fără roadă. Mântuitorul spunea că ne-a rânduit să aducem multă roadă şi roadă aceasta să rămână. Faptul că rezultatele nu apar imediat nu înseamnă că am investit în zadar. Biblia spune că semănatul şi secerişul au vremea lor. Să muncim, să ne înarmăm cu răbdare şi să aşteptăm răspunsul Domnului care va veni cu siguranţă.

9. Starea unei biserici nu este determinată de starea generală a bisericilor sau a societăţii. Este adevărat că este mult mai uşor să fii sănătos când cei din jur sunt sănătoşi. La fel de adevărat este şi faptul că pericolul îmbolnăvirii este mai mare când este epidemie, dar îmbolnăvirea nu este obligatorie. Faptul că multe biserici trăiesc o viaţă

lâncezândă, nu înseamnă că trebuie să trăim la fel. Dacă suntem plini de Duhul Sfânt, putem fi plini de viaţă chiar dacă toţi cei din jur sunt slabi şi adormiţi. Chiar dacă starea generală este rea, noi putem fi o excepţie.

10. Chiar dacă nu s-ar întâmpla nimic, noi nu pierdem. Dumnezeu ne va răsplăti pentru muncă, pentru lacrimi şi pentru aşteptări. Cel mai frumos lucru care se va putea spune despre noi în veşnicii este că am făcut ce am putut şi ceea ce eram datori să facem.

Concluzia: Dumnezeu nu ne-a chemat să facem lucrul altora. Dacă ne facem datoria,este suficient şi există nădejde. Să lucrăm deci înţelept, dependenţi de Dumnezeu şi cu nădejde. Când situaţia este prea sumbră, să lucrăm precum Avraam, nădăjduind împotriva oricărei nădejdi. Să continuăm să fim zilnic şi în fiecare zi ceea ce trebuie. Să-i provocăm şi pe alţii la lucru. Să ne rugăm cu ei şi pentru ei. Să ne integrăm în grupul oamenilor dedicaţi revitalizării şi să ne facem partea cu credincioşie. în credincioşia Lui, în dragostea Lui pentru noi şi pentru Biserică, mai devreme sau mai târziu Domnul ne va face parte şi de roade vizibile.

Dragă frate,
îţi mulţumesc pentru timpul investit în citirea acestui material. M-aş bucura tare mult dacă ţi-ai face timp să îmi spui şi mie care sunt concluziile la care ai ajuns. Dacă ai anumite sugestii, ele sunt binevenite. Prin urmare, te rog să răspunzi concis la următoarele întrebări:

Consideri necesară revitalizarea bisericilor?
Cum crezi că se poate face?
Care crezi că este rolul Cuvântului în revitalizarea bisericii?
Care crezi că este rolul rugăciunii şi postului în revitalizarea bisericii?
Care crezi că este rolul Duhului Sfânt în revitalizarea bisericii?
Care este rolul păstorului în revitalizarea bisericii?
Care crezi că este rolul conducerii bisericii în revitalizarea acesteia?
Care crezi că este rolul unui plan de lucru în revitalizarea bisericii?
Crezi că în revitalizarea bisericii sunt importante materialele scrise?

Crezi că această carte poate ajuta o biserică în procesul revitalizării?
Te rog să trimiţi răspunsul la aceste întrebări pe adresa:

Viorel Iuga Str. Piaţa Mică nr. 4
2900 Arad E-mail: viuga @ arad .ro

PS. Dacă nu poţi trimite această scrisoare astăzi, încearcă să o trimiţi mâine sau zilele următoare, altfel ai toate şansele să nu o mai trimiţi niciodată.

Tiparul executat la: **S.C. Cârmei Prinţ & Design** SRL
Arad - România telefon: 0257 253272
fax: 0257 259272 e-mail: oblaj@arad.ro